Cruceanu C. Iustinian

Cum sa ajungi scriitorul generatiei tale

Bucuresti, 2015

Cruceanu C. Iustinian

Cum sa ajungi scriitorul generatiei tale

Ghid practic

despre cum sa scrii o carte

Do not now seek the answers, which cannot be given you because you would not be able to live them. And the point is, to live everything. Live the questions now.

Rilke, Letters to a young poet

Prefata autorului

Te-ai gandit vreodata ca ceea ce gandesti tu poate fi o capodopera? Te-ai gandit vreodata ca ceea ce gandesti tu atunci cand esti singur, in camera ta, poate fi o capodopera? Te-ai gandit vreodata ca felul in care privesti lumea atunci cand privesti pe fereastra poate fi o capodopera? Esti adevarat. Ceea ce simti tu poate fi o capodopera. Este de ajuns sa ne gandim la poetul Baudelaire sau Bacovia. Felul in care vezi tu lumea poate fi o capodopera. Ceea ce gandesti tu despre lume cand ramai singur cu tine poate fi o capodopera.

Orice inceput este greu. Un lucru devine usor de facut daca inveti sa-l faci. Daca nu stii sa faci ceva, la inceput, ti se va parea greu. Din momentul in care inveti sa scrii o carte, pe urma totul ti se va parea usor. Asa cum un mecanic de masina invata sa repare o masina in timp, asa si un scriitor invata sa scrie in timp.

Cel mai greu lucru in privinta scrisului este sa transpui ceea ce gandesti in cuvinte. Trebuie sa inveti sa scrii si sa te joci cu ideile si cuvintele. Scrisul necesita o rabdare imensa. Eu am pierdut 15 ani numai citind si experimentand viata. La 14 ani am

inceput sa citesc. La 25 de ani m-am apucat sa scriu la modul serios, dar mi-a mai luat inca 3 ani ca sa invat sa scriu. Rabdarea este secretul. Rabdarea si persistenta. Mereu mi-am repetat in minte ceea ce spune Dostoievski " daca studiezi omul sa nu spui ca e ceva in zadar ". Chiar daca nu scriam, eram consolat cu ideea ca macar stiu cate ceva despre oameni. Macar nu am trecut degeaba pe pamant.

Totul se invata pe acest pamant. Nimeni nu se naste cu geniu. Daca vrei sa inveti o meserie, trebuie sa o exersezi zilnic. Totul se invata prin exersare. Creierul invata prin imitatie de la ceilaltii, cu o singura conditie — sa vrei sa inveti.

A fi scriitor este ceva mult mai usor decat a fi mecanic de masina. Ca mecanic de masina trebuie sa muncesti de dimineata pana seara, ca scriitor nu poti sa scrii sau sa gandesti mai mult de 1-2 ore pe zi. Uneori scrii decat jumatate de ora. Creierul oboseste repede. Daca scrii 15-20 de minute pe zi, adica 1-2 pagini pe zi, in 3-4 luni ai o carte. Si, in cativa ani, ai o opera. Dar trebuie sa fi consecvent: sa scrii macar 15 minute pe zi.

Nu este mare filosofie sa scrii o carte. A scrie o carte inseamna a traduce in simple cuvinte propria ta gandire despre lume. Nu te gandi ca e ceva complicat. Nu este. Ti se pare complicat pentru ca nu stii cum sa scrie o carte. Te voi invata sa scrii o carte, cu o singura conditie: sa crezi ca asta este destinul tau. Nu poti sa ajungi un mare scriitor daca nu crezi ca asta este destinul tau.

Din observatiile mele cei care au ajuns mari scriitori am crezut ca o sa devina mari scriitori. Ceva ciudat se intampla cand iti setezi un tel in minte. Natura sau o forta necunoscuta ne ajuta sa devenim ceea ce cautam si gandim. Fara experienta necesara care te ajuta sa te descoperi pe tine nu poti sa devii ceea ce gandesti. Ni se da intamplarile si experienta necesara cu o prezicie

uimitoare.

Daca crezi si iti doresti sa scrii o carte, asta se va intampla intr-o zi. Atunci se va activa legea atractiei in univers. Vei intalni carti, aparent intamplator, care iti vor da raspunsuri la ceea ce cauti. Vei intalni noi adevaruri si oameni care iti trezesc spiritual.

Daca vrei sa scrii o carte ti se va arata drumul. E ceva bizar in legile naturii: suntem invatati ce sa facem in functie de ce ganduri tinem in minte. O forta necunoscuta ne da raspuns la toate intrebarile pe care ni le punem. Sa nu te miri ca vei intalni in realitate raspunsurile pe care le cauti in interiorul tau.

Un scriitor nu te nasti, ci devii. Adevarul are anumite grade. In functie de cat vrei sa accesezi din el, atat ti se va spune. Drumul este plin de urcusuri si coborisuri. Cat stii din adevar depinde de cat de mult ti-ai dorit sa-l stii.

Nu uita: devii ceea ce gandesti ca vrei sa devii.

Cruceanu C. Iustinian

Nu masura cunoasterea

“ Cine n-a suferit din cauza cunoasterii,

n-a cunoscut nimic.” Emil Cioran

Eu m-am apucat de citit carti pe la 14-15 ani. Atunci nu intelegeam viata cum o inteleg acum. De aceea vreau sa explic tot ce am trait in acesti ani unui tanar scriitor ca tine. Este esential sa inveti de la altcineva decat sa pierzi timp gresind. Iti poate scurta drumul cu ani de zile de cautare in zadar.

Primul autor care l-am citit a fost Emil Cioran. El a ramas filosoful meu preferat si acum, desi nu trebuia sa incep cu un pesimist. Era bine daca incepeam lecturile mele cu Napoleon Hill, Brian Tracy sau Norman Peale. Pe acesti autori i-am intalnit de-abia la 25 de ani. Dupa Cioran, au urmat lecturi din Nietzshe, Dostoievski, Schopenhauer, Soloviov, Kierkegaard. Citeam si poezie: Bacovia, Baudelaire, Rilke, Puskin, Heine, Eminescu.

Ceea ce citesti este foarte important, pentru ca asimilezi idei care te invata sa gandesti. Dar ceea ce citesti nu este totul. Cel mai mult conteaza ceea ce traiesti. Ca sa devii scriitor, ceea ce citesti te va ajuta doar sa-ti formezi limbajul si te va ajuta sa intelegi ceea ce traiesti. Marii scriitori au trait ceea ce au scris. Sau daca nu au trait au trecut cel putin prin experiente similare cu ceea ce au scris.

Ca sa ajungi un mare autor: trebuie sa experimentezi viata. Sau daca nu experimentezi: sa fi un bun observator al vietii.

Fara intamplarile din viata ta, gandirea ta nu evolueaza. Intalnirea cu oamenii te face sa evoluezi. La scoala evoluezi mult prin intalnirea cu ceilalti copii si profesori. E de ajuns sa analizezi un copil care a trait la orfelinat si sa vezi ca este mai putin evoluat mental si sentimental decat ceilalti copii, pentru ca nu a interactionat asa mult cu ceilalti oameni din societate.

Lectura nu te va ajuta decat daca traiesti ceea ce citesti. Viata ta se petrece acum. Ceea ce citesti conteaza. Dar viata ta nu inseamna numai a citi. Conteaza ce traiesti si ce vezi. Conteaza intamplarile prin care treci. Numai aceste intamplari te formeaza ca scriitor.

Trebuie sa cunosti oamenii, trebuie iesi afara din casa. Nu te gandi ca o sa intelegi cartile daca nu traiesti ceea ce citesti. Stai in mijlocul oamenilor, numai asa inveti sa traiesti si sa scrii despre ei.

Studiaza oamenii din orasul tau. Studiaza-le sentimentele, atitudinea, parerile lor. Cunoaste lumea si arata-te interesat de oameni, numai asa afli sentimentele lor si asa le poti scrie. Ne dezvoltam numai in contactul cu ceilalti oameni. Prin schimbul de idei dintre tine si ei ne formam propria individualitate. Intre oameni cunoastem frica, cunoastem iubirea, cunoastem disperarea. Intre oameni ne formam ca oameni. Ne cunoastem propriile sentimente.

Daca stau sa ma gandesc, contactul cu oamenii m-a dezvoltat imens incepand cu scoala generala, chiar gradinita, apoi cu liceul si facultatea. Momentele cand am stat inchis in casa au fost momente cand n-am trait. Viata este afara din casa.

Dupa experienta de viata, ca scriitor, trebuie sa ai o rabdare imensa. Ideea de a scrie o carte poate sa-ti apara in minte dupa cativa ani de lectura. Eu am scris prima carte dupa mai bine de

10 ani de lectura. Ideile vin in timp, dar cand vin nu se mai opresc. O sa ai atatea idei incat nu o sa ai timp sa scrii intr-o viata atatea carti cate idei ai. Intr-o zi un miracol iti va lovi toata mintea. O sa te intrebi de unde ai atatea idei. Trebuie rabdare.

Lectura iti va deschide mintea, dar cunoasterea poate implica si un pericol. Cu cat cunosti mai mult, incepi sa si gandesti mai mult. A gandi este o povara pentru majoritatea oamenilor. Nu ca ar fi greu, ci pentru ca vei fi impovarat de greutatea intrebarilor. Cel mai greu lucru pentru un om simplu este sa ramana singur sa gandeasca. Oamenii fug toata viata de ei insisi numai sa nu inceapa sa gandeasca. Intrebarea este: esti pregatit sa ramai uneori singur cu toata intrebarile omenirii in mintea ta?

Lectura marilor ganditori te va face sa te gandesti la lucruri la care poate nu te-ai gandit niciodata. Te poate face sa te gandesti la sensul vietii. Te poate face sa te gandesti la propria moarte. Te poate face sa te gandesti daca exista Dumnezeu.

Cand detii multa cunoastere, este in firea omului sa vrea sa detina mai multa cunostere. Aici este pericolul. Daca cunosti nu trebuie sa faci din idei si cuvinte un instrument al suferintei tale personale. Nu trebuie sa suferi pentru idei. Tu trebuie sa ramai lucid mereu si trebuie sa ramai conectat la viata ta reala.

In cunoastere este o lume de gheata. Esti singur. Asta ar putea sa te deprime. Cand ma refer la singuratate ma gandesc ca esti singur cu toate ideile lumii in mintea ta. Cand detii mult cunoastere e bine sa o tratezi cu umor. Eu am invatat sa nu ma mai gandesc niciodata la idei cu seriozitate. Ideile daca iti concentrezi mintea pe ele devin periculoase. Cu ideile trebuie sa inveti sa te joci.

Greseala mea a fost ca in adolescenta mi-am consumat energia pe idei inutile. Nu dormeam noaptea. Am suferit pentru idei si

cuvinte. Poate a fost inutil, poate nu. Dar iti spun toate astea pentru ca tu poti sa fi mai constient de tine decat am fost eu. Si iti poti folosi timpul mai constructiv decat l-am irosit eu suferind pentru ideile din mintea. Uneori suferinta este inutila. Ea este educativa mereu, dar daca nu esti constient de ea te poate distruge. Te poate face sa te apuci de tigari, cum am facut eu. Am fumat 4 ani, dar am reusit sa ma las. Suferinta te poate face sa te apuci de alcool.

Suferinta poate fi periculoasa. Si nu vorbesc neaparat de suferinta pentru ceva anume ci de suferinta de a exista si de a gandi. Omul obisnuieste sa sufere doar pentru simplu fapt ca exista. Si cand se plictiseste omul incepe sa sufere. Am mai zis si ma repet: suferinta exista doar atata timp cand noi ne-o imaginam. Daca nu ne mai imaginam ca suntem intr-o situatie neplacuta ci constructiva, suferinta dispare. Suferinta exista atata timp cand ne gandim ca suferim.

Scriitori sufera mereu de faptul de a fi. Suferinta de a exista aici pe pamant. Dar eu mi-am construit o metoda: imagineaza-ti ca viata este ceva extraordinar, o minune, si traieste momentul. Imagineaza-ti viata ca o continuu fericire. Cum zice poetul Rilke, este un miracol sa existi chiar in acest moment.

Invata sa elimini toate intrebarile din mintea ta la comanda: spune-ti tie cand vrei sa gandesti si cand nu. Creierul actioneaza in functie de ce iti spui tu in minte. Creierul are puterea sa faca ce ii zici tu.

Nici un scriitor nu scapa de suferinta cunoasterii, dar macar tu poti sa fi constient de setea de cunoastere aflata in firea umana. Curiozitatea omului il poate face sa-si riste si viata ca sa cunoasca un raspuns. Cati oameni au murit in incercarea omului de a explora spatiul cosmic?

Trebuie sa inveti sa-ti controlezi propriul creier. Trebuie sa-l inveti sa gandeasca numai cand vrei tu. Nu trebuie sa-l lasi sa te acapareze cu idei pe care nu le mai poti controla. Una din slabiciunile omului si singura cauza a suferintei lui este ca nu poate sa-ti stapaneasca propriile ganduri. Nu stiu de ce, dar unii oameni nu pot sa-si impuna ce vor sa gandeasca. Acum sau in viitor. Mintea le zboara fara nici un control. Chiar daca le explici, ei nu pot. Probabil a-ti controla gandurile este o calitate care se dobandeste in timp.

Cunoasterea, daca o tratam cu prea multa seriozitate, naste in noi, o suferinta, care iti poate ramane pentru toata viata. Asta mi se intampla pe la 15 ani. Aceasta suferinta pentru cunoastere o am si acum, la 28 de ani. Numai ca acum pot sa o controlez. Adolescent fiind, suferam ca nu stiu totul. Cautam un raspuns in tot. Suferam ca nu citisem totul. Dar acum imi dau seama ca eram in eroare. Era o nebunie din adolescenta. Eram imatur.

De-alungul timpului, am observat ceva: raspunsurile ti se vor da in timp. Nu trebuie sa disperi ca nu stii pe ce planeta esti. Eu, a trebuie sa ma inscriu la facutatea de fizica ca sa aflu pe ce planeta sunt. De la 24 la 28 de ani am studiat fizica. Uneori, iti va lua ani de zile ca sa intelegi lumea in care traiesti. La Facultatea de Fizica mi-am dat seama ca nu stiam nici ce era electronul si nu stiam nici ce este curentul electric. Nu stiam ca ceea ce numim noi curent electric este energia care da viata pe pamant, este energia care este in noi si ne permite sa ne miscam mainile si picioarele. Vei primi idei fabuloase in timp ce traiesti si studiezi. Trebuie sa crezi ca ceva se va intampla si vei ajunge sa scrii. Trebuie sa ai rabdare. Intr-o zi se va intampla miracolul.

Vei afla raspunsurile in timp ce iti pui intrebarile. Daca esti pregatit mental sa primesti orice raspuns socant, ti se va raspunde.

Nu dispera ca nu stii cine este Dumnezeu. Nu dispera ca nu stii ce este moartea. Nu dispera ca nu stii ce este dincolo de moarte. Raspunsurile ti se vor da, la momentul potrivit. Trebuie sa devii pregatit sufleteste pentru toate intrebarile care ti le pui. Calmitatea ta inseamna de multe ori ca esti pregatit sa intelegi viata, sa intelegi tot. Trebuie sa fi pregatit pentru ceea ce ti se va spune.

Disperarea este ingrozitoare si nu duce la nimic in afara de autodistrugere. Trebuie sa inveti sa traiesti cu acest mare mister din fata ta. Trebuie sa ramai calm si raspunsurile vor aparea in mintea ta uneori din carti, uneori vor veni prin alti oameni, alteori raspunsurile vor veni din intamplarile prin care treci. Dupa fiecare experienta si intamplare in viata, devii mai destept. Uneori o informatie iti schimba tot modul de a gandi din trecut. Uneori o informatie te poate schimba total ca om.

Intr-adevar, aceasta suferinta ca nu stiam totul a fost cea care m -a schimbat. Fara ea, nu eram nimic. De fapt de cat suferinta a contat pentru ca suferinta este contructiva si te educa. Daca citeam fara sa sufar pentru ceva? Nu era oare degeaba? Ce mai eram eu fara suferinta asta? ma intreb acum. Decat suferinta te formeaza. Suferinta iti da indivualitate. Suferinta iti da stilul. Era o suferinta dulce. Mai mult o copilarie imi pare acum. Am trait ani de zile in suferinta de a exista. Am simtit mereu o durere in propria gandire. Aceasta durere mi-o provocam singur prin gandurile mele. De-abia acum imi dau seama ca aceasta durere pe care omul si-o ataseaza propriului creier poate fi detasata tot de el insusi.

Sufeream ca eram inconjurat de necunoscut. Mai tarziu, am inteles ceea ce zicea Nietzsche , “daca ai inceput sa masori cunoasterea, ia o pauza o perioada”. Si are dreptate, cunoasterea nu se masoara. Niciodata nu vei sti chiar totul.

Nu trebuie sa suferi ca nu ai citit toate cartile. Asta e nebunie. Niciodata nu o sa reusesti sa citesti nici macar un sfert din cartile care exista. Poti sa citesti cat sa ai cunostinte ca sa scrii si tu o carte. Nu poti sa citesti de pilda toate cartile dintr-un domeniu, cum ar fi acela motivational. Nu ai cum sa citesti toate romanele de pe pamant. Nu o sa ai timp sa citesti tot, dar ai timp sa citesti zeci de autori, care te vor ajuta sa-ti faci o imagine despre lume. Mai trebuie sa si traiesti, nu trebuie sa stai numai sa citesti.

Cu timpul, am inteles ca toate cartile care mi-au picat in mana au avut o semnificatie in viata mea. Parca fiecare carte mi-a fost trimisa de o forta superioara. Am intalnit exact cartile de care aveam nevoie, la mometul respectiv. O data am deschis un mail care nu il deschideam de obicei, in acel mail Brian Tracy prezenta cartea“ Pushing to the front “ de Marden. In acel video, primit pe mail, Brian Tracy vorbea despre importanta acestei carti in viata lui. Intr-adevar se spune ca aceasta carte a aruncat America in secolul 21. Si deci a avut o contribuitie colosala asupra lumii intregi, la nivel spiritual si material. Se spune ca aceasta carte a creat cei mai multi milionari din toate timpurile. Este o carte care va ramane clasica, peste veacuri.

O data stateam pe o banca, si intamplarea a facut sa vad o biblioteca. Am intrat atras de famecul vechilor biblioteci, in care nu mai intrasem de cand eram in liceu. Acum lumea isi cumpara carti, nu prea mai are timp sa intre in biblioteci. Acolo am gasit o carte interesanta “ Istoria lui Dumnezeu “ de Karen Armstrong. De aceasta carte aveam atunci nevoie. Si asa am gasit toate cartile care imi plac.

Natura are un mod interesant de a ne oferi ceea ce cosrespunde framantarilor noastre launtrice. O cartea interesanta am gasit in biblioteca mea de acasa, cand am fost de curand, la parinti.

Vazusem aceasta carte, inca din copilarie, dar nu o citisem niciodata. Se numeste " Iisus: destinul nostru " de Wilhelm Busch. Aceasta carte mi-a schimbat in totalitate conceptia despre Dumnezeu. Conceptia lui coincide cu Dumnezeul din Biblie. Cartea spune ca Dumnezeu poate fi teribil cu noi daca nu suntem buni si corecti. Este Dumnezeul care se observa si in viata de zi cu zi. Aceasta carte a venit in viata mea exact cand scriam o carte despre Dumnezeu. Aveam nevoie de aceasta carte. Si lista de carti gasite aparent intamplator continua.

Acum nu mai masor cunoasterea. Dar suferinta de a cunoaste nu a disparut in totalitatea. Inca mai sufar ca nu stiu totul. Probabil suferinta asta la un scriitor nu va disparea niciodata. Dar acum ma pot controla. Sunt constient de aceasta suferinta. In adolescenta nu eram constient ca aceasta suferinta era tragica si devenise autodistrugere pentru ca toata ziua ma gandeam la asta. Acum ma gandesc mai putin si este o suferinta controlata, constinetizata, placuta. Dar tot imi cumpar intruna carti. Pe multe nici nu cred ca o sa am timp sa le citesc vreodata. Dar citesc tot ce consider ca ma atrage. Ma bazez pe intuitie. Nu de putin ori, in viata, te intalnesti cu ceea ce ai nevoie. Cred ca totul are o logica si daca trebuie sa stii ceva, vei stii. Sau daca trebuie sa intalnesti o situatie, o vei intalni. Asta este credinta mea, ca totul are o logica si nimic nu e intamplator.

Citeste ce iti place si ceea ce crezi ca te ajuta. Idei, ca sa scrii o carte, iti vor veni peste varsta 20 de ani. Pana atunci nu ai experienta de viata ca sa scrii o carte. Trebuie sa traiesti si sa vezi viata ca sa poti sa scrii despre viata. Sunt multi care au citit biblioteci intregi dar nu pot scrie despre viata pentru ca nu au experienta necesara. Sau au experienta, dar nu o constientizeaza. Trebuie sa-ti contientizezi experientele. Pe urma trebuie sa constientizezi experientele si trairile celorlalti.

Citeste ce iti place. Orice carte buna iti da mai multa minte. Citeste tot timpul cand nu ai ce face. Oricum timpul il pierzi aiurea. Citeste fara sa masuri ce citesti: daca este mult sau putin. In liceu eu citeam putin, cate 10-20 de pagini pe zi. Asa citesc si azi. Dar nu citesc zilnic.

Acum am peste 30 de carti pe care mi le-am cumparat si din care am inceput sa citesc 4-5 din ele. Le citesc pe fiecare in parte.

Citesc cand am chef si ce am chef. Depinde in ce stare sunt. Citesc si Biblia in acelasi timp. Mai am 2 carti in format pdf in engleza in laptop incepute. Citestesc si pe laptotp. Trebuie sa citesti ce iti place, cand ai chef, fara sa suferi din cauza cunoasterii. Fa din cunoastere o joaca, altfel devine periculoasa. Nu trebuie sa suferi ca nu ai citit un autor de la un capat la altul. Citeste ce iti pica in mana. Niciodata nu o sa ai rabdare sa citesti toata opera unui autor. Citesti ce carti gasesti. Lasa-te in voia intamplarii — ce carti gasesti, pe acelea citeste-le.

De obicei, vei gasi exact cartile care iti trebuie, la momentul potrivit. Legea atractiei lucreaza si aici. In functie de ce idei tii in minte, acele carti vei gasi, care contin idei, pe care tu, inconstient sau constient, le cauti. In timp ce te plimbi prin librarie, vei gasi exact cartile care iti trebuie. M-am intrebat mereu daca nu forta bizara imi scoate exact cartile care imi trebuie in cale. Si asa e! Universul nu gandeste! Numai o fiinta, la fel ca noi, care gandesti, poate sa faca asta.

Poti sa incepi sa citesti “Pushing to the front” de Orison Swett Marden. Mi se parea cea mai tare. Se spune ca este cartea care a aruncat America in secolul 21. Este cartea pe care guvernul american a introdus-o in scoli. Este cartea care a produs cei mai multi milionari.

Imi place “Many miles to go” de Brian Tracy. Citeste tot ce gas-esti de Brian Tracy.

O alta carte tare este Think and grow rich de Napoleon Hill. Sau “Magia credintei” de Claude Bristol.

Orice carte motivationala este buna. Sunt sute de carti bune si vor aparea sute. Depinde in ce perioada traieste. Peste 200 de ani lucrurile vor sta altfel. Peste 2000 de ani lucrurile vor sta si mai altfel. Trebuie sa-ti citesti contemporanii. Cartile cele mai noi au idei bune. Citeste ce iti place—asa iti vei gasi drumul si asa va aparea in mintea ta idei care iti va crea propriul stil.

Creierul invata prin imitatie. Trebuie sa citesti ca sa faci noi conexiuni. Trebuie sa inveti din carti ceea ce tu poate simteai dar nu constientizai. Adica cartile iti pot explica sentimentele si te face sa intelegi mai bine existenta. Cei care au scris cartile sunt oameni care au o varsta mai inaintata si inveti din experienta lor si din succesul sau greselile lor.

Dupa ce citesti o carte buna devii alt om. O carte poate schimba tot sensul vietii tale. O carte buna iti poate schimba toata viata si toata gandirea. O carte buna te va face sa-ti dai seama ca ai trait in inconstienta pana acum. Asa mi s-a intampla mie. La varsta de 25 de ani mi-am dat seama ca am trait in eroare. Viata mea nu mai ave aun sens. Nu aveam o gandire a mea. Nu aveam un plan. Nu aveam un tel. Pana cand intr-o zi ma plimbam, dezamagit de mine, printr-o librarie si am deschis intamplator o carte. Se numeste “Planul de zbor” de Brian Tracy. Aceasta carte mi-a schimbat viata. Total. E posibil sa se intample si cu tine acelasi lucru daca o citesti. Dupa ce am citit-o mi-am dat seama ca de-abia acum gandeam corect. Tot trecutul meu era o eroare. Privit din prezent. Era cartea de care aveam nevoie. Sunt carti care te transforma. Dupa ce le citesti, ai senzatia ca

viata.

Dar sa o luam de la inceput deoarece vreau sa subliniez ceva. Prima carte care am citit-o era “Pe culmile disperarii” de Emil Cioran. Citisem niste fragmente din Cioran in clasa a 7-a, dar nu citisem o carte propriu-zisa niciodata de filosofie. Totul s-a intamplat cand am ajuns la liceu in clasa a 9-a unde mi-am facut abonamet la Biblioteca Judeteana. Invatam la Colegiul Economic Calarasi.

Tot liceul am citit filosofia pesimista a lui Schopenhauer, Cioran, Nietsche, Kierkegaard. A fost un inceput de drum. Totul parca are o legatura acum: filosofia aceea nu m-a ajutat prea mult atunci dar ma ajuta acum— ideile acelor filosofi m-au format. Sau m-a ajutat si nu stiu eu cum. Intr-un fel m-a ajutat sa gasesc niste raspunsuri. Un lucru e cert: fara lectura acelor ani nu as fi scris poate nici un rand acum.

Totul se leaga: acum ideile lor mi se par valoroase. Poate ca atunci le intelegeam eu gresit. Ce vreau sa-ti spun este ca natura stie cine vrei sa devii. Se uita la temperamental tau si la gandirea ta. Fara acea filosofie acum nu eram nimic si nu scriam nimic. Acei 4 ani de lectura in liceu a fost doar un test pe care trebuia sa-l trec. Un test al gandirii. Mai mult gandeam decat citeam. Natura lucreaza pe termen lung: stie prin ce trebuie sa treci ca sa devii cine vrei. Natura lucreaza in ani de zile. Cartile sau situatiile prin care treci sunt doare trepte spre cel care trebuie sa devii.

Conteaza mai mult sa inveti sa gandesti decat sa citesti. Eram tanar, visam sa zdruncin lumea. Visam mult. Dar era un vis nebun. Un vis de adolescent. Acea perioada de criza existetiala, in ca ma sfasiam intre raspunsuri, m-a format. M-a invatat sa gandesc. Disperarea educa mereu, desi nu este o virtute.

Vroiam sa opresc timpul. Vroiam sa opresc moartea. Acum imi dau seama ca era o disperare in zadar. Totul este perfect asa cum este. Dumnezeu are dreptate: totul este bine asa cum este. Orice modificare in creatie aduce haos.

Nu incerca sa te razvratesti impotriva lui Dumnezeu niciodata. Dumnezeu a creat o lume perfecta. Totul este cum trebuie sa fie. Ca scriitor, trebuie sa fi un tip calm si cu simtul umorului. Nu trebuie sa te iei prea in serios.

Citeste ce iti place. Eu am citit de toate. Si romane si poezie si filosofie. Trebuie sa ai o cunoastere de ansamblu. Trebuie sa ai poeti preferati. Trebuie sa ai filosofi preferati. Trebuie sa ai romancieri preferati.

Trebuie sa-ti faci niste modele de scriitori. Nu trebuie sa-ti fie rusine sa-ti placa anumiti scriitori. Sunt scriitori de care zilnic imi aduc aminte de ideile lor. Cum ar fi Napoleon Hill, Brian Tracy etc. Trebuie sa vrei sa fi ca ei. Aceasta dorinta de a fi scriitor iti va da noi idei si asa iti vei gasi propriul stil si propria creatie. Trebuie sa fi indragostit de carti si de autori. Nu trebui sa-ti fie rusine sa fi indragostit de autori si de carti.

Citeste numai carti bune. Nu-ti pierde timpul cu orice. Timpul tau pe pamant este limitat. Dar sa nu faci din citit o misiune. Cum ti-am spus, ce traiesti conteaza mai mult. Eu acum citesc cand am timp. Ma ocup mai mult de scris. Am citit vreo 30 de autori , dar nu chiar tot ce au scris, majoritatea operelor principale.

Trebuie sa te joci cu cunoasterea. Cunoasterea poate fi un pericol. Cand ramai singur cu atata cunoastere e periculos. Incepi sa gandesti. Trebuie sa-ti pastrezi simtul umorului. Kiergaard a luat in serios tot ce a scris si asta l-a facut sa faca din despartirea de Regine o drama. El chiar credea ca tot ce gan-

Se vede asta in cartea lui "Vinovat?Nevinovat". El a luat in serios cunoasterea. Kierkegaard credea ca Regine era prea frumoasa pentru gandirea lui si asa s-a despartit de ea. Si asta il facea sa nu mai gandeasca. Dimpotriva, iubirea incita gandirea si nu o distruge. Gandirea este produsul imaginatiei tale. Nu este reala. Tu o poti face tragica sau placuta. Iubirea nu distrage gandirea. Cei mai mari autori ai lumi au fost casatoriti. Cele mai importante opere ale lumii apartin unor autori casatoriti. Se poate spuna ca lui Kierkegaard cunoasterea i-a distrus iubirea. Prin aceste situatii am trecut si eu. Datorita gandirii mele teribile am renuntat la multe iubiri. Dar eu am decis sa vad iubirea invers: iubirea ne da o puterea de creatie, nu ne ia din puterea de creatie. Altfel spus, ne iubire ne da o putere zilnica.

Nu stim exact daca Kierkegaard a facut chiar o drama din iubirea cu Regine in adancul sufletului: esential este sa intelegi tu ca nu trebuie sa faci o drama din dragoste. Citeste Kierkegaard. Imi place Kierkegaard. Este unul din filosofii mei preferati. Imi plac ideile lui, dar scopul meu este sa te ghidez spre o filosofie mai pozitiva. Gandirea negativa poate ditruge un om. Asa cum si era cat pe aci sa ma autodistrug din cauza gandurilor negative. La 17 ani, slabisem asa mult incat puteam sa mor oricand din cauza ca imi umpleam mintea cu tot felul de ganduri destructive.

Cunoasterea poate fi pericol. Nietzsche si-a pierdut identitatea. In tren, in drum spre Torino chiar cerea oglinda ca sa se regaseasca. Te poti pierde in cunoastere. Iti spun toate astea deoarece cunoasterea poate devenii periculoasa daca devii prea serios cu ea.

Multi chiar cred in ideile lor si fac o drama din asta. Si eu cred in ideile mele: dar eu nu ma iau asa in serios si imi pastrez simtul umorului. Imi place sa rad de tot ce scriu.

Cunoasterea inseamna simple cuvinte, la cate te gandesti. Aceste cuvinte, care iti trec prin mine, pot fi periculoase, daca le iei in serios.

Ceea ce isi repeta omul in minte ii poate face rau. Daca se gandeste la o iubire pierduta, oamenii ajung chiar sa autodistruga inecandu-se in tutun sau alcool. Unii ajung chiar la sinucidere, altii la nebunie. Omul isi poate crea niste ganduri care nu sunt reale, dar care ii pot distruge.

Lectura are tendinta de a-ti mari sensibilitatea. Ochii incep sa vada mai mult, inima inceapa sa simta mai mult. Cand devii mai sensibil, poti face din iubire o drama. Sau te poti izola de oameni deoarece crezi ca oamenii nu sunt ca tine. Dar este o greseala. Trebuie sa accepti lumea exact asa cum este si sa crezi ca e perfecta asa cum este. Trebuie sa inveti sa traiesti cu acesti oameni. Buni sau rai.

Trebuie sa faci abstractie de tine daca observi mai mult decat ceilalti oameni. Trebuie sa te consideri o exceptie, dar trebuie sa te comporti ca un om normal. Nu trebuie sa faci o tragedie din asta.

Ce sa studiezi

O importanta deosebita in educatia mea au avut-o stiintele exacte. Matematica si fizica te pot invata sa gandesti. Combinate cu literatura iti poate da o gandire de asamblu. In scoala generala am lucrat mult la matematica. N-am fost bun la nici o materie, dar invatam cat de cat. Mi-a placut geografia, istoria. Dar nu am fost pasionat de nici o materie. Citeam filosofie in liceu.

In afara de clasa a10-a cand am avut cele mai dramatice sentimente , restul a fost frumos. In clasa a 10-a m-am inchis in mine de tot. Ceea ce nu iti recomand. Nu dormeam noptile si citeam filosofie. Noaptea este facuta sa dormi. Am fost mereu o fire vesela (in afara de acel an misterios) de cand ma stiu. Iesiam in cluburi cu prietenii. Erau si momente cand oscilam intre fericire si durere, dar in rest am fost mereu fericit.

Revenind la ce spuneam, am constat ca oamenii care nu au facut matematica le lipsesti o gandire corecta iar cei care au facut numai matematica si nu au citit literatura le lipseste altceva. Nu stiu ce. De aceea, iti recomand sa studiezi si stiintele exacte. Faptul cand te chinui tu sa faci un exercitiu la matematica te formeaza ca om mai tarziu. Te face sa fi mult mai constient de tine si mai ordonat.

Ca am urmat 3 ani la facultatea de fizica m-a schimat total. A fost poate cea mai placuta perioada din viata mea. Desi nu am teminat-o, am invatat multe. Mi-am dat seama ca suntem pe o planeta care se invarte. Dar nu cred ca se invarte fara ajutorul cuiva. Am inteles ca exista o fiinta suprema care invarte si sustine toate planetele in aer. Aceasta fiinta suprema tine soarele pe cer, care creaza, prin caldura emisa, toata hrana care creste din pamant. Totul este creat pentru noi. Nu intamplator am ajuns la facultatea de fizica. Aceste rapsunsuri ma macinau, chiar daca inconstient.

Ceea ce vreau sa subliniez este ca intotdeauna vei avea ceva de invatat. Nu cresde ca stii totul. Mereu te schimbi. Te schimbi de la an la an si te vei schimba pana la batranete. Vor fi momente cand vei crede ca tot trecutul a fost o eroare din cauza unei idei care te-a schimbat total.

Daca nu citesti, nu iti vin noi idei

Cum zicea Nietzsche, “cine nu citeste, nu gandeste”. Intr-adevar, daca nu citesti nu ai cum sa ai idei noi. De fapt, daca nu te uiti la televizor, daca nu interactionezi cu oamenii, daca nu incerci sa analizezi realitatea nu vei mai vedea ceva interesant. Cunoasterea o asimilezi cand esti atent in jurul tau.

Nu numai cartile sunt o sursa de cunoastere. Tot ce vezi tu, cu ochii tai, de dimineata pana seara, este o sursa de cunoastere. Televizorul este o sursa de cunoastere, navigarea pe internet este o sursa de cunoastere. Internetul a ajuns cea mai mare sursa de cunoastere. Cu toate ca se spune ca oamenii rareori deschid o carte, internetul ne da mai multa cunoastere decat credem. Internetul a ajuns sa educe intreaga oamenire. Pe internet circula idei din carti si chiar fragmente din carti pe care oamenii le citesc de multe ori intamplator.

Toate realitatea este o carte, pe care trebuie sa o citesti. Nu exista intamplare care sa nu-ti dea mai multa minte. Nu exista ceva din ce intalnesti care sa nu te faca sa evoluezi. Ceea mai importanta sursa de cunoastere este intalnirea cu oamenii. In prezenta altor aomeni te dezvolti cel mai mult. Prin schimbul de idei cu alti oameni, evoluezi.

Daca nu citesti, adica daca nu este atent la toata informatia colosala din jurul tau nu ai cum sa fi creativ si sa creezi tu, la randul tau, idei noi.

Cititul te ajuta sa-ti faci o idee despre ce au scris altii si asa te ajuta sa-ti faci o idee despre ce o sa scrii tu. Fara citit, nu prea stii ce sa scrii, deoarece creierul invata prin imitatie. Rasfoieste cartile despre tema pe care vrei sa scrii. Citind alti autori incep sa apara in mintea ta conexiuni intre idei. Si asa, prin aceste conexiuni, apar ideile tale originale.

Vrei sa scrii despre success, rasfoieste cartile din acel domeniu. Vrei sa scrii despre puterea mintii citeste cartile cu cel mai mare impact despre puterea mintii. Pe toate nu prea ai cum sa le citesti, dar in mare parte infomeaza-te bine despre subiectul care vrei sa scrii. Si tine minte: ii citesti pe ceilalti pentru a te inspira din ei si pentru a deveni mai bun decat ei sau cel putin ca sa dezvolti ideile pe care nu le-au dezvoltat ei. Eu citesc alti scriitori ca sa mai iau idei de la ei, idei pe care ei nu le-au dezvoltat indeajuns. Asa se face: toti marii scriitori s-au inspirat de la alti scriitori. Eminescu avea un carnetel in care isi nota expresii de la alti autori si ulterior le folosea asa cum erau sau le mai modifica putin.

Creierul invata prin imitatie si trebuie sa ne inspiram ca sa ne gasim, in final, propriul stil. Daca folosim cuvintele proprii si incercam sa scriem ceva, nu avem cum sa nu fim originali.

Cunoasterea inseamna tot ce vezi cu ochii, de dimineata pana seara. Originalitatea inseamna sa faci conexiuni intre tot ce vezi. Cu cat experimentezi mai mult din viata, cu atat ai mai multe idei. Daca faci cate ceva interesant in fiecare zi, ai ce povesti seara. Cu cat interactionezi mai mult cu oamenii, cu atat creierul tau va observa mai mult si va deveni mai inteligent.

Citind, iti vin idei marete. In timp ce citeam Demonii, imi notam si eu ideile mele si asa mi-am dat seama ca ce imi lipsea ca sa scriu un roman era faptul ca nu stiam sa povestesc, ca nu aveam imaginatia sa creez o actiune dupa o idee. Secretul este sa faci lucrurile sa evolueze cate putin, ca sa umpli 200-300 de pagini. Scopul tau este sa-ti expui ideile dar ca sa le pui in roman trebuie sa le pui intr-o actiune si intr-o idee.

Perioada de confuzie.

Viata insasi este o perioada de confuzie pana aproape de 30 de ani. Mintea devine matura dupa 25 de ani. Sunt scriitori care au scris bine de la 20 de ani. Dar sunt putini. Cioran a scris Pe culmile disperarii la 22 de ani, dar el a fost un caz. Majoritatea si-au scris opera in jur de 25-30 de ani. Eu am fost in stare sa scriu prima carte la 26-27 de ani. Cele mai tari carti s-au scris de catre autori care au avut peste 30 de ani, la 40-50 de ani. Atunci viata apare mai clara in mintea unui scriitor. Tineretea e plina de pasiune. Fiind tineri pasionali folosim mai putin gandirea. De aici rezulta ca ajungem sa gandim si sa ne maturizam mai tarziu. Plus de asta ca pana la 30 de ani nu avem experienta de viata. Despre ce sa scrii cand nu ai trait practic ceea ce scrii? Daca scrii ceva ce nu ai trait vei scrie superficial si lumea isi va da seama daca esti superficial. Dar cand o sa scrii ceva despre ce ai vazut sau ai trait, lumea va fi impresionata.

Eu nu am fost in stare sa scriu o fraza timp de 12 ani. Nu am avut mintea si experienta necesara ca sa incep ceva. Dar nu dispera. Intr-o zi, fara sa-ti dai seama, iti va aparea in minte totul. Intr-un moment iti vei da seama ca poti sa scrii. Vei avea atatea idei incat nu o sa ai timp sa scrii atatea carti intr-o viata. Totul este sa ai rabdare ca sa prinzi experienta de viata. Pe urma, de la sine, ideile iti vor veni in minte. De exemplul, asa a fost cazul marelui filozof Kierkegaard, care si-a scris aproape toata opera in 2-3 ani, intre 28 si 31 de ani.

Daca te apuci de citit carti la 14-15 ani perioada de confuzie poate sa tina inca 15 ani. Practic nu o sa poti sa scrii sau nu o sa stii ce sa faci ca sa scrii. Ca sa inveti sa scrii iti recomand pentru inceput cartea " On writing well " de William Zinsser. O poti studia in paralel cu cartea asta. Aceasta carte te va invata sa scrii. Nu toata lumea stie sa scrie. Sunt putini care au talent din nastere. Majoritatea trebuie sa invete prin exersare. De fapt secretul scrisului este sa scrii ca atunci cand erai in liceu: folosind puterea imaginatiei. Matuzindu-se oamenii isi pierd puterea inspiratiei. In schimb ei castiga gandirea. Daca combini inspiratia cu claritatea in gandire atunci iti vin ideile.

Creierul este un aparat complicat. Nu iti da toata informatia pe loc. Trebuie sa acumuleze ani de zile de experiente ca sa faca noi conexiuni. Experienta vietii este totul. Intalneste-te cu oamenii, fa-ti prieteni. Asa vei cunoaste omul si poti scrie despre el.

Eu am suferit enorm ca nu am scris nimic intre 15 ani si 26 de ani. N-am stiut ca trebuie sa astept. Am crezut ca nu o sa scriu nimic, dar am crezut ca trebuie sa se intample ceva. Si s-a intamplat. Dintr-o data cartile a aparut in mintea mea. Intr-o perioda relativ scurta, intre 25 si 29 de ani aveam 4-5 carti. E greu pana o scrii pe prima, pe urma iti apar altele in minte. Nu o sa ai timp sa scrii la cate idei o sa ai.

Pasiunea

Am intalnit oameni care chiar daca le dau secretul scrisului ei practic nu pot sa scrie. Le mai trebuie ceva: putina pasiune pentru scris. Daca nu iubesti ceva, nu poti sa faci bine acel lucru. Ideile se nasc numai din pasiune.

Trebuie sa ai rabdare si intr-o zi iti vei da seama ca daca vrei sa fi cu adevarat scriitor vei fi. Trebuie doar sa crezi ca asta este misiunea ta. Nu trebuie neaparat sa fi foarte foarte pasionat. Nici mie nu imi place asa mult sa scriu sau sa citesc. Eu scriu pentru ca sa-mi ocup timpul cu ceva. Nu trebuie neaparat sa-ti placa nespus de mult ca sa faci asta pentru ca este multa munca, dar trebuie sa fi pasionat macar putin de idei si farmecul lor. Trebuie sa fi pasionat de misterul vietii. Daca esti pasionat de misterul vietii vei fi pasionat si de scris.

Vor fi carti care iti vor schimba viata. Vor fi carti si autori care te vor urmari toata viata. Trebuie sa iubesti alti autori. Trebuie sa vrei sa devii ca ei, un mare autor. A fost o vreme cand nici nu ma gandeam sa scriu vreodata. Ma gandeam doar la cat de frumoase sunt ideile altora. Trebuie sa inveti sa te bucuri de ce au creat altii, altfel nu vei ajunge sa creezi si tu la fel de frumos. Nu poti face un lucru daca nu il admiri la ceilalti.

Eu nu citesc mult. Citesc 10-20 de pagini cand deschid o carte. La fel citeam si in adolescenta. Eu nu pot sa citesc mai mult de 20 de pagini zilnic. Si nu citesc zilnic. Uneori nu deschid o carte zile in sir. Conteaza mai mult sa gandesti decat sa citesti.

Si nici nu scriu mult. O pagina doua pe zi. Si nu scriu zilnic. Dar scriind o pagina pe zi intr-un an poti avea o carte sau in cateva luni. Si citind 10-20 pagini pe zi poti citi 2-3 carti pe luna — ceea ce este de ajuns pentru un scriitor.

Concluzia este urmatoare: pune putina pasiune si entuziasm. Timpul va rezolva tot.

Procesul de scriere

Exersarea este cheia

Incepe sa scrii orice. Exersarea este cheia. Eu un an de zile am umplut 2 caiete studentesti numai de aberatii. Dar pe urma am descoperit ceva uluitor: ideile bune au inceput sa apare si nu se mai opreau. Creierul este un aparat complicat si invata numai prin repetitie si exersare. Fa-ti un blog si scrie zilnic. Pe zi ce trece vei scrie din ce in ce mai bine. Daca scrii o pagina pe zi pe blog, intr-un an vei avea o carte.

Mie mi-a luat 2-3 ani ca sa scriu cat de cat bine. Chiar daca ai experienta necesara de viata sa scrii practic necesita timp sa inveti sa scrii bine. Trebuie sa inveti sa te joci cu ideile si cu creierul tau. Sa inveti sa scrii din ce in ce mai bine este o abilitatea pe care trebuie sa o exersezi toata viata.

Noi, cand ne maturizam uitam sa scriem. Cand eram mici, la scoala generala sau liceu, scriam prin puterea subconstientului. Adica, daca ne apucam sa facem o compunere despre natura noi ne apucam sa scriem si asa aparea compunerea. Ne foloseam intuitia. De fapt, asa se scrie. Dar cu timpul, constiinta noastra ne acapareaza intuitia si nu mai stim sa scriem cu inspiratie.

Observarea propriului creier

Cel mai greu lucru pentru om este sa fie constient de el insusi. Sa fi constient de tine ca fiinta ganditoare si sa te autoobservi tot timpul.

Trebuie sa fi constient de ce gandesti in momentul de fata. Aceasta constiinta da putere ideilor. Trebuie sa inveti sa observi ce gandesti si sa iti notezi ideile care iti vin in minte. Acest "prezent" este puterea autorului. Modul lui de a gasi noi idei. Cum te inspiri din acest ocean numit "acum" depinde de tine.

Trebuie sa simti propriul creier ca un obiect separat. Creierul este un ocean de ganduri. Trebuie sa inveti sa folosesti acest ocean si sa-l organizezi. Un autor este mare cu cat constintizeaza mai mult momentul prezent, cu cat are mai mult spirit de observatie al momentului prezent.

Observa-ti propriile ganduri si fa-ti un carnetel in care sa-ti notezi ideile. Daca nu notezi tot ce iti vine in minte, uiti ideile si se pierd. Noteaza orice idee interesanta iti vine in minte. Creierul nu-si mai duce aminte tot ce a gandit si asa poti sa pierzi idei importante, daca nu le notezi.

Cauta sa observi lumea si sa faci abstractie de parerile tale. Uneori parerile tale limitate te poate impiedica sa vezi adevarata fata a adevarului. De aceea, observarea propriului creier te ajuta sa vezi realitatea asa cum este, nu cum o gandesti tu.

Din moment ce devii constient de propriile ganduri, poti sa incepi sa scrii. Poti sa incepi sa observi oamenii si poti sa incepi sa explici intamplarile si faptele lor.

Cum se scrie o carte

Alegeti o tema despre care sa scrii. Daca iti alegi teama “puterea mintii” trebuie sa pastrezi legatura cu tema despre care scrii pe parcursul cartii. Trebuie sa scrii despre puterea mintii de la inceputul cartii pana la sfarsit. Asta nu inseamna ca nu poti sa face referire si la altceva. Citeste alte carti despre puterea mintii si vezi cum au scris ei si inspira-te din ei. Invata de la ceilalti.

Tema poate fi Dumnezeu, moartea, iubirea, fericirea. Sau poti sa faci un sistem care sa le include pe toate. Poti sa scrii si fara o tema anume daca faci un sistem universal de pida cu denumirea “Viata” si scrii tot ce include viata: fericire, moarte, iubire etc.

Poti sa scrii ce vrei despre ce vrei. Nu trebuie sa-ti fie frica sa scrii. Poti sa abordezi orice subiect si pune curaj in scris.

Nu exista o carte completa despre viata. Lucrurile sunt ramase incomplete peste tot. Lumea are nevoie de idei noi. Oamenii ca sa existe si sa se bucure de viata au nevoie de idei noi. Intodeauna va fi binevenita o carte buna. Desi sunt multe carti bune lumea are nevoie mereu de alte carti care sa-i inspire. Lumea vrea carti care sa le spuna tot adevarul. Nu exista o carte care sa ne spuna tot adevarul. Desi in Biblie sunt regulile universale ale vietii date de un zeu, se pare ca orice carte buna este inspirata cumva de un zeu si ne este data noua ca sa invatam sa traim si sa ne comportam frumos cu ceilalti oameni.

A scrie o carte inseamna a-ti vinde propria gandire. Felul in care gandesti tu poate schimba oamenii. Felul in care privesti lumea si cum esti tu in viata de zi cu zi poate schimba mentalitatea oamenilor in bine. Felul in care vezi lumea poate aduce aminte oamenilor ca suntem niste fiinte sacre. Oamenii sunt cuprinsi de lupta pentru existenta si uita ca sensul vietii este sacru.

Trebuie sa incepi simplu. Primul pas pentru a scrie o carte este sa crezi ca poti. Pe parcurs vei primi material necesar din surse nebanuite. Te vei intalni cu situatii si idei care te vor ajuta. In functie de ce carte vrei sa scrii si cine vrei sa devii, vei primi informatie necesara. Daca vrei sa scrii ca Turgheniev, vei primi idei sa scrii asemanator ca Turgheniev.

Cineva mi-a zis odata "cauta izvorul si izvor vei fi". Adica, tu cauta ce vrei sa gasesti si drumul tau va aparea fara sa stii in mintea ta. Nu trebuie sa disperi pentru ca inca nu poti sa scrii. Trebuie sa-ti gasesti drumul cautand ceea ce iti place sa scrii. Cauta informatie despre ideile care iti plac. Daca vrei sa scrii o carte despre "moarte" cauta carti despre moarte. C.autand idei la alti autori vei incepe sa-ti formezi ideile tale despre moarte. Nu-ti fie frica ca o sa coincide cu alte idei. Ceea ce conteaza este unghiul din care vezi tu lucrurile. Si eu am fost insotit de teama ca o sa mai scriu din greseala ce au zis si altii, dar atata timp cat folosesti cuvintele tale nu ai cum sa zici ce au zis altii cu aceleasi cuvinte. Asta este originalitatea. Sa incepi sa scrii cu cuvintele tale este originalitatea, sa incepe sa emiti idei fara sa tii cont de nimeni si nimic este originalitatea.

Scrie ce vrei despre orice. Fara sa tii cont de nimic. Asa incep sa apara marile idei. Nu te gandi ca o sa coincida cu parerile celorlalti. Multe idei din cartile marilor autori concid, dar sunt spuse altfel si din alt punct de vedere.

Daca vrei sa scrii o carte despre Dumnezeu, citeste carti despre Dumnezeu si asa iti vei forma propriu punct de vedere. Poti sa–l vezi pe Dumnezeu cum nu l-a mai vazut nimeni. Nimeni nu stie exact cum e Dumnezeu, punctul tau de vedere poate fi o capodopera.

Ceea ce face o carte originala este constructia cartii (adica sa nu semene total cu alta carte), cuvintele autorului, si unele pareri ale autorului.

Sa alegem impreuna o tema, de pilda "puterea mintii" , care sa fie si titlul cartii. Sau putem alege si alt titlu, de pilda "Puterea necunoscuta a mintii". Dupa asta trebuie sa alegem cateva subcapitole. Subcapitolele le alegi in functie de tema aleasa de tine. Ele trebuie sa aiba legatura cu tema cartii. Alegerea subcapitolelor tine de creativitatea ta personala. Scrie ce iti vine in minte. Ce iti vine in minte, in imediat, de obicei, este ceea ce trebuie sa scrii. Asa se scrie.

Pune apoi numele capitolelor, altfel nu ai despre ce sa scrii. Apoi scrie la fiecare capitol 5-10-20 de pagini si asa ajungi la o carte de cel putin 100 de pagini. Metoda asta o folosesti scriitorul Brian Tracy, dar toti folosesc metoda asta.

Ce simplu: sa alegi titlul, pe urma cateva capitole , la care scrii 5 -10-20 de pagini si asa a iesit cartea.

Sa facem un exemplu. Aceste nume de capitole mi-au venit mie in minte acum.

1. Descopera puterea din tine

2. Puterea mintii ca spirit de observatie

3. Secretul din culisele vietii

4. Taramul celor puternici

5. Secretul fericirii

5. Folosirea puterii

6. Cheia geniului

Poti sa alegi cate capitole vrei tu. Dar in ele trebuie sa scrii despre puterea mintii. Ca sa dai un sens cartii. Nu poti sa faci o amestecatura. Poti sa pui 20 de capitole nu 6. Poti sa pui cate capitole vrei tu. De pilda la 6 capitole daca scrii cate 20 de pagini la fiecare capitol va rezulta o carte de 120 de pagini. Totul este sa te apuci sa scrii. Totul este sa pastrezi cat de cat tema pe parcusul capitolelor. Daca scrii despre puterea mintii, scrie pana la capat despre puterea mintii, nu abera aiurea pe idei care nu au cat de cat legatura cu tema ta.

Poti sa alegi oricare alta tema: iubirea, moartea, credinta sau oricare alta tema. Pune cateva nume de capitole care crezi tu ca sunt esentiale ca cititorul sa afle despre ele si pe urma apuca-te si scrie la fiecare capitol cate ceva.

Daca faci asa o sa-ti dai seama ca o sa ai atatea scheme de carti incat nu o sa ai timp sa le scrii intr-o viata. Sunt multe de scris si de spus. O sa ai atatea idei incat nu o sa ai timp sa le scrii pana

mori, dar scrie. Daca asa simti ca trebuie sa scrii, scrie! Poate asta este misiunea ta.

Creativitatea

Trebuie sa te joci cu ideile. Nu trebuie sa-ti fie frica ca le-a mai zis cineva. Ai voie sa scrii orice, dar trebuie sa citesti si alti autori ca sa te inspiri de la ei. Trebuie sa stii ce au scris si altii. Multe din idei le-au mai zis si altii. Ideile sunt de cand e lumea. Ceea ce face o carte sa fie originala este conexiunea care o faci tu intre idei, nu neaparat ideile in sine. Poti sa devii un autor mare numai daca aduci aminte lumii marile adevaruri. Poti sa aduce aminte lumii, prin scrierile tale, ca Dumnezeu exista, ca iubirea exista, ca frumusetea lumii exista, ca moartea exista, ca omul exista. Oamenii uita mereu ca trebuie sa existe si ca trebuie sa fie prezenti, aici si acum.

Ideile sunt infinite. Nu va fi niciodata un sfarsit al ideilor. Mereu se va descoperi idei mai bune. Lumea are nevoie de ceva nou tot timpul. Se vor naste alti oameni care vad lumea altfel si vor aduce idei noi. Vor aduce carti noi. Niciodata nu se va spune totul, pentru ca nimeni nu stie totul. Lumea are nevoie de carti noi si de scriitori noi. Asa va fi mereu. Lumea are nevoie de ceva nou ca sa nu se plictiseasca.

Cum ma joc eu cu ideile? Uneori iau o idee care nu a dezvoltat-o cineva asa bine si o fac o carte. In literatura, totul este sa nu dai copy paste. In rest, ai voie sa faci ce vrei. Daca modifici o idee al altui autor despre care el nu a scris decat cateva randuri si tu vei scrie o carte inseamna ca te-ai inspirit. Retine: plagiatul este numai cand dai copy paste. Totul este sa nu para la fel cu alta carte. Ai voie sa scrii ce vrei. Daca vrei sa scrii o carte in genul Codului lui Da Vinci, dar schimbi total actiunea si ideea, esti original.

Creativitatea va incepe dupa ce citesti primele carti. Cu cat citesti mai mult, cu atat devii mai creativ. Cu cat se aduna mai multe idei ale altora, in mintea ta, cu atat si tu vei crea idei noi.

Geniul se asociaza cu nebunia romantica, spunea George Calinescu. Nebunia gandurilor in sensul bun al cuvantului. Oamenii isi pun mereu limite. Geniul nu isi pune limite: isi lasa gandurile sa zboare pentru a gasi noi idei. Oamenii se lasa condusi de propria mentalitatea invechita si de propriile convingeri care sunt inguste. Trebuie sa lasi mintea deschisa pentru orice posibilitate, trebuie sa lasi mintea deschisa pentru noi idei. Si atunci vei observa mai mult.

Daca iti lasi mintea deschisa la noile idei care vin din exterior si daca lasi ochii sa priveasca, profund, in jurul tau, vei observa lucruri incredibile. Oamenii refuza sa priveasca in exterior. Oamenii se sperie de propriile lor idei. Oamenilor le este frica sa gandeasca. Sa gandesti inseamna sa ai curaj sa privesti lumea cu ochii tai.

Ideile sunt peste tot. De cand te scoli din somn pana adormi. Ideile vin spre tine de cum deschizi televizorul, de cum iesi pe strada, de cum te intalnesti cu oamenii. Tot ce este in jurul tau inseamna idei. Tot ce vezi si auzi.

Cioran zicea de Petre Tutea ca iti facea din orice idee un sistem filosofic. Avea “nebunia” de a creea din orice idee o carte. Si tu trebuie sa intri in posesia acestei nebunii.

Trebuie sa fi nebun. Vrei sa devii unul dintre cei mai mari pictori? Si nu ai pictat niciodata? Du-te la magazin si cumpara-ti intrumente de pictat si incepe sa pictezi. Lumea are nevoie de tine. Trebuie sa ascunzi o nebunie. Vrei sa scrii un roman ca Dostoievki? Incepe sa scrii si ideile iti vor veni pe parcurs. Lumea va avea nevoie de acest roman.

Eu am o tehnica. Imi pun intrebari in mintea si pe urma in mintea mea apar si raspunsurile. Si le scriu. Daca nu pui intrebari, nu vin raspunsurile. Intreaba-te de ce exista un lucru: Dumnezeu a creat cu o logica tot ce exista pe pamant. Oamenii sunt curiosi sa afle de ce exista moartea, iubirea, de exista omul. Ti se va raspunde la orice intrebare care te framanta. Intreaba-te de ce exista lucrurile pe care le vezi in realitate si raspunsurile vor aparea in mintea.

Ti se poate raspunde la intrebari supreme. Dumnezeu este foarte atent la ce intrebari ne punem fiecare din noi si ne raspunde prin gandurile din mintea noastra sau prin intamplari exterioare, daca suntem atenti sa pricepem sensul intamplarilor.

De-alungul timpului, am observat ceva: ti se va da adevarul pe care il cauti.

Incearca sa transmiti starea ta de zi cu zi — asta ii intereseaza pe oameni, pe cititori. Incearca sa pui starea ta in poezii, nu prea conteaza versurile, - conteaza daca poti sa transmiti prin vorbe ce simti. Ceea ce simti poate fi maret. Poate fi originalitatea ta. Baudelaire si Bacovia, prin ce au simtit, au schimbat oamenii. Nu trebuie sa spui fraza marete ci simplele tale senzatii schimba

oamenii. Ceea ce intereseaza este: cum esti tu. Senzatiile tale si felul tau de a fi schimba oamenii. Uneori chiar prezenta unei persoane langa noi ne schimba. Uneori fizicul unei persoane ne schimba: ochii, felul cum ne priveste, comportamentul, vorbele.

Poti sa oferi senzatii cum ofera majoritatea poetilor (Bacovia, Eminescu). Nu trebuie neaparat sa oferi idei. Bacovia este un poet unic in literatura si ofera decat senzatii, fara idei. Poti sa fi mare numai daca spui lumii ce simti, fara sa le dai o mare idee. Nici Eminescu nu ofera asa multe idei ci ofera mai multe senzatii.

Dar senzatiile schimba oamenii. De aceea oamenii se duc la un concert de muzica sau la o piesa de teatru pentru a se schimba, Oamenii sunt interesati de noi senzatii.

Si Baudelaire ofera senzatii. Un mare scriitor ofera senzatii si idei — cum este cazul lui Dostoievski. Dar poti sa fi mare si oferind doar senzatii.

Nu scrie ca sa scrii: cititorul se prinde. Lasa timpul sa treaca, ca sa-ti vina idei. Dostoievski incepea un roman toamna si il termina primavara. La tine poate dura chiar 1 an sau doi ani. Ideile vine in timp si trebuie lasate la rumegat.

Daca nu ai o tragedie personala inspirate din tragediile celorlalti oameni. Sau creaza oameni care au tragedii, personaje imaginare. Sau inspira-te din realitate. La oameni, le plac tragediile. Dostoievschi a avut si el o tragedie personala(anii de temnita in Siberia) , dar el a descris in romane mai mult tragediile din jurul lui. Poti sa fi un bun observator al vietii cotidiene si s a le pui in romanele tale. Ceea ce face un autor un mare autor este spiritual de observatie. Cat observi din realitate? Si trebuie sa observi esentialul. Trebuie sa creezi personaje si idei care vor schimba oamenii si genratiile urmatoare.

Secretul scrisului este ca de la o generatie la alta marii scriitori trebuiesc updatati. Baudelaire trebuie updatat la noua generatie. Scrie tu o opera asemantoare cu a lui. Cand a trait Baudelaire ideile erau mici, acum toata lumea are acces la idei mari.

Poetul Rilke trebuie updatat. Dostoievski. Schopehauer. Toti trebuiesc updatati. Ce inseamna updata? Adica sa scrii despre aceleasi idei care au scris si ei sau sa inventezi noi idei si personaje similare. Updatare poate insemna imbunatatirea ideilor sau innoirea ideilor. Updatare poate insemna chiar sa te inspiri din ceilalti si sa poti face ceva original. Updatare poate insemna sa vezi ideea care este lipsa. Orice carte citesc eu vad mereu idei lipsa si cum ar putea fi abordat subiectul altfel.

Lumea are nevoie mereu de mari idei. Creaza un personaj de roman care poare schimba lumea intreaga in bine. Daca scrii romane.

Gandeste-te la ceva ce nu e si ar trebui sa existe. Ceva ce e in mintea ta si ar trebui sa fie in lume. Un roman, un personaj sau un individ care ar trebui sa fie in viata reala. Pune acest personaj intr-un roman, poezie sau piesa de teatru. Personajul tau poate schimba oamenii.

Nimeni nu vede realitatea ca tine. Poti fi un mare scriitor prin felul in care vezi lumea, oamenii pe strada. Numai Dumnezeu vede lumea perfect asa cum e ea. Incearca sa vezi lumea ca si cum ai fi Dumnezeu.

In roman si poezie poti sa zici orice idee fara sa pari nebun. Creaza un personaj care impresioneaza de la prima aparitie. Creaza personaje puternice, cu o viata interioara intensa. Nimic nu schimba mai mult lumea ca un personaj cu o lupta interioara.

E de ajuns sa ne gandim la Raskolnikov din Crima si pedeapsa de Dostoievski. Schimba oamenii numai prin firea lui, schimba oamenii numai prin simpla lui existenta.

Secretul este urmator: eu iau ideile filosofilor si le pun in poezie, ideile romancierilor le pun in cartile mele de filosofie. Si din ideile poetilor fac un sistem filosofic sau un roman. Trebuie sa te uiti daca gasesti o idee interesanta nedezvoltata intr-o carte intreaga. Dar nu iau ideile lor in totalitate, rareori se intampla sa iau idei in totalitate ci construiesc idei similare sau chiar originale. Iau idei in totalitate unde consider eu ca nu prea se cunoaste de unde am luat. Uneori ideile imi plac asa cum sunt ele si nu le mai schimb, pentru ca imi plac asa.

Trebuie sa poti sa si modifici idei incat sa nu se mai cunoasca asa mult de unde le-ai luat. E necesar in literatura.

Ideile de a scrie sunt multe. Cioran spunea ca ar fi mandru daca un poet s-ar inspira din el. Drumul iti este deschis si acum. Nu prea a aparut acest poet.

Greu este sa te pui in starea sa creezi, zicea Constantin Brancusi. Adica greu este sa-ti creezi in mintea senzatia ca poti crea si dupa aceeea ideile vin oricum.

Creierul iti da cate putin in fiecare zi

A scrie o carte necesita timp. Creierul iti da putina inspiratie pe zi. Din moment ce oboseste, nu mai poate crea. Dupa o ora– doua de scris sau gandit eu obosesc si nu mai pot scrie nimic toata ziua. De-abia urmatoarea dimineata, dupa somn, am din nou energie sa scriu. Dupa cateva pagini scrise nu mai poti crea. De aceea cartile se scriu in cateva luni, sau cativa ani. O carte poate dura 2-3 ani, chiar 5 ani. Dar unele carti se scriu in 3-4 luni. Depinde de carte si de cel care scrie cartea.

Creierul ne da cate putina inspiratie pe zi. Si aceasta inspiratie este fortata cumva, cel putin la mine. Eu nu scriu decat cu cafeaua langa mine, sau cu coca-cola. Energizantele da mintii scriitorului un fel de inspiratie, mai ales cafeaua. Sau cu muzica. Creierul are nevoie de excitante pentru a crea.

Cand scrii, obisnuieste-te sa iti aduci inspiratia in minte la comanda. Eu nu scriu doar in momente de inspiratie. Scriu cand vreau si inspiratia vine cand vreau. Cand nu am chef, nu scriu. Ca sa faci o meserie din scris si ca sa reusesti sa scrii zilnic cate ceva, trebuie sa-ti induci starea de inspiratie cand vrei tu. Nu poti sa spui ca o luna nu ai mai scris ca nu ai avut inspiatie. Trebuie sa te obisnuiesti sa scrii zilnic si sa-ti induci starea de a crea, pe loc, cand iti pui in minte asta. “ Pofta vine mancand “ zice un proverb. E adevarat.

Creierul are puterea care i-o inducem noi in fiecare moment. Capacitatea creatiei sta in vointa ta de a-ti descatusa tot barajul de limite impuse creierului tau chiar de tine. Trebuie sa inveti sa lasi sa pluteasca in mintea ta tot oceanul de idei al omenirii. Atunci incepe adevarata creatie. Atunci incepe arta.

Puterea sugestiei

Cine vrei sa fi? Ce vrei sa scrii? Cine iti imaginezi ca esti aceea tinzi sa devii. Daca crezi ca poti sa faci poezii ca Eminescu inseamna ca poti. Daca crezi ca poti sa faci poezii ca Rilke sau Bacovia inseamna ca poti sa faci. La inceput, un mare autor se vede ca poate sa-i imite pe altii. Daca poti sa-i imiti pe altii inseamna ca poti sa creezi ceva original.

Conteaza cine te crezi. Oamenii isi pun limite. Cum te gandesti cine vrei sa devii imediat apare in mintea ta si idei despre cum ai putea devenii cine vrei sa devii. Asta este secretul universului. Devii cine iti imaginezi ca vrei sa fi.

Daca crezi ca poti sa scrii romane ca Dostoievski inseamna ca poti. Daca crezi ca poti sa scrii ca Napoleon Hill probabil vei ajunge. Daca vrei sa scrii ca Kierkegaard propabil poti. Oamenii gandesc mic. Ei cred mereu ca nu pot. Cand crezi ca poti se va intampla ceva care te va face sa poti. Din umbra, suntem invatati sa facem ceea ce tinem in minte ca vrem.

Ceea ce iti repeti mereu in gand aceea vei deveni. Te vei transforma. Mintea poate sa te transforme in ce nu ai fost niciodata. Mintea te poate face sa creezi opera pe care ti-o imaginezi. Important este sa crezi ca poti sa faci orice. Idei iti vor aparea zilnic in minte. Vor fi ani in care nu se va intampla ninic. Vor fi zile in care aparent nu se va intampla nimic, dar trebuie sa ai rabdare. Fiecare zi te va purta unde trebuie. De cum iti pui un gand in minte, vei pluti spre telul tau. Usor, dar vei pluti. Fara sa ti se spuna. Asa lucreaza Dumnezeu. Tot ce se va intampla te va duce acolo, unde vrei sa fi. Vei pluti spre tine insuti.

Acum lucrez la un volum de poezii la fel ca volumul " Florile raului" de Baudelaire. M-am inspirat si din Eminescu, Bacovia si Rilke. Am observat ca ceva este incomplet la Bacovia, Eminescu si Baudelaire. Si asa am scris volumul meu. Am vrut sa spun ce n-au spus ei. Am observat ca Florile raului este un volum vechi. Scrisul este invechiat si chiar ideile sunt invechite. Asta nu inseamna ca Florile raului nu este un volum care a inspirit oamenii si viata oamenilor. Dar am observat ca poate fi adaptat, ca munca altor oameni poate fi continuata de mine. Oamenii gandeau altfel in secoulul al 19-lea. Si volumul meu de poezii poate fi invechit peste 200 de ani si altcineva v-a continua munca mea. Intotdeauna v-a aparea altcineva.

Volumul meu se va numi simbolic "Ochii". M-a fascinat mereu si ma fascineaza in continuare: ochii oamenilor. Ochii sunt mai presus de tot ce exista. Sunt dovada ca suntem creati de un zeu.

M-am inspirit si din Eminescu, Bacovia. Si volumul "Plumb" al lui Bacovia este unicat in lume, darar lumea a evoluat. In volumul meu, "Ochii" vreau sa arat toate simbolurile lumii. Cineva ar putea spune, "asta pot sa fac si eu, sa ma inspir de la altii si sa fac un volum de poezii mai tare decat Florile raului". Raspunsul meu este: nu toata lumea poate sa se inspire. Cel care poate sa se inpire probabil este singurul care va face un volum de poezii care sa atinga succesul volumului Florile raului. Daca vrei sa faci cu adevarat asta, natura te va selecta si te invata ce trebuie sa faci. Numai cine vrea cu adevarat, poate face asta. Puterea i se da celui care vrea cu adevarat sa faca un lucru si munceste pentru asta. Ceea ce vreau sa intelegi ca a te inspira este singura cale de a realiza altceva nou. Ideile tale originale iti vor veni pe parcurs. Acum orice copil are acces la idei mari. Daca crezi ca poti sa faci un volum ca Florile raului, probabil chiar poti. Vizualizeaza-l, gandeste-te la el. Si ideile vor veni.

Internetul e plin de idei. Ceea ce conteaza este sa vrei sa devii un mare autor. Atunci lucrurile incep sa se intample. Daca vrei sa faci un volum mare de poezii incepe sa cauti idei si poate peste cativa ani se va auzi de tine.

Trebuie sa accepti maretia altor poeti si scriitori pentru a-i imita si pe urma pentru a-ti gasi propriul stil. Nu de putine ori, in breansa scriitorilor se spune ca imitatia duce la originalitate. Este adevarat. Crezi ca vei scrie un volum ca Plumb de Bacovia si vei scrie ceva care poate deveni o capodopera. Oricum nu poti scrie la fel ca Bacovia, iti vei gasi propriul stil scriind si incercand sa fi tu.

La inceput, pune-ti intrebarea "cine vrei sa fi?" Puterea sugestiei poate consta in asta: repeata-ti in minte cine vrei sa fi. Vrei sa scrii un roman care sa aiba succesul romanului "Crima si pedeapsa" de Dostoievski? Scrie-l! Vrei sa scrii un volum de poezii care sa contina idei mai mari decat cele ale lui Baudelaire? Scrie-l. Probabil decat tu poti sa faci asta. Conteaza cine te crezi si ce crezi ca poti sa faci. Ceea ce crezi ca poti sa faci vei face negresit. Ideile iti vor aparea in minte pe parcurs. Cineva ne ajuta sa ne realizam visele.

Ceea ce iti repeti in gand, aceea vei deveni. Daca crezi ca poti sa scrii un volum de poezii ca Baudelaire inseamna ca poti. Daca incepi sa scrii inseamna ca poti sa-l termini. Conteaza ce iti pui tie in minte ca poti sa faci. Conteaza ce iti spui tie insuti in gand.

Un lucru ciudat se intampla cand crezi ca poti sa realizezi ceva. In minte incep sa-ti apara idei. Daca vrei sa scrii un roman ca Idiotul sau Crima si pedeapsa de Dostoievski in minte incep sa-ti apara idei similare. Incepi sa crezi in minte personaje similare cu personajele principale sau secundare al acestor romane.

Pe urma incepi sa fi original, o sa incepi sa gasesti posibile personaje diferite de a lui Dostoievski. Si asa o sa-ti apara in minte personajele tale originale.

Secretul unui roman este sa-ti pui mintea in situatia de a crea un mare personaj al romanului tau. Pe urma da-i o idee acestui personaj. Pune-l in miscare. Si creaza personajele secundare din jurul lui.

A crea un mare roman inseamna a crea un mare personaj. In Idiotul Dostoievski a vrut sa creeze un om intru totul sublim— printul Lev Nicolaievici Maskin. In Crima si pedeapsa— Dostoievski a vrut sa arate lumii ca nimeni nu scapa nepedepsit daca face o crima prin personajul terifiant— Raskolnikov.

Nu gandi ca esti prea mic. Ai o gandire divina. Poti sa descoperi mai mult decat orice om a facut-o inaintea ta. Nu te gandi ca Eminescu este un geniu si tu nu esti.

Din Nietzsche, de pilda, poti gasi citate care te lasa masca. Nu te gandi ca scriitorii care ii vezi in librarii si biblioteci sunt mai mari ca tine. Nu sunt. Ei au trait acum 50– sau 100 de ani, dar tu ai posibilitatea sa studiezi munca lor si sa tragi niste concluzii mai lucide si mai bune despre viata.

Imagineaza-ti ce ar mai fi scris Eminescu daca ar mai fi trait. Imagineaza-ti ce ar mai fi scris Dostoeivski, Cioran, Schopenhauer, Nietzsche, Shakespeare daca ei ar mai fi trait. Si scrie tu. Scrie ca Shakespeare, de mult nu a mai aparut cineva ca Shakespeare.

Intr-o zi, chiar daca va dura ani(la fel cum s-a intamplat cu mine), opera ta va aparea miraculos in mintea ta. Se va asterne aproape singura. Cum spunea si Emerson, “tot ce am scris parca nu am scris eu” . Va apare asa miraculos in mintea ta.

Metoda vizualizarii

Vizualizarea este forma obsesiva a autosugestiei. Prin vizualizare tu nu iti induci in minte doar ceea ce vrei sa faci si uiti, ci plutesti mereu in ideea ta. Devii mereu constient(atat cat e posibil) de ideea ta. Adica, daca iti doresti sa scrii un roman si faci o obsesie din asta, pana la urma il vei scrie. Daca faci o obsesie de o idee pana la urma o vei descoperi.

Se spune ca Nicola Tesla isi imagina fiecare inventie in minte printr-o forta a imaginatiei. Si cand isi punea ideea in practica inventia aparea in realitate fara nici o eroare.

Poti sa-ti imaginezi cartea care vrei sa o scrii dinainte. Daca scrii un romana imagineaza-ti evolutia actiunii pana la sfarsit si apoi cartea va aparea deja gata in mintea ta.

Orice mare realizare a inceput cu o idee, spunea Napoleon Hill. Cand vizualizezi si iti imaginezi, noi idei apar in mintea ta. Chiar daca nu apare tot proiectul in mintea ta. Si chiar daca nu poti sa faci ca Nicola Tesla, poti macar sa-ti imaginezi ce vrei sa faci. Atunci iti vor aparea ideile in minte. Cand am inceput sa scriu acum 3 ani nu ma asteptam sa scriu cateva carti in acesti 3 ani. Totul a inceput cand mi-am inchipuit ca vreau sa scriu o carte si chiar am inceput sa scriu. Totul incepe din momentul cand pui prima fraza jos. Deschide un publisher pe laptop si incepe sa scrii. Fa-ti un jurnal si incepe sa scrii. Atunci va incepe totul.

Pastreaza in minte ideea ca vrei sa scrii o carte si incepe. Drumul va aparea in mintea ta. E curios cum ceea ce vrem chiar se intampla daca muncim in directia respectiva. Sunt absolute convins ca Eminescu adolescent fiind si-a imaginat ca o sa fie unul din cei mai mari poeti. Asa trebuie sa faci si tu. Ceea ce ne imaginam chiar devenim. Ceea ce gandim chiar devenim. Ceea ce ne imaginam ca suntem, vom deveni. Maretia apare dintr-un gand maret.

Trebuie sa ai curaj sa-ti imaginezi ce vrei sa scrii. Trebuie sa ai curaj sa-ti imaginezi cartea pe care vrei sa o scrii. Nu poti crea ceva ce nu-ti imaginezi.

Incepe sa vizualizezi poeziile pe care vrei sa le scrii. Gandeste-te la titlul lor. Gandeste-te la ce idei vrei sa subliniezi in ele. Gandeste-te la ce expresii vrei sa folosesti. Gandeste-te cum va schimba oamenii ceea ce scrii. Asa incepe totul.

Daca vrei sa scrii o carte de fiosofie, gandeste-te la idee care vrei sa o subliniezi in carte. Gandeste-te la numele cartii, la numele capitolelor. Gandeste-te la ce o sa scrii in fecare capitol. Gandeste-te la ce va beneficia cititirul din cartea ta.

Daca vrei sa scrii un roman gandeste-te la personajele pe care vrei sa le creezi. Gandeste-te la actiunea romanului. Gandeste-te la ideea fundamentala a romanului si la ideile care vor fi incluse in roman. Pe scurt: vizualizeaza. Cand vizualizezi imagini, creierul tau creeaza. Uneori raspunsurile nu vor veni pe loc ci in timp: solutiile la cartea care o scrii vin ca niste strafulgerari de ganduri, de aceea o carte necesita timp. Daca nu poti sa scrii nimic acum nu te intrista, solutiile vor aparea in timp ce te gandesti la ideea ta, dar in timp vor veni.

Daca scrii un roman, inchide ochii si incearca sa-ti imaginezi filmul intamplarilor pe ecranul mintii. Imagineaza-ti ce face

personajul principal. Imagineaza-ti vorbele si actiunile personajelor secundare. Iti vor aparea scene in minte din romanul tau cand incepi sa-ti vizualizezi romanul.

Transpunerea

Transpunerea la care ma refer este transpunerea in mintile oamenilor. Trebuie sa fi interesat de alti oameni ca sa le observi gandirea si comportamentul. Incearca sa simti ce simte ei. Intelegele durerea, intelegele fericirea. Transpune-te in toti oamenii care-i intalnesti. Un scriitor poate scrie decat despre oameni, ceea ce implica si sa-i cunosti.

Dostoievski avea multiple personalitati. Era capabil sa se puna in mintea oricarui personaj si sa se transforme. Trebuie sa fi flexibil. Nu trebuie sa ai idei fixiste.

Ca sa abordezi mai multe genuri de literature trebuie sa inveti sa inveti sa renunti la intreaga ta gandire si sa sa te transpui in altcineva. Eu avand o natura si o gandire mai poetica imi vine greu sa scriu un roman. Dar am uitata complet propria gandire si m-am transpus in gandirea unui romanicier. L-am citit pe Dostoievski si am invatat sa scriu ca el. Creierul are orice capacitate, de a invata orice, daca il lasi sa se muleze pe dorinta ta. -am zis “ de azi sunt Dostoievski” si m-am apucat de un roman. Gandirea are puterea sa se transforme in orice gandire vrei tu.

Originalitatea

“ A avea geniul inseamna sa dizolvi toate influentele pana le faci pierduta urma “

“Originalitatea sta in manuirea adjectivului”

Emil Cioran.

A fi original inseamna sa te inspiri de la altii si pe urma sa faci tu noi conexiuni intre idei. Nimeni nu are idei din nastere. Ideile se nasc din experienta si din cunoasterea gandirii altor oameni, din intalnirea personala cu oamenii sau din carti. Cum avem contact cu gandirea altor oameni ne schimbam. Invatam ceva.

Originalitatea inseamna sa dai nastere altor idei inspirandu-te din altele. Uneori, mai apar si idei care par a nu fi inspirate de nicaieri. Dar ele sunt tot rezultatul a tot ce am invatat. A scrie inseamna sa te joci cu ideile, sa creezi metafore. Einstein s-a inspirit din teorie lui Newton ca sa scrie teoria relativitatii si poate s-a inspirit din multe alte teorii. Asa este si in literatura. Eminescu s-a inspirit din filozofia lui Schopenhauer si din multe alte opere. Toti au citit si s-au inspirit din ceva pana sa-si gaseasca propria gandire si originalitate.

Daca marii autori s-au inspirat, ai voie sa te inspiri si tu. Nu trebuie sa cauti mereu originalitatea suprema.

Originalitatea sunt cuvintele tale. Cand incepi sa spui ceva cu cuvintele tale devii original.

Pune intrebari

Ti se va raspunde numai le ce intrebari iti pui in minte. Mai devreme sau mai tarziu. Dumnezeu tine cont de tot ce simtim. Nu suntem supusi hazardului. Dumnezeu ne acorda atentie fiecaruia in parte. Dumnezeu iti va raspunde, cand va considera ca esti pregatit, la toate intrebarile care ti le pui in minte.

Sa nu iti fie frica sa intrebi. Intreaba-te cine este Dumnezeu, cine a creat tot, ce este viata. Ti se va raspunde. Dumnezeu ne analizeaza pe fiecare in parte. Stie tot ce gandim. Dumnezeu ne analizeaza de la nastere pana la moarte si este atent cu noi. Ne raspunde indirect la toate intrebarile care ni le punem de-alungul vietii. Intreaba-te de ce exista fiecare lucru pe pamant si ti se va raspunde de ce. Intreaba-te de ce exista tot.

Invata sa gandesti

Poti sa fi unul dintre cei mai mari ganditori ai secolului daca intri intr-o cafenea si gandesti 30 de minute pe zi. Fara sa citesti nimic. Fara sa scrii nimic. Doar sa intri si sa stai intr-o cafenea, dimineata, 30 de minute pe zi si sa observi oamenii. Sa analizezi tot. Oameni trec prin viata fara sa se fi gandit macar 15 minute la ei insisi, dar sa te gandesti 30 de minute pe zi... Oamenii trec prin viata fara sa se fi gandit o clipa la viata lor. Majoritatea traiesc si mor inconstienti.

Inveti sa gandesti cand nu faci nimic. Daca nu ai forta sa stai cateva minute singur sa te gandesti la viata ta, nu poti sa ajungi un mare scriitor. Majoritatea oamenilor fug de propria gandire toata viata. Propria gandire sperie. Gandire este periculoasa, daca nu stii sa o controlezi. Ca sa incepi sa gandesti, primul lucru este sa te gandesti ca nimic nu te mai sperie. Construieste-ti o gandire care poate aborda orice idee. Fara frica.

Gandirea este atat de periculoasa incat oamenii isi petrec toata viata in nefericire pentru ca nu au curajul fericirii. Unora, fericirea le face mai mult rau decat nefericirea, pentru ca nu au curaj sa fie fericiti si fug dupa nefericire ca sa aibe o preocupare. Din lipsa de preocupare raman in suferinta ca sa aibe ceva de facut. Iti trebuie putere ca sa fi fericit cu propria gandire.

Sa nu faci din gandire o depresie. Propria gandirea poate sa te distruga daca incepi sa vezi toata lumea in rau si daca te gandesti ca viata ta este o povara. Viata nu este o povara atata timp cat esti in viata. Sa nu te sperii de singuratate sau ca te-ai despartit de prietena ta sau sa te sperii de moarte. Totul este creat pentru fericirea noastra, inclusiv suferinta si moartea. Fara ele nimic nu mai era sfant pe pamant.

Incepi sa gandesti cu adevarat cand iti excluzi propriile sentimente. Sa gandesti inseamna sa te excluzi pe tine si sentimentele tale personale, inseamna sa te detasezi de tot si apoi sa gandesti. Majoritatea cad prada emotiilor personale. Cazand prada emotiilor nu mai gandesti detasat. Gandirea mea pana la 25 de ani a fost legata de sentimente. Si asa se petrece la orice om care nu a studiat secretele gandirii. Oamenii tin in minte ganduri legate de ceea ce simt. Din minte trebuie sa excluzi orice sentiment negativ, care iti framanta gandirea si te consuma inutil. Omul isi petrece aproape toata viata rumegand in minte sentimente inutile.

Trebuie sa excluzi din minte orice sentiment si sa lasi mintea deschisa la orice fel de informatie. De-abia acum incepe adevarata gandire. Trebuie sa observi lumea, fara sa suferi pentru ea. Trebuie sa observi oamenii, fara sa suferi pentru ei. Trebuie sa observi ideile, fara sa suferi pentru ele.

Propriile pareri te vor impiedica mereu sa gandesti. Trebuie sa accepti toate parerile din jur si sa iei ce este mai bun. Asa vei avea o gandire universala. Vei intalni oameni simpli care vor avea idei mai bune decat tine. Ia-le si scriile tu. Ei oricum nu le scriu niciodata. Inspirat-te din viata care o traiesti zilnic.

Ideile iti vin incontinuu in minte. Noteaza-le. Eminescu avea un carnetel in care isi nota ideile si expresiile lui sau inspirate de la alti scriitori, pentru a le folosi in poeziile urmatoare. Ceea ce iti place tie va deveni opera ta. Usor,usor ceea ce iti place se va contura intr-o carte.

Daca scrii toate ideile care iti vin in minte in 4-5 luni ai o carte. Oamenii nu noteaza tot ce gandesc si nu organizeaza tot ce gandesc, de asta nu stiu cat de simplu este sa scrii o carte. Trebuie sa notezi idele atunci cand iti apar in minte. Altfel, se poate sa le uiti pentru totdeauna. Creierul uita. Si pentru o carte conteaza ideile care ti se par simple, de fapt aceste simple idei construiesc o carte.

Oriunde ai fi, gandeste. Si analizeaza realitatea. Tot misterul ei se va dezvalui unei minti pregatite sa inteleaga totul. De ce crezi ca numai cei care au vrut sa schimbe lumea au schimbat-o? Pentru ca numai ei au vrut. De ce crezi ca Newton a descoperit legea gravitatiei? Pentru ca numai el a vrut. A mers orbeste pana i s-a dat un rapsuns. Ni se raspunde la ceea ce cautam. Omul nu stie asta pentru ca traieste prea putin ca sa-si dea seama, dar exista o providenta care ne indruma mereu.

O sa constati ca anumite idei iti vine in minte numai cand devii pregatit pentru ele sau cand te decizi sa le cauti. Stai mereu alert in cautarea unui mister. Nimic nu e intamplator in viata. Daca esti atent mereu, in jurul tau, vei observa multe intamplari despre care poti sa scrii.

Stilul. Cum sa scrii

Spune intr-o fraza cat spun altii intr-o carte intreaga, ne spune Nietzsche. Trebuie sa cauti mereu esentialul. Oamenii se plictisesc daca nu atingi esentialul, cand te vor citi. Oamenii vor sa fie fascinati. Trebuie sa atingi subiecte fascinante. Trebuie sa le spui ce crezi ca este omul, ce crezi ca este Dumnezeu. Ei vor sa citeasca pe cineva care chiar ii invata sa gandeasca. Spune in doua cuvinte cat n-a spus altii in toata opera lor. Exerseaza-ti stilul. Nu vorbi aiurea. Oamenii se prind. Ei decid daca esti scriitorul generatiei tale.

Citeste " Think and grow rich", daca vrei sa vezi cum sa scrie o carte care s-a vandut in milioane de exemplare. Stilul autorului impreuna cu ideile mari pot face o carte clasica.

" Nu-mi plac lucrurile neclare si dar nici prea clare ", spunea profesorul meu de istorie din liceu. Asa gandeste fiecare om. Oamenii sunt atrasi de mister. Trebuie sa pastrezi un stil misterios(daca scrii romane, literatura sau poezie). Poti sa folosesti asta si la carti motivationale. Asa am folosit eu un stil ciudat in cartea " Puterea fiecarui om".

Asa scrie Kierkegaard, Soloviov, Baudelaire, Rilke.

Nu spune totul dintr-o data. Incepe cu o prefata plina de mister. La fiecare capitol, lasa mister pentru urmatorul. La fiecare fraza, lasa mister pentru urmatoarea. Tine-i in suspans.

Sunt carti care necesita claritate, cum ar fi cele de business. Dar nu toate. Think and grow rick (De la idee la bani) chiar daca este o carte de afaceri, ea este misterioasa. Stilul si ideile sunt profunde. Tu trebuie sa te gandesti ce vrei sa scrii si pe urma trebuie sa iti alegi stilul potrivit.

Cum a observat si filozoful Emil Cioran, intr-o carte decat anumite momente pot fi importante. Decat anumite citate incredibile te pot face celebru. Cu cateva cuvinte poti ramane in istorie.

Sa luam, de pilda, poezia Plumb a lui Bacovia, care, cu numai doua strofe a facut senzatie in epoca. Doua cuvinte pot schimba intreaga lume. Asa functioneaza lumea.

Trebuie sa ne gandim cum scriam in scoala generala sau liceu. Asa se scrie. Cand ne maturizam, pierdem inspiratia data de puterea subconstientului. Cand suntem adolescenti, mintea noastra pluteste in substanta universala si lasam mintea sa caute raspunsuri. Cand suntem mici nu exista bariere ale gandirii si asa, in mintea noastra, lasam sa intre rapsunsuri fascinante din exterior. Cand ne maturizam, ne punem limite cauzate de stresul zilnic. Si nu mai gandim. Stilul il gasesti in tine insuti, daca iti iei toate limitele impuse de propria constiinta.

Imi plac unii scriitori chiar daca nu sunt de acord cu unele idei ale lor dar ii citesc ca sa imi descoper eu noi idei. Ii citesc ca sa ma inspire. Trebuie sa fi atat de nebun incat sa imiti orice scriitor. Trebuie sa crezi ca poti sa faci poezii ca Eminescu, Bacovia sau Baudelaire…Trebuie sa fi atat de nebun incat sa imiti orice scriitor si, fara sa-ti dai seama, imitand isi gasesti propriul stil.

Citind alti autori iti gasesti stilul. Citind alti autori vezi cum scrie si asa inveti sa scrii ca ei si apoi vei scrie ca tine. Creierul invata numai prin imitatie, de la ceilalti. De aceea, stilul il gasesti luand cate ceva de la fiecare autor care iti place. Mie imi place cum scrie Kierkegaard, de aceea il si imit. Imi place Schopenhauer, si ideile si cum scrie. La Nietzsche imi place nebunia lui, imi place ca nu tine cont de nimic cand scrie. Dintre toti, Cioran ramane filozoful meu preferat. La el, imi place tot. Mai

Scrie o ora pe zi. Scrie ca si cum scrii pentru cineva. Scrie pe blog. Cand scrii pentru cineva in minte se activeaza o forta. O sa vezi ca intr-o jumate de ora umbli o pagina cu idei esentiale. Scrie ca si cum scrii o scrisoare de dragoste si altcineva o va citi. Pastreaza coerenta gandurile. Scrie ca si cum vorbesti. O putere apare in minte cand scrii pentru cineva, cand scrii o scrisoare.

Trebuie sa faci ce vrei cu cuvintele. Sa le faci sa creeze lumi. Oamenii vor fi impresionati mai mult de energia ta care se emana din scris, decat de ce ai scris. Trebuie sa-ti captivizi, sa-i duci in alta lume. Cuvintele tale trebuie sa creeze imagini in mintea cititorului.

Cand ma apuc sa scriu o carte ma apuc pur si simplu fara sa stiu ce vreau sa scriu. Ideile iti vin in minte pe loc. Cand iei decizia sa scrii. Exact ca atunci cand trebuia sa facem o compunere la scoala— asa se scrie, din instinct. Te gandesti si ideile iti vin. Maturizandu-ne noi am uitat sa scriem. Am uitat sa ne folosim instinctul. Apucandu-te sa scrii pur si simplu — asa incepi sa-ti gasesti stilul. Nu poti sa scrii altceva decat ceea ce este in tine.

Retine ce auzi in prezent. Majoritatea uita 90% din tot ce vede si aude sau citeste. Retine tot. Retine momentele. Retine expresiile care ti-au placut. Stilul tau devine ceea ce esti tu in viata reala. Oamenii vor fi interesati de tine. Atunci o opera devine capodopera, cand oamenii sunt interesati mai mult de viata autorului decat de opera lui. Cum esti tu, asa va deveni si opera ta. Stilul ti-l descoperi tu singur. Nu exista o reteta. Cum gandesti tu mereu, acesta este stilul tau.

Pune putina constiinta in stil. Constiinta ca traiesti aici si acum. La marii autori, cum sunt Schopenhauer, Kierkegaard, Cioran, Rilke, Baudelaire, Dostoievski etc, vei simti mereu o “constiinta prezenta” in tot ce scriu ei. Ei au fost cei mai constienti din

generatia lor, de aceea sunt mari autori. Constiinta da un farmec sfant scrisului. Numai Dumnezeu este perfect constient.

Citeste " Inconjurul lumii cu autostopul " de Timotei Rad. Vei invata ce inseamana sa fi mereu constient de tine si iti vei crea o constiinta care va fi prezenta in opera ta. Este cartea care m-a invatat sa traiesc cel mai mult.

Citeste "Sistemul Maestrului" de Charles Haanel, despre care se spune ca este una din cele mai bune carti despre puterea mintii. Invata stilul, modalitatea de a scrie de la ceilalti.

In prefata la Indreptar patimas 2 de Emil Cioran, cel care a scris prefata— Constantin Zaharia— spune ca fraza lui Cioran uneori are acelasi efect ca versetul biblic. Intr-adevar, Biblia are cele mai tari puternice si emotionante fraze. Imita stilul din Biblie, abodeaza ideile din Biblie.

Foloseste un stil modest. Cum zicea Dostoievski, sa nu descrii ce simti tu ca ceva mai important decat dezastrul care se intampla in fata ta. Si eu mai cad in capcana asta. Este necesar sa descriem ce simtim noi, ca scriitori, pentru ca de fapt gandirea noastra schimba lumea. Daca descrii ce simti gaseste un mod subtil, ascuns. Sa nu para ca ai vrut sa faci asta. Descrie ce simti prin imagini, sau lasa sa se se inteleaga prin tot ce nu ai spus. Lasa cuvinte vagi, usor incomplete.

Cum sa privesti lumea

Incearca sa observi viata ca si cum ai murit si te-ai intors iar printre oameni. Imagineaza-ti ca ai murit si ti s-a dat sansa sa vii inapoi. Asa, o sa vezi realitatea mai lucid.

Fara ideea mortii in mintea ta nu poti observa viata in intregime. Propria moarte iti da o claritate in minte. Oamenii traiesc intr-o inconstienta totala a faptelor lor toata viata. Moartea este singura care ne trezeste mintea si privirea din inconstienta.

Alt mod de a observa viata in totalitate este sa-ti imaginezi cum gandeste Dumnezeu sau sa te imaginezi chiar Dumnezeu. Atunci tot misterul operei lui ti se va revela in minte: o sa-ti dai seama de ce exista tot, de ce exista iubire, moarte, de ce exista stelele, de ce exista noapte, de ce exista rauri, pasari, soare, munti. Se cunoaste ca totul este o creatie, si nu o intamplare. Aceasta planeta n-a intarziat niciodatat 2 minute, in rotatia sa, deci se cunoaste ca totul este bine controlat. Incearca sa gandesti ca Dumnezeu si vei gasi noi mistere.

Imagineaza-ti ca esti Dumnezeu. Asa vei observa tot. Observa ce face Dumnezu: accepta ca oamenii mai gresesc si ii ridica la nivelul lui mereu. Imagineaza-ti ca esti Dumnezeu si tii pamantul in mana: vezi toti oamenii, vezi moartea, vezi raul si binele. De-abia acum iti apare totul clar. Incearca sa observi semnificatia fiecarui lucru de pe pamant.

Dupa ce ti-ai imaginat ca esti Dumnezeu, acum coboara pe pamant si traieste si observa totul mai indeaproape. Fii interesat de oameni si asa iti vor aparea in minte noi idei de a scrie carti. Fa-ti o misiune din a descoperii misterul vietii.

Priveste lumea in ansamblu: totul are o logica. Venirea lui Iisus are o logica. A venit cand toata lumea era cu moralul la pamant. Cand lumea traia in pacat si fara Dumnezeu. Greseala lui Nietzsche si Cioran este ca nu au vazut adevarata semnificatie a crestinismului. Biblia si crestinismul mentin ideea de bine pe pamant in mintea oamenilor. Aceasta idee, prin Iisus, mentine echilibrul pe pamant. Crestinismul este Dumnezeu, nu este o aparitie creata de oameni. Biserica din coltul strazii mentine ideea de bine pe pamant. Lucrurile sunt mult mai profunde. Priveste totul in ansamblu. Daca ar disparea Bisericile (care ne aduc aminte de Dumnezeu) ar disparea si constiinta care ne-a fost data.

Ideile lui Nietzsche si Cioran sunt exceptionale. Raman unii din filozofii mei preferati. Ei au fost in cautarea formulei omului puternic si lucid. Poate ca au crezut in sinea lor ca religia crestina face omul mai slab, dar dimpotriva, ideea continuarii vietii dupa moarte, regasita in marile religii, cu ajutorul unui zeu, face omul mai puternic. Da omului o speranta. Fara crestinism, omul traia in disperare razboaielor, in disperarea urii si a crimei.

Tot ce exista are un sens. Tigrii din jungla, pasarile cerului, frumusetea femei. Totul este creat pentru noi.

Despre ce sa scrii

Scrie carti despre cum sa traiesti. Niciodata nu se va epuiza arta de a trai. Citeste " Personalitatea Invingatorului" de AL Siebert. Citeste " Pushing tot the front " de Orison Swett Marden. Viata ramane un necunoscut si fiecare om experimenteaza viata altfel, de aceea va fi mereu cate ceva de descoperit. Nu se va scrie niciodata tot adevarul. Mereu vor aparea idei noi. Toate operele raman incomplete.

Citeste " Self-help" de Samules Smiles. Orison Marden a citit "Self-help", dar a crezut ca poate sa scrie o carte mai imbunatatita decat ea si a scris " Pushing to the front". Tu poti sa le citesti pe amandoua si sa scrii tu una si mai imbunatatita. Si asa poti sa continui, imbunatatind aceasta filosofie. A vorbi despre a trai nu se va epuiza niciodata. Intotdeauna va aparea, dealungul timpului, cineva care scrie despre viata. Intotdeauna va aparea altcineva. Gradina Domnului este mare.

Imagineaza-ti toate subiectele care vor fi dezvoltate in urmatorea suta de ani in literatura si scrie tu despre ele. Imagineaza-ti ce carti vor aparea. Citeste Idiotul, citeste Crima si pedeapsa si imagineaza-ti ce roman ar putea aparea in viitor. Inspira-te din aceste doua carti. Citeste opera lui Dostoievski, Turgheniev si Gogol. Studiaza stilul lor si asa, prin imitatie, incepi sa conturezi propriile idei de carti si propria viziune despre viata. Eu nu sunt mereu de acord cu ideile marilor scriitori ai omenirii, pentru ca am alta experienta de viata , dar asta nu inseamna ca nu le apreciez ideile. Ei m-au creat ca scriitor. Imi placa ideile

lor, chiar daca nu coincid cu ale mele. Daca nu ma inspiram de la ei, eram nimic. Inspira-te din toti. Creaza un personaj ciudat, ca in Crima si pedeapsa, dar schimba scenariul si ideile personajului si asa apare originalitatea ta. Viziunea ta despre lume. Toti s-au inspirat de undeva. Oricum nimeni nu isi da seama de unde te inspiri, pentru ca nu stie ce gandesti tu.

Eu am citit " Secretul libertatii " de Napoleon Hill. Cartea este un interviu luat diavolului. Am citit Biblia. Apoi am citit Conversatii cu Dumnezeu de Neale Donald Walsch si toate lucrarile lui despre Dumnezeu si asa m-au inspirat si am scris si eu cartea "O discutie secreta cu Dumnezeu". Poti sa gasesti si tu un titlul bun si sa scrii o carte despre Dumnezeu. Lumea va fi interesata.

Citeste "Sistemul Maestrului" de Haanel, care este considerata cam cea mai buna carte despre puterea mintii. Si eu m-am inspirat din ea si am scris "Puterea fiecarui om". Am vrut sa fac cea mai buna carte despre puterea mintii. Nici nu mai conteaza ce a iesit.

Am citit lucrarea clasica " On writing well ", care m-a inspirat sa scriu cartea aceasta. On writng well este o carte despre cum sa scrii o carte, o carte care te invata cum sa scrii o carte. Este considerata biblia scriitorilor. M-am gandit cum sa o fac mai buna.

Daca invetii sa scrii, pe urma o sa-ti dai seama ca poti sa scrii orice: unii au talent la romane, altii la poezie, altii la nonfictiune. Poti sa scrii orice. Iti trebuie doar curajul sa scrii.

Imagineaza-ti ce ar mai fi scris Dostoievski daca nu ar fi murit. Imagineaza-ti ce ar fi scris Eminescu daca nu ar fi murit. Imagineaza-ti ce ar fi scris Nietzsche, Schopenhauer, Rike, Baudelaire, Kierkegaard, Cioran, si scrie tu. Poti sa-ti imaginezi ce ar fi scris ei si poti sa scrii tu. Asa iti vor aparea idei mari. Asa iti vei gasi stilul si asa iti poti scrie opera ta. Ai voie sa te inspiri.

Cartea "Magia credintei" de Claude Bristol este clasica. Despre puterea credintei s-a scris mult. Dar numai Claude Bristol s-a gandit sa dezvolte si sa faca o carte fundamentala despre asta. Numai el s-a gandit sa puna esentialul intr-o singura carte. Asa a devenit clasica. Carte se rezuma la ideea ca daca pui suflet in ceva iti iese, daca nu pui suflet—nu iti iese nimic. Asa a devenit clasica, desi ideea e veche de cand lumea. Dar numai el a observat ideea si a scris cartea. Desi cartea nu este asa completa. Poti continua tu munca lui Bristol scriind o carte despre credinta.

Ti-am dat acest exemplu ca sa vezi ce usor devii clasic.

Pune-te in locul lui Dumnezeu. Vezi cum gandeste el. Este de ajuns sa te uiti la lume si sa vezi cum e ea si vei vedea cum gandeste Dumnezeu. Ce vezi pe strazi? Biserici, scoli, orfelinate, politie. Asa gandeste Dumnezeu.

Toate cartile iti vor aparea in minte. O sa te miri dupa ce scrii fiecare carte ca ai scris-o chiar tu. Poate o forta face sa ne apara in minte ce trebuie sa scriem.

Obserserva-ti creierul si scrie tot ce traiesti si tot ce gandesti. Fii propriul tau observator. Ce simti tu se poate concretiza intr-o carte. Oamenii sunt interesati decat de ce simt ceilalti oameni. Oamenii se simt singuri mereu: deci vor fi interesati de tine. Oamenii se uita la televizor din plictiseala, si asa devin interesati de ceilalti oameni. Lumea este cuprinsa mereu de plictiseala. Lumea asteapta mereu ceva nou, ceva care socheaza.

Scrie despre Dumnezeu, coincidenta, moarte. etc. Poti sa scrii despre ce vrei. Aceste teme nu apartin nimanui. Totul este sa folosesti cuvintele tale, asa se naste originalitatea. Totul este sa nu dai copi paste de la altii sa se observe. Esti fiu lui Dumnezeu si ai voie sa scrii despre ce vrei. Plagiatul este cand dai copy paste de la altcineva fara sa spui numele autorului.

Poti sa scrii despre orice. Poti sa scrii carti despre Dumnezeu. Sunt si vor aparea multe carti despre Dumnezeu. Poti sa scrii despre moarte. Despre iubire. Peste 200 de ani vor aparea multe carti despre subiectele acestea. Sute de carti. Gandeste ce carti ar putea sa apara in viitor si scrie-le tu.

Daca ai citit o carte despre coincidenta, poti sa scrii si tu o carte despre coincidenta. Mai citeste cateva carti despre subiectul asta ca sa-ti faci o idee despre ce vrei sa scrii. "Coincidenta este un subiect de cand lumea, cum spunea Robert Hopcke, autorul cartii "Nimic nu e intamplator".

Daca iti place o carte scrie tu una mai buna ca ea. De pilda daca iti place cartea asta ia decizia sa scrii una mai buna si mai completa. Schimba intreaga structura a cartii: schimba titlul, denumirea capitolelor, vezi ce nu am spus eu si adauga observatii importante. Asa fac toti. Incepe sa scrii cu propriile cuvinte si asa apare originalitatea. Vino cu ceva de la tine.

Scrie despe esentele vietii. Direct la subiect. Nu abera. Spune ce simti – asta atrage oamenii. E plina filosofia de sisteme filosofice rigide, pe care nu le mai citeste nimeni.

De ce crezi ca este Biblia cea mai vanduta carte? In afara ca este cartea lui Dumnezeu, este vanduta ca se refera la viata cu tot ce este in ea: iubire, ura, crime, bine si rau—oamenii sunt atrasi de viata.

Scrie despre tragedie. Tragedia se vinde bine. De ce crezi ca a ramas Shakespeare mare pana in zilele noastre? Lumea este interesata de tragedie. Shakespeare se vinde bine si astazi.

Daca ai o drama personala se va vinde si mai bine cartea ta. Poti sa inventezi drame ale personajelor tale, daca creezi un roman. Sau chiar poezie. Poti sa cauti dramele chiar in realitate.

Daca iti place subiectul unei carti scrie o carte asemanatoare cu ea. Se poate intampla sa vezi realitatea mai bine. Lumea va a vea nevoie de carti care vad mai bine realitatea.

După Baudelaire, „modernitatea, adică tranzitoriul, fugitivul, contingentul constituie jumătatea artei, cealaltă fiind eternul şi imuabilul". Scrie despre om ca fiinta eterna, scrie despre om ca fiinta trecatoare. Surprinde actiunile lui eterne si trecatoare.

Ia teme din Vechiul Si Noul Testament. N-am intalnit nici un poet care sa impartaseasca idei din Vechiul Testament.

Sunt multe povesti fascinante in realitate care raman nescrise pentru ca nu le ia in considerare nimeni. Nu exista observatorul care sa le scrie.

Scrie despre idei mari

Scrie in afara timpului. Scrie pentru eternitate. Scrie despre idei mari, de pilda “dumnezeu exista sau nu exista”. Dezvolta idei de importanta universala. Cum a tratat Dostoievski crima in romanul Crima si pedeapsa. Romanul vrea sa spuna ca nimeni nu scapa daca face o crima, va fi pedepsit. Romanul vrea sa zica ca exista un Dumnezeu, iar personajul Raskonikov ajunge sa doarma cu Biblia sub perna. Crima este o problema fundamentala. Biblia interzice crima.

Trateaza iubirea, sensul omului, sensul creatiei, trateaza orice subiect care ar fascina lumea. Intreaba-te de ce exista pacatul.

Cum am mai spus, incearca sa descifrezi misterul necunoscutului din jurul tau. Intreaba-te de ce exista fiecare lucru care exista.

Daca scrii romane creaza un personaj ciudat si puternic. Creaza un personaj care sa aiba o idee mare. Nemaiintalnita. Creaza un personaj ca vrea sa faca ceva maret. Creaza un personaj care are o constiinta puternica. Oamenii sunt atrasi de excesul de constiinta.

Poti sa scrii despre un om care ti s-a parut o aparatie spectaculosa. Poti sa scrii despre un om care are o idee mare de a schimba lumea.

Daca scrii poezie, cum spunea Baudelaire, surprinde “fugitivul”. Surprinde momentele care spun ceva din viata de zi cu zi. Surprinde momente care spun ceva sau care sunt reguli universale ale universului. Intreaba-te de ce mor oamenii. Pune-ti intrebari mereu. Numai asa ti se va da raspunsuri.

In fiecare poezie arata o semnificatie. Diferenta dintre un om care devine un mare poet si un om simplu care face o poezie este ca omul simplu pune decat rime pe hartie, in timp ce un poet arata semnificatia lucrurilor si intamplarilor. Geniul asociaza rimele cu ideile. Conteaza mai mult ideea decat rimele. Poti sa scrii poezii fara rime si sa subliniezi ideea ta. Doar ideea dintr-o poezie te va face un mare poet. Rime poate sa faca oricine. E greu sa faci rime ca Eminescu fara idee. Eminescu are putine poezii cu idee, dar e greu sa le faci atat de bine incat ca o poezie sa straluceasca numai prin rime. E mai usor sa scrii ideea. Eminescu ramane Eminescu.

Oamenii sunt emotionanti de idee. Ca in fata unei picturi, oamneii apreciaza ideea. Nu conteaza daca pictezi frumos ci conteaza ce ai gandit, adica ideea. Gandirea ramane eterna. Constantin Brancusi a facut masa tacerii pentru a sublinia ca oamenii trebuie sa fie uniti. Toata lumea putea sa scuplteze o masa, dar decat el a asociat ideea. Scuptura lui "Cumintenia lumii" valoreaza acum cateva milioane de dolari. Oricine putea sa sculpteze, dar numai Constantin Brancusi i-a asociat ideea de cumintenia lumii. Dainuie ideile care fac lumea mai buna.

Daca scrii poezie, nu trebuie neaparat sa faci poezii cu rima prea multa. Poti sa-l citesti pe Rilke, care foloseste o rima interioara. Adica, cititorul trebuie sa simta forta versurilor in interiorul lui si nu din rimele poeziei. Cititorul trebuie sa simta rima sensului si semnificatiei versurilor. Oamenii vor fi fascinate de ideea din versurile tale si nu neaparat de rime.

Scrie despre oameni speciali. Sau creaza personaje speciale care schimba mentalitatea oamenilor si, de ce nu, lumea. Dostoievski a creat personaje care a schimbat lumea in romanele sale.

Romanul

Ma gandeam sa scriu un roman. M-am cuprins de credinta ca vreau si ca pot sa scriu un roman. Si ideile au inceput sa apara. Apuca-te si scrie si ideile vor incepe sa apara. In fiecare zi cate putin. Trebuie doar sa te gandesti si solutiile vor aparea.

Trebuie doar sa te cuprinzi de credinta ca poti sa scrii un roman si sa incepi sa citesti romanele care iti plac. Respira romanul care il vei scrie, gandeste-te la viata ta. Noteaza-ti ideile, incepe sa scrii. Imagineaza-ti in minte filmul actiunii si asa iti vor aparea faze din romanul tau. Gandeste-ti cartea ca un film la televizor, imagineaza-ti personajele, ce vorbesc ele, ce idei le macina. Imagineaza-ti ca se face film dupa cartea ta si imagineaza-ti pe ecranul mintii faze din film sau actiunea acestui film. Imagineaza-ti ideea filmului si ideile din mintea personajelor.

La roman trebuie sa ai capacitatea sa creezi personaje. Trebuie sa ai o minte flexibila si sa te gandesti ce ar gandi personajele tale.

In roman practic tu poti sa-ti expui ideile despre lume pe care nu ai curaj sa le spui in nonfictiune. Anumite idei pot fi exprimate numai prin roman sau poezie. Nu pot fi scrise direct intr-o carte de filosofie pentru ca ar parea nebunie. Dar in poezie si roman poti sa fie nebun prin personajele tale.

Citeste “Demonii” de Dostoievski. Citeste opera lui Dostoievski. Citeste Gogol si Turgheniev. Citind alti autori o sa-ti faci idee despre cum au scris altii un roman, despre ce roman o sa scrii tu.

Uita-te la filme. Asa iti dezvolti creierul sa-ti imagineze intamaplari si asa vei studia ideile oamenilor. Filmele au sunt o intreaga industrie de idei inspirate din viata reala. Filmele contin acum mai multe idei bune decat cartile.

Nu trebuie sa te descurajezi daca momentan nu poti sa scrii un roman. Si eu am incercat acum 4 ani, dar nu mi-a venit nici o idee atunci. Ideile apar in minte and esti pregatit, apar ca o adiere in mintea ta. Eu cautam personaje in exterior, dar de fapt personajele se ascund in trecutul nostru: chiar tu esti personajele tale si tot ce scrii.

Geniul

Geniul chiar crede ca Dumnezeu chiar exista. De aceea constiinta lui devina mai puternica. Asa devine mai mult constient de importanta vietii lui si a celorlalti. Asa devine el mai mult constient ca viata lui se termina. Asa devine constient de propria moarte, de unde isi ia puterea pe intreg drumul vietii. Geniul se gandeste zilnic la propria moarte. Atunci el incepe sa se gandeasca si cum sa devina etern. Geniul nu accepta ca moartea ii va sterge fiinta si gandirea. Si creaza. Crede ca exista viata dupa moarte. Dar crede ca trebuie sa ramana etern aici.

Geniul crede ca viata este ceva sacru. Si cauta mereu raspunsuri. Daca viata este sacra, el ii studiaza legile si misterul. Cum spunea Kiergekaard, “ geniul descopera viata”. Asta este misiunea scriitorului: sa descopere viata. Sa ne spuna cine suntem.

Geniul crede ca exista viata dupa moarte. Si orice actiune care o face crede ca are importanta pentru totdeauna.

Poti sa-ti iei geniul din moarte: faptul ca te gandesti ca o sa mori intr-o zi da o forta creierului tau. Moartea este un excitant al mintii. Geniul isi ia forta din faptul ca se gandeste ca viata se termina.

Gandul la moarte face mintea sa creeze. Marii scriitori sau muzicieni sau pictori au creat ceva important numai cand, constienti sau nu, au fost cuprinsi de senzatia mortii.

Sau poti sa-ti iei geniul din iubire: dragostea creaza mereu un surplus de senzatie in creier. Iubirea este cel mai puternic sentiment. Te poti folosi de sentimentul dragostei ca sa creezi.

Sau poti sa-ti iei geniul din Dumnezeu: gandul la Dumnezeu iti da mereu o forta spirituala. Gandul la Dumnezeu te face sa gandesti ca toate au un sens. Gandul ca cineva stie tot ce facem iti poate da o forta. Gandul ca Dumnezeu ne va salva de la moarte iti da o forta mentala.

Sau poti sa-ti iei geniu din suferinta. Nu exista o opera mare al carei autor sa nu fi suferit pentru ceva, sa nu fi ascuns o drama interioara. Acum, cu totii trecem prin greu in viata. Toti avem o drama interioara. Problema este ca geniul chiar constientizeaza propria suferinta. Geniul sufera ca exista, adica tradus inseama ca este constient ca exista. Dar aceasta suferinta sau constientizare de a fi (ca nu este chiar o suferinta) se poate confunda cu fericirea. Depinde de tine daca iei sau nu in serios propria suferinta. In ambele cazuri, suferinta creaza.

Chiar Kierkegaard spunea ca “ dupa o suferinta mare, este imposibil sa te alegi chiar cu nimic “. Uneori soarta, daca esti constient de propria suferinta si propriul tel, iti raspalateste suferinta. Iti da mai mult decat ai visat.

Suferinta are anumite trepte. Eminescu chiar incerca sa raspunda la problema mortii. Unii au asociat asta cu nebunia, dar suferinta te poate face sa faci asta. Geniul exploreaza marele necunoscut. Moartea este o limita pusa de un zeu. Nu stiu daca tii se va spune ce este dupa moarte inainte sa mori. Dar totul este posibil. Dar poti macar sa iti pui intrebari despre tot secretul care ne inconjoara. Devii un mare scriitor numai daca iti pui intrebari legate de acest necunoscut care ne inconjoara.

Geniul isi constientizeaza propria suferinta. Multi oameni sufera, dar putini devin constienti de propria suferinta. Cand devii constient de suferinta ta, creierul tau devine creator. Daca el o transforma intr-o opera depinde de inteligenta lui. In loc sa suferi poti sa-ti transformi durere in intr-un roman sau poezie. Multi oameni sufera dar nu-si exteriorizeaza suferinta in ceva. Suferinta tinuta in interior distruge. Asa, canalizand-o intr-o opera devine o eliberare.

Cu cat apreciezi si iubesti mai mult viata si oamenii, esti considerat un geniu. Nivelul de apreciere a tot ce este in jurul tau va face lumea sa decida daca esti un geniu sau nu. Daca apreciezi acest pamant, esti un geniu. Daca observi lumea acum, in momentul prezent, esti un geniu.

Rolul geniului este sa–i faca pe oameni sa evolueze catre o lume mai buna. Filosofii, oamenii de stiinta, au facut sa evolueze lumea. Rolul tau este sa faci, prin gandirea ta, o lume mai buna.

Rolul tau este sa le dai oamenilor o constiinta. Nimic nu e mai fascinant ca un om care prinde constiinta. De aceea a fost trimis Iisus in lume, ca sa ne dea o constiinta. Sa-i trezesti la realitate si sa-i faci sa vada va viata este frumoasa daca traiesc frumos si aleg binele.

Munca si scrisul

Obstacolele te formeaza. Munca te face sa interactionezi cu oamenii si asa vei cunoaste firea umana. Eu, daca nu munceam tot felul de job-uri, sunt convins ca nu scriam nimic.

Eu am disperat ca nu aveam timp sa citesc si sa scriu. Dar este timp berechet, chiar daca muncesti. Dar nu poti sa lucrezi mai mult de 2 ore pe zi, deci ai timp sa scrii orice job ai avea. Poti sa si muncesti. Poti sa si scrii.

Sunt convins ca daca viata mea nu era grea nu scriam nimic. Nu aveam despre ce sa scriu. Nu putem scrie decat despre experienta noastra. Pe ce cititor ar interesa o viata usoara si neinteresanta?

Cei mai mari scriitori au trecut prin greu. Au muncit ca sa-si intretina familia. Brian Tracy, Napoleon Hill, Orison Swett Marden etc.

Au luptat pentru propria lor existenta. Decat lupta cu saracia si cum sa-ti creezi o viata te formeaza.

In liceu eram uneori suparat ca nu am timp sa citesc. Trebuia sa invat la materiile scolare. A fost o greseala din partea mea gandind asa. Nu-mi placea contabilitatea si matematica din liceu si , culmea, de contabilitate as avea nevoie acum sa o invat.

Trebuie in scoala sa inveti la materiile obligatorii si iti ramane timp destul sa citesti. Invata limbi straine. Fa-ti un proiect pe termen lung. Spune-ti " il voi citi pe Dostoeivski anul acesta, anul viitor pe Kierkegaard". Nu poti sa citesti 3-4 scriitori intr-un an. Poti sa devii scriitor si daca citesti 10-20 de carti pe an. Esti tare daca citesti 20 de carti pe an. In 10 ani citesti 200 de carti, ceea ce inseamna ca ai o cultura vasta. O cultura personala se creaza in 10– 15 ani de lectura.

Acum eu am citit Demonii de Dostoievski in 2 luni plus inca o carte de Kierkegaard. Trebuie sa citesti usor. Nu trebuie sa citesti repede ca sa pierzi importanta ideilor.

E timp sa muncesti. E timp si sa scrii. Oricum oamenii timpul liber si-l irosesc aiurea. Tu poti sa citesti o ora pe zi si sa ajungi mare scriitor. Axeaza-te mai mult pe lectura pentru ca intre 15– 20-25 de ani nu prea poti sa scrii mare lucru. Depinde de autor. Intre 15 si 25 de ani nu iti chinui prea mult gandul sa scrii (daca nu simti nevoia), pentru ca gandirea se maturizeaza dupa 20 de ani.

Intuitia

Bazeaza-te pe ideile care iti apar in minte. Nu le ignora. Ele fac opera ta.

Simplele idei de care tu nu esti constient pot face opera ta. Spune ce crezi tu in sinea ta despre lume si asta poate fi opera ta.

Intuitia este instrumental principal al autorului. Trebuie sa ai incredere in ideile tale. Nimeni nu va avea incredere in afara de tine. Dostoievski, Cioran etc au inceput sa scrie la inceputul carierei de scriitori la diverse reviste. Si asa au exersat pana a scris o carte. Toti au inceput cu nimic. De la o idee de a scrie. Nu trebuie sa te descurajele ca nu ai scris nimic. Scriitorul John Maxwell era suparat ca prima sa carte avea decat 100 de pagini si acum are peste 20 de carti pe piata.

Timpul le rezolva pe toate. Tu scrie si ai incredere in intuitia ta. Vocea noastra interioara este comunicare cu vocea divina si trebuie sa avem incredere in ideile si cuvintele noastre.

“ Nu e greu sa faci un lucru, greu este sa te pui in starea sa-l faci” Constantin Brancusi. Da, greu este sa-ti creezi sentimentul ca vrei sa scrii un roman si chiar sa te apuci sa-l scrii. Atunci apar ideile.

Greu este sa te asezi la laptot si sa incepi sa scrii. Mereu. Zilnic cate putin. Si sa nu te descurajezi ca sunt zile in care nu scrii nimic sau ca scrii decat o pagina pe zi. Asa se scrie: 1-2-3 pe zi. Maxim. Marii autori nu scriu mult si prost, ci ei scriu despre esenta. Ei cauta esenta lucrurilor.

Ti se va da testul

Partea cea mai dificila a scrisului este ca viata testeaza. O forta necunoscuta iti va da testul. Conteaza mult cine vrei sa devii si ce vrei sa scrii. Vei trece prin intamplarile care te vor ajuta sa-ti descoperi gandirea. Acum, la 28 de ani, mi-am dat seama de un lucru: toate intamplarile grele prin care am trecut nu au facut decat sa ma duca la ceea ce mi-am dorit eu cel mai mult. Cineva, a tinut cont de tot ce am gandit eu de-alungul anilor. Fara gandirea, care mi-am descoperit-o prin incercarile grele pe care mi le-a pus destinul in drum, nu as fi devenit cel care am vrut mereu sa fiu. De la 15 ani mi-am dorit sa scriu. O forta parca m-a pus prin toate incercarile posibile pentru a-mi descoperi forta de a a scrie si de a scrie ceva care-mi place. Cine-va tine cont de ce gandim pe parcursul vietii, si chiar daca ne trece prin rau, o face pentru a ne nescoperi pe noi insine si pentru a a ne invata ce sa facem. O forta ne trece prin suferinta pentru a ne da mintea necesara pentru a ne ajuta sa realizam ce ne dorim.

Nu eram nimic fara toate intamplarile grele care m-au incercat si m-au invatat. Nu aveam despre ce sa scriu acum. Nu poti sa scrii decat despre ce simti acum sau ai simtit in trecut. Ceea ce nu simti, nu iti vine in minte ca sa scrii.

Ceea ce mi s-a parut ciudata pana acum, de-alungul anilor, este ca: indirect sau direct, mi s-a raspuns la toate intrebarile care le -am tinut in minte.

Victor Frankl, autorul cartii "Omul in cautarea sensului vietii", spune in cartea sa ca inainte sa ajunga in lagar stia teoria dar nu traise sensul vietii. Spune ca i s-a dat sa traiasca ceea ce cauta. O forta superioara l-a bagat in lagar ca sa traiasca sensul vietii. Asa cartea lui a devenit completa.

Ti se va da sa traiesti ceea ce gandesti. Trebuie sa invatam lectiile pentru a putea da lectii la ceilalti. Mari scriitori au avut o perioada din viata lor dramatica.

Din nimic iese nimic. Din durere iese sublimul. Din durerea constientizata se nasc operele. Numai din durerea autorului se naste marile opere. Dostoievski a scris Amintiri din Casa Mortilor dupa ce a experimentat inchisorile siberiene.

Napoleon Hill a scris Think and grow rich dupa o viata plina de esec. I s-a dat testul. Trebuia sa invete ceva. De aceea, este unul dintre cele mai tari sisteme filosofice despre viata.

Brian Tracy a scris Succesul in viata dupa o viata foarte grea. I s-a dat testul. Este unul dintre cele mai complete sisteme despre viata.

Este una din tehnicile lui Dumnezeu de a ne invata sa traim dandu-ne nefericire. Daca privim in trecutul nostru, o sa ne dam seama ca ceea ce ne-a format cu adevarat au fost decat momentele in care am suferit.

Ceea ce am mai observat este ca noi nu ne dam seama ce inseamna suferinta intr-un moment dat din viata, dar ea are rolul de a ne directiona pe calea cea buna. Daca pastram in minte un tel, suferinta ne va directiona spre el.

Ceea ce traiesti acum, mai tarziu poate deveni o carte. Cartea mea preferata este " Many miles to go " de Brian Tracy. Autorul a trait aceasta carte la varsta de 20 de ani, dar i-a venit revelatia sa o scrie la 70 de ani. De-abia la aceasta varsta a inteles ce a trait atunci. Unele lucruri le intelegem mai tarziu. Trebuie sa faci conexiuni intre ceea ce traiesti si ceea ce scrii. De fapt, nu poti sa scrii decat daca cumva ai trait ceea ce scrii. Chiar daca citesti ceva, si nu ai trait, de cele mai multe ori nu intelegi ceea ce citesti.

Daca nu treci prin greu, nu poti sa scrii nimic. Cum am spus, experienta este totul. Nu poti sa scrii ce nu ai trait sau nu ai studiat foarte bine. Poti sa scrii din experienta ta sau din experienta altora. Poti studia alti oameni si alte carti si asa iti vei consolida experienta proprie.

Tot ce vezi tu, de dimineata pana seara, formeaza experienta ta. Tot ce obsevi tu si devii constient de ceea ce observi devine experienta ta. Toate gandurile de care devii constient devine caracterul tau. Oamenii vad multe in viata, dar nu le observa si nu le constientizeaza.

Experienta iti deschide mintea. Dostoievski a trebuit sa treaca prin experienta inchisorii ca sa scrie "Amintiri din casa mortior". A fost la un pas chiar sa fie decapitat, dar a fost totul oprit la cateva secunde. Explica sentimentul mortii in romanul "Idiotul". Experienta te face mai destept, mai inteligent. Mari autori au trecut prin greutati mari, de aceea sunt mari autori. De fapt oamenii simpli trec prin greutati mari zilnic, dar nu le constientizeaza, totul este ce inveti tu din ele. Toata lumea trece prin greutati, numai ca tu trebuie sa le observi detasat si sa inveti lectii din ele. Un mare scriitor observa ce se intampla in jurul lui, trebuie sa fi un centru de observati al intregii lumi.

Celebrului chemist, Mendelev, i-a luat foc toata averea si asa a ajuns unul dintre cei mai celebrii chimisti. O forta necunoscuta ne da ceea ce vrem noi in adancul sufletului.

Sa ne amintim de romanul "Papillon", care ascunde drama unui om care a fost arestat pe nedrept si a stat in inchisoare ani de zile. Romanul Papillon a iesit dintr-o suferinta, dar a infrumusetat lumea. Romanul face parte din autobiografia autorului.

Lumea este interesata de oamenii caz. Lumea este interesata de oamenii care au o drama psihica personala. Ai vazut ca la stirile de la televizor cele mai interesante sunt dramele personale? Oamenii sunt interesati de intamplarile altor vieti.

Poti sa scrii despre nefericirea in dragoste sau despre o despartire. Sau despre o iubire divina. Sau o iubire imposibila. Sau poti sa scrii despre o iubire neimpartasita. Oamenii sunt interesati de ceva dramatic, dar frumos in acelasi timp.

Natura sau Dumnezeu te va ajuta. Nu trebuie sa disperi ca nu stii ce sa faci. Trebuie sa ai puterea sa astepti. Cine nu are puterea sa astepte nu va scrie nimic maret. Napoleon Hill a asteptat 20 de ani ca sa descopere secretele vietii. Sunt anumite experiente prin care trebuie sa treci ca sa ti sa permita sa descoperi secretul. Ideea ta va dainui daca ai puterea sa astepti pentru ea. Ceea ce este maret pe pamant necesita timp. Napoleon Hill a asteptat 20-25 de ani ca sa scrie filosofia implinirii.

Natura sau Dumnezeu de fapt prin obstacole te poate obliga sa scrii. Autorului Orison Marden i-a luat foc hotelul cu tot cu manuscris. De atunci s-a apucat serios de scris si-a refacut manuscrisul, muncind la munca de jos. A crezut ca poate scrie o carte care sa vina in ajutorul caderii oamenilor de dupa razboi, si a scris-o. Se numeste Pushing to the front.

Drama interioara a autorului face o opera eterna. Drama autorului se vede in felul cum scrie. Se vede in importanta ideilor abordate. Nu trebuie neaparat sa fi suferit ingrozitor pentru ceva sau din cauza a ceva. Drama unui autori poate fi si constientizarea excesiva a realitatii. Adica poti sa ai o constiinta excesiva, adica sa vezi realitatea mult mai profund decat ceilalti. Sa observi prea mult in exterior poate fi o drama. Asta poate fi drama ta. Cazul tau. Sa vezi mai mult cu ochii si cu mintea este o suferinta.

Geniul se masoara in cat de mult constientizezi realitatea. In cat de mult constientizezi tot ce este in jurul tau. In cat de mult constientizezi ca existi. Geniul sta in cat mult poti tu cu ochii sa observi realitatea si sa o descoperi.

Daca nu poti sa observi prea mult realitatea poti sa scrii jongland cu marile idei. Cum a facut filozoful rus Lev Sestov. Observa marile idei care deja sunt create de oameni sau alti autori si pune-le in cartile tale si explica-le tu mai bine. Asa iese o carte. Explicand idei deja observate. Imi place Sestov.

Joaca-te cu ideile altora si asa vor aparea si ideile tale. Probabil n-o sa intelegi ce zic acum, cum nici eu n-am inteles l-a inceput. Dar daca vrei sa devii scriitor, la un moment dat, totul v-a aparea clar in mintea ta. Nu dispera ca nu stii sa scrii momentan. Lucrurile se lamuresc in timp. Mari autori si-au scris operele dupa 30 de ani, cand au avut mintea si experienta necesara.

Dostoieski a fost inchis la 28 de ani. A inceput sa-si scrie opera 4 ani mai tarziu. Nu dispera ca nu poti sa scrii. Vei incepe sa scrii cand vei simti asta.

Felul in care vede autorul lumea poate fi o capodopera. Nu trebuie neaparat sa emiti nu stiu de filosofie. Volumul “Plumb” de Bacovia ne face sa simtim lumea mai mult decat orice sistem filosofic. Bacovia ne arata cum vede el lumea. Si asta il face un geniu. El nu ne spune nimic, dar ne face sa simtim. Asta il ridica la acelasi rang cu Eminescu. Mie imi place Bacovia la fel ca Eminescu. Nu pot sa fac o diferenta intre ei.

Un mare autor se observa de cum deschizi o carte scrisa de el. Se observa dintr-o singura fraza. Deschide romanul “ Idiotul” de Dostoievski si te va cuprinde o caldura. In fiecare fraza Dostoievski e sublim. E de ajuns sa deschizi o gramada de romane ale altor autori mai putin cunoscuti sa vezi ca nu este la fel. De la exprimare pana la idei, fiecare rand emana o energie.

De unde poti sa-ti dai seama ca un autor este mare?, ma intreba cineva. “ Pai, la autorii mari fiecare propozitie emana o energie. La fel se intampla la Cioran, Kierkegaard, Brian Tracy, Shakespeare, Eminescu, Bacovia, Rilke etc.

Suferinta ne formeaza si ne da puterea de a scrie. Si de aceea, sa nu-ti fie frica sa suferi. Sa nu-i fie frica sa iubesti, sa nu-ti fie frica de moarte, sa nu-ti fie frica de nimic. Aproprie-te de lucrui, ca sa le vezi esenta. Suferinta ne este data ca un dar pentru a ne da minte si a ne purifica de rau.

Autorul

Nu te consuma fizic, nu te epuiza. Lucreaza, scrie si citeste maxim 2-3 ore pe zi. E de ajuns . Mai mult e autodistruge. Trebuie sa apuci 80 de ani sa vezi cat mai mult din lumea asta. Nu gandi ca un geniu moare de tanar. Cele mai imporatante opera au fost scrise de autori care au ajuns la batranete—Napoleon Hill, Cioran, Schoepnhauer etc.

Detasea-za te de opera si drama ta. Modestia ii caracterizeaza pe marii autori. Cand incepi sa crezi ca esti cineva si te zbati sa fi cineva dai semne ca esti un autor mediocru.

Nu face greseala pe care am facut-o si eu : de a crede ca suferi si de a suferi.

“ Esti prea mare si prea greu: sa porti o suferinta “ zicea poetul Rilke. Ridica-te mai presus de suferinta. Fii mereu vesel si bucuros sa te intalnesti cu oamenii. Nu te izola.

Plimba-te prin parc, iesi cu prietenii. Casatoreste-te. Nu face o drama din gandirea ta. Eu am simtit de mic o suferinta care imi cuprindea toata mintea si toata fata. Era suferinta cauzata de plictiseala, de felul cum vedeam eu lumea, si de intelegerea gresita a lumii. Sufeream pentru oameni tot timpul, pentru ca nu erau ca mine. Si aceasta suferinta a continuat pana azi. Deabia acum inteleg ca suferinta educa, dar nu este un bun in care sa dainui. Suferinta asta de a exista poti sa o excluzi din mintea

Eu am descoperit un truc: ca sa nu mai sufar ca exist nu mai gandesc nimic. Trebuie sa descoperi in tine forta de a-ti impune creierului sa nu te mai gandesti la lucruri care iti provoaca suferinta: creaza-ti momente in care nu mai vrei sa gandesti, te abandonezi pur si simpu.

Sursa de inspiratie

Poti sa te inspiri din tot. Chiar din marii scriitori te poti inspira. Nu te gandi ca daca, pe mari scriitori, i-a citit toata lumea i-a inteles cineva. Nu prea i-a inteles nimeni. Una este sa citesti, alta este sa te opresti asupra unei fraze si sa o interpretezi. Biblia nici acuma marea majoritate nu au inteles-o. Poti sa te inspiri din ea. Se poate ca Biblia sa fie adevarata si scrisa chiar de Dumnezeu, prin intermerdiul oamenilor. Cand citesti Biblia se poate sa vorbesti chiar cu Dumnezeu.

Se poate sa vorbesti cu Dumnezeu prin tot ce intalnesti si gandesti. In realitatea, in mediul in care traiesti, ti se vor arata semne de catre o forta exterioara. Chiar in fata ta. Sursa de inspiratie este tot ce vezi.

Biblia, cu adevarat, cred ca nu a inteles-o nimeni. Citeste Biblia. E cea mai tare carte. Incepe cu Vechiul Testament. Poti sa te inspiri din Shakespeare, Dostoievski, Emil Cioran, Mihai Eminescu, Napoleon Hill, Brian Tracy etc. Poti sa te inspiri din ei, oricum marii autori nu cred ca sunt intelesi.

Cartile marilor clasici zac pe rafturi in librarii si biblioteci neintelese de nimeni. Multi le citesc, dar nu le inteleg cu adevarat pentru ca nu le-au trait. Ei le citesc si le uita.

Trebuia sa ai curaj sa te inspiri. Nimeni n-a “furat” atatea idei cat am furat eu din literatura universala. Ai voie sa te inspiri de

inspira-te di marii scriitori.

Nu toata lumea a inteles marii scriitori. Mari scriitori sunt neintelesi. O sa gasesti in ei idei care pot fi transformate intr-o carte. Kierkegaard s-a inspirat din Dostoeivski si a scris o opera filosofica. Si Dostoievski s-a inspirat din Gogol. Toti s-au inspirat. Nu exista un scriitor care nu s-a inspirat din alt mare scriitor.

Poti sa te inspiri din toti. Eu m-am inspirat din Dostoievski, Cioran, Nietzsche, Kiekegaard, Eminescu etc. Din toti. Se observa ca il imit putin pe Kierkegaard. Ii imit pe Cioran, Baudelaire, Bacovia, Eminescu. Poti sa citesti orice autor cu gandul de a gasi o idee care te va inspira. Imitand mi-am gasit propriul stil. Imitand asa apar propriile tale idei.

Nu te gandi ca esti plagiat daca te inspiri. Ideile nu apartin nimanui. Iti trebuie sa ai geniu daca poti imiti alti scriitori. Daca poti sa imiti e semn ca poti fi un mare autor. Nu oricine poate sa imite. Auzi mereu oameni spunand “sa imit puteam sa fac si eu” . Nu este adevarat. Nu oricine poate sa faca orice. Daca poti sa faci poezii ca Eminescu sau Bacovia inseamna ca ai ceva in tine, inseamna ca ai geniu. De aceea daca poti sa imiti, imita pana iti gasesti propriul stil. Daca crezi ca poti sa scrii romane ca Dostoievski probabil tu chiar poti sa scrii. Secretul sta in ce putere de a crea crezi ca ai. Daca spui ca poti, vei putea.

Si Eminescu era acuzat de plagiat de unii contemporani, dar cei care il acuzau nu stiau ca de fapt scrisul necesita multa inspiratie. Toti mari autori s-au inspirat de la alti mari autori. Se stie asta. Deci si tu poti sa te inspiri. Inspira-te din Cioran. El o sa ramna mereu un filosof enigmatic si neinteles. Cioran are idei mari.

Inspira-te din istorie. In poezia " Invierea " si "Rastignirea" am incercat sa refac momentele de dupa invierea lui Isus. Ce se intampla inimile oamenilor atunci si cum il priveau. Am incercat sa arat cum in acele clipe ni se da o constiinta, care dainuie si azi. Am incercat sa evidentiez cum Dumnezeu sta in spatele cortinei si prin Iisus ne face mai buni. Poti sa te inspiri si tu din Istorie. Din momentele cu adevarat semnificative si sa le redai in filosofie, poezie sau roman.

Sunt autori care par neimportanti. Sunt autori care nu sunt ca Dostoievski(pentru ca nu au o drama interioara asa mare), dar au un spirit de observatie bun. De aici poti sa te inspiri. Sunt multi autori care par mici dar au carti mari si idei bune. Acum idei bune sunt peste tot, si un om simplu poate sa aibe idei mari. Studiaza ideile tuturor oamenilor care ii intalnesti chiar daca nu sunt scriitori.

Daca un pictor s-a inspira din realitate, ar gasi atatea idei incat s -ar imbogati in cativa ani. Realitatea e plina de momente si povesti pe care nu le picteaza si nu le scrie nimeni. Pentru ca nu are cine. Esti geniu numai daca observi aceste momente si le imortalizezi.

Trebuie sa ramai mereu conectat la realitate. Secretul est urmatorul: cu cat stai mai mult afara din casa, adica cu cat traiesti mai mult cu atat ai despre ce sa scrii, chiar daca scrii decat o pagina pe zi, un sfert de ora.

Esteticul

La poezie, esteticul, intern sau extern, trebuie sa-ti dea un fior. Poezia trebuie sa-ti dea un fior ciudat ca in fata unei picturi marete. O poezie daca nu misca cititorul, prin idee sau prin perfectiunea versurilor, nu este asa buna.

Romanul trebuie sa impresioneze prin idee si prin starile si ideile personajelor. Un roman trebuie sa socheze prin forta actiunii. Un roman trebuie sa fie o introducere in necunoscut pe tot timpul actiunii. Cititorul trebuie sa se intrebe mereu "ce se va intampla in continuare?", pe parcursul lecturii.

La filosofie, esential este sa faci o cat mai buna conexiune intre idei pentru a reda realitatea cat mai bine. Biblia este sistemul care reflecta realitatea cel mai bine. Realitatea este mult mai violent decat o prezinta sistemele filosofice. Cel mai mare adevar este ca Dumnezeu este chiar in mintile noastre. Si noi il cautam in exterior. Realitatea arata ca Dumnezeu este la dur cu noi daca gresim. Regulile sunt stricte. Studiaza Vechiul si Noul Testament si creaza un si un sistem filosofic similar. Nu exista nimic fara Dumnezeu. Noi existam in fiecare secunda ca asa vrea el. E inspaimantator si fascinant: e pretutindeni. Eu nu credeam ca este chiar asa, dar am trait asta pe propia piele, ceea ce o sa povestesc mai tarziu.

Studiaza oamenii. Caracterul lor. Oamenii fac colectie de obiecte de arta sau cautam sublimul in natura, da uitam de adevaratul sublim: celeilalti oameni. Poti sa faci "colectie" de oameni pe care ii intalnesti. Daca iti place privirea cuiva descri-o intr-un roman sau poezie. Daca iti place un om, incearca sa-i afli misterul. Realitatea zilnica este plina de estetic. Oamenii sunt plini de calitati. Sunt poeti care canta natura, dar nu vad esteticul din om. Esteticul vine din interior. Trebuie sa cautam frumosul in noi.

Cum lucreaza creierul

Creierul iti da cate putin in fiecare zi. Obosesti...dupa 2 ore de scris si de gandit. Eu nu scriu mai mult de 30– 60 minute pe zi. Pai si cum scrii, se poate intreba cineva? Pai o pagina pe zi o scrii in 15 minute si intr-un an de zile ai 300 de pagini. Daca scrii3 pagini pe zi ajunge la 1000 de pagini pe an, impartiti la 200 este eghivalentul a 5 carti pe an. Deci, iti poti scrie opera intr-un singur an.

Si nu citesc mult. O ora pe zi, cand am chef. Nu citesc si nici nu scriu zilnic. Doar cand am chef. Poti scrie o opera doar cand ai chef. Putin cate putin se strange.

Energia se duce dupa ora 12. Ne trezim cu un entuziasm care se consuma. Eu dupa ora 12 nu mai gandesc si nu mai fac nimic pana seara. Eu scriu numai dimineata. Rareori scriu seara.

Dupa ora 12 ziua, pot sa mai scriu doar sub influenta alcoolului. Si scriu mult si sub influenta alcoolului. Mai mult poezie scriu cu alcool. La poezie iti trebuie putin delir si nebunie.

Cu timpul, daca o sa ajungi sa traiesti din scris si o sa ai toata ziua la dispozitie (fara sa muncesti), o sa poti sa scrii toata ziua, pentru ca esti odihnit. Totul tine de exersare. Cu timpul, mintea prinde experienta necesara de a scrie cateva ore pe zi.

Scrie fara limite

Poti sa scrii ce vrei. In cartea ta esti Dumnezeu. Faci ce vrei. Oamenii sunt speriati de ce vor zice ceilalti despre ei. E de ajuns sa citesti Vechiul Testament ca sa–ti dai seama cat curaj au avut acei oameni care l-au publicat. Sunt idei mari si fascinanate. Biblia contine cele mai cutremuratoare idei. De ce sa-ti fie frica sa-ti faci cunoscute ideile cand cea mai sfanta carte le contine pe cele mai cutremuratoare? Scrie fara sa tii cont de nimeni. Nu tine cont de presa, de prieteni. Scrie pentru eternitate. Scrie pentru generatiile urmatoare.

Emi Cioran a spus ca " ajungeam departe daca imi uitam calitatea de contemporan". Adica uita ca existi printre oameni, ei sunt temporar pamant. Nu te consuma pentru oameni. Gandeste universal: fii mereu deasupra oamenilor si observa tot ce fac ei, din exterior. Nu implica sentimente pentru lucruri inutile. Scrie fara sa tii cont ce vor spune oamenii. Tu esti etern.

Scrie ce crezi despre moarte, Dumnezeu. Scrie ce crezi despre om. Scrie despre tot ce crezi ca lumea trebuie sa afle. Nu tine cont de nimeni. Fii nebun. Mie imi place nebunia lui Nietzsche. Nebunia, in sensul bun al cuvantului, da o importanta operei unui scriitor. Daca ne uitam la majoritatea scriitorilor, care nu ii mai citeste nimeni, o sa observam ca nu au avut curaj sa scrie ceva maret si le lipseste nebunia. Oamenii sunt atrasi de curaj si sentimente mari. Oamenii sunt atrasi de ganduri mari, chiar daca par imposibile.

Numai curajul de a aborda orice subiect te poate face un mare autor.

Observa viata

Sa gasesti ceea ce cautai nu inseamna nimic .

Partea grea e sa iti adaugi tie insuti ceea ce ai gasit.

Paul Valéry

Cei mari ganditori din istorie sunt cei care au observat ceva. Sa observi inseamna sa integrezi ceea ce vezi in fiinta ta. Daca observi ceva si dupa 10 minute uiti tot nu inseamna sa observi ci inseamna ca ai observat degeaba. Creierul nostru este constituit din totalitatea observatiilor de cand suntem mici pana in prezent. Daca nu integrezi in tine tot ce observi, nu ai cum sa devii un scriitor. Tot ce vezi trebuie sa retii pentru totdeauna in experienta ta de viata, altfel nu ai cum sa faci conexiuni intre idei mai tarziu cand vei avea nevoie sa creezi.

Ochii trebuie sa fie conectati la prezent. Uita-te mereu atent in jurul tau. Trebuie sa ai ochii pregatiti mereu sa observe. Trebuie sa observi tot timpul. Trebuie sa observi ce zic oamenii. Trebuie sa studiezi oamenii. Dumnezeu iti va arata viata prin momentul prezent. Fii atent la ce iti arata si fii atent la ce semnificatie are fiecare intalnire cu oamenii.

Citeste in perioada cand scrii o carte. Nu te oprii din citit cand scrii o carte. Ti se va da raspunsuri la tot ce gandesti. Universul ne arata calea prin ceea ce observa ochii nostrii in fiecare moment. De cate ori nu ti s-a intamplat sa deschizi o carte exact la fraza de care aveai nevoie? Asa lucreaza natura.

Fii atent pe strada, la tot ce se intampla. Ideile iti vin chiar din viata ta. O secunda de atentie acordata in exteriorul tau iti poate

da o idee de a scrie o carte.

Adauga fiintei tale tot ce vezi si ti se pare interesant. Daca nu adaugi experienta nu ai cum sa creezi pentru ca iti trebuie experienta de viata ca sa faci conexiuni si sa creezi.

Daca iti place tacerea la o persoana, invata sa taci la fel ca ea. Daca iti place entuziasmul la cineva, pune si tu mai mult entuziasm in tot ce faci. Adauga mereu noi calitati care le vezi la ceilalti. Adauga mintii tale noi idei. Sunt oameni care refuza, din egoism, ideile altora. Accepta ideile altora daca te fac sa evoluezi sau daca iti spun ceva ce n-ai stiut.

Mult timp mi s-a intamplat sa accept ideea de Dumnezeu, dar sa refuz sa fac conexiunea cu Biserica si crestinismul. Credeam ca lumea se poate lipsi de Iisus si crestinism. Asta s-a intamplat pana cand un om simplu mi-a spus ca de fapt Biserica mentine ideea de bine pe pamant. Bisericile care sunt pe strazi au un sens profund: faptul ca oamenii le vad ii fac mai buni si devin mai credinciosi. Atunci am facut conexiunea ca Biserica este creata de Dumnezeu, iar Iisus a fost trimis ca sa ne dea o constiinta. Dumnezeu ne vorbesti prin alti oameni si ne raspunde la intrebarile noastre interioare. Eu nu priveam lumea in ansamblu, de aceea eram in eroare. Lucrurile sunt mult mai profunde de cat le intelegem noi la prima vedere.

" Adevarata filosofie de viata inseamna a vedea extraordinarul in cotidian."- Pearl S. Buck

Sa observi extraordinarul in cotidian. Ai vazut o femeie cu o frumusete uimitoare descri-o intr-o cartea ta. Ai vazut un moment nemuritor, imortalizeaza-l. Ai vazut o suferinta divina la cineva, descri-o. Lumea in care te invarti este sursa ta de inspiratie.

Vorbesti cu oamenii. Asculta-le povestile. Fa conexiuni cu ceea ce ai citit. Asa iti creezi noi idei si gasesti raspunsuri la ceea ce te framanta. Raspunsurile ti se vor da la momentul portrivit.

Nu trebuie sa disperi ca nu stii totul. Vei afla daca tii gandul asta in minte.

Cu cat tii ochii conectati la mometul prezent in care te afli, vei observa din ce in ce mai mult. Oamenii nu observa.

Majoritatea trec prin viata fara sa observe maretia din jurul lor, spunea Napoleon Hill. Din nefericire, asa este. Si este pacat sa nu observi sublimul din jurul tau.

Adauga tot ce vezi sufletului tau: adauga iubirea unui om, adauga gesturile oamenilor caracterului tau, adauga ambitii, adauga simplitatea de zi cu zi sufletului tau. Asa devii un mare scriitor. Adauga eului tau parfumul unei flori, adauga parfumul unei femei, care a trecut pe langa tine. Devino una cu ceilalti oameni si asa vei avea idei sa scrii. Fii pretutindeni. Confunda-te cu toti oamenii. Simte ce simte toti oamenii de pamant. Incearca sa-i intelegi. Dumnezeu ii intelege pe toti.

Scriitor nu te nasti, ci devii. Alegerile sunt ale tale. Dumenzeu te ajuta, dar tu alegi daca vrei sa devii un mare scriitor.

Eu sunt atent mereu la oamenii care ii intalnesc. Raspunsurile vor aparea in mintea ta sau chiar, in exterior, in fata ta. Depinde ce adevar cauti. Nu ti se va da un adevar pentru care tu nu esti pregatit. Daca vrei un adevar mare, cauta-l si lasa ochii deschisi, pentru ca ti se va arata. Totul este sa-ti dai seama cand ti se spune. Pentru ca ti se spune un lucru dupa ce il traiesti pe propria piele. Si trebuie sa te prinzi dupa ce ai suferit pentru acel adevar.

Nimeni nu observa lumea ca tine. Ceea ce tu observi poate fi o capodopera. E de ajuns sa citesti Bacovia sau Baudelaire sa vezi ca felul in care au vazut lumea i-a facut celebrii. Au descris lumea din ochii lor. Simplu. Multi oameni neecunoscuti vad zilnic lumea ca ei dar decat ei au descris-o. E simplu. Socant de simplu. Adica cum? Spui decat ce gandesti si ce vezi si poti fi numit clasic? Realitatea ne spune ca da.

Dumnezeu observa tot. Noi decat o parte. De cate ori apare cineva care observa cate ceva lumea il numesti geniu. Putini au conectata toata gandirea si toata fiinta la proprii ochi.

Scrie simplu

Daca stii sa explici simplu esti un mare scriitor. Feynmen e unul dintre cei mai apreciati profesori si scriitori de fizica pentru ca stie sa explice fenomenele simplu. Lumea e plina de profesori care nu inteleg nici materia care o predau. Lumea e plina e oameni care nu stiu pe ce planeta sunt. Oamenii asteapta un om care sa stie sa le explice simplu.

Lucrurile sunt simple. Omul le complica. Nu stiu cum exista pe pamant oameni care nu cred ca Dumnezeu exista. Este la mintea furnicii. Planetele, pamantul sunt tinute in aer si on echilibru de o forta supranaturala. Sa crezi ca asa a fost creata natura este prostie. Si insasi frumusetea femeii demonstreaza ca Dumnezeu exista. E prea mare coincidenta ca frumusetea sa existe pe o planeta care se invarte.

Bibliotecile si librariile sunt pline de carti complicate care nu le mai citeste nimeni. Autorii nu stiu sa explice si nu se transpun in mintea cititorului. Cand m-am apucat sa invat limba engleza am constat ca nu gasesc o singura carte care sa-mi explice limba engleza. A trebuie sa consult 10 carti de gramatica ca sa invat gramatica. Nu exista nici o carte simpla si la obiect. Toate cartile erau incomplete.

“ Simplitatea socheaza “ zicea William Zinsser. Intr-adevar, simplitatea socheaza mereu. Daca te uiti pe fereasta tot ce e pe strada socheaza. Tot ce intalnim aici este socant. Faptul ca traim si suntem pe pamant este socant. Tot ce se afla pe strada ar trebui sa ne socheze. Toti oamenii pe care ii intalnim ar trebui sa ne socheze. Toti ochii care ii intalnim ar trebui sa ne socheze. Viata este un mister. Cum sa fi chiar acum, chiar aici, pe pamant? Ar trebui sa ne socheze tot. Daca scrii despre simple intamplari, sochezi. Tot ce a creat Dumnezeu e un soc.

Nu te pierde in nu stiu ce fel de teorii: adevarul si simplitatea pluteste in fata noastra.

Mari scriitori scriu simplu si socant. Daca ideile tale socheaza un copil sau un adolescent inseamna ca esti sau poti sa fi un mare scriitor. Pana la varsta adolescentei oamenii au mintea limpede, pe urma, nu stiu de ce, nu-i mai intereseaza nimic. Totul e simplu.

Manscrisul

Timpul lustruieste manuscrisul. Refacerea manuscrisului este o conditie esentiala. Uneori trebuie sa-ti rescrii manuscrisul, mai ales daca esti la prima carte, de 20-30 de ori. " Puterea fiecarui om" este refacuta de 50-60 ori cred. Si acum vreau sa mai acord inca un an la lustruirea cuvintelelor, a ideilor si a frazelor. Sa lasi sa treaca timpul peste ceea ce ai scris si sa reiei refacerea manuscrisului cu alti ochi. O carte trebuie sa fie perfecta scrisa altfel nu ti-o va lua nici o editura daca nu este scrisa bine. Ideile unei carti pot fi mari, dar trebuie scrisa bine de catre tine, altfel nu va fi publicata niciodata pentru ca nu o va scrie nimeni in locul tau.

Scrie manuscrisul, lasa sa treaca cateva luni peste el, pe urma reia refacerea lui. Uneori necesita chiara ani ca sa ajunga la perfectie un manuscris, daca esti la prima carte. Cu timpul, castigi experienta si vei constat ca poti sa scrii o carte mai usor.

Cel mai greu lucru este sa astepti. Dupa ce ai scris manuscrisul tu devii entuziasmat sa-l publici. Dar de multe ori manuscrisul are nevoie de timp pentru a deveni matur. Trebuie sa-l refaci pentru a deveni o capodopera. La poezie e usor , ai facut poezia in 5 minute si poate fi o capodopera. La proza nu-i asa, la proza lucrezi cu sute de idei si trebuie sa le organizezi. Si plus de asta trebuie sa le expui frumos publicului. Uneori o sa constati ca ai tendinta sa repeti ideile, alteori faci prea mult uz de un cuvant. Cititorii se prind repede.

Charles Haanel, cand a scris prima sa carte "Sistemul Maestrului" , la inceput a fost un un simplu curs, iar pe urma a devenit o carte.

Napoleon Hill a exersat scrisul toata viata pana a scris De la idee la bani. Scrisul se exerseaza mereu. Mereu este ceva de imbunatatit.

Mintea umana , odata cu trecerea anilor, se maturizeaza, prinde experienta si vede viata mult mai bine si mai clar.

Organizarea ideilor si a gandurilor

Tu scrie si continua sa scrii. Totul se va organiza, pe parcurs. Eu cand scriu nici nu stiu macar nu stiu ce vreau sa scriu. Deschid publisherul, ca in cazul de fata, si scriu ce imi vine in minte. Scriu mai mult pe laptop eu, dar am si un carnetel unde imi notez mereu ideile. Scriu dezordonat. Lucrez la fiecare capitol sau subcapitol cand am eu chef si in functie de ce idei am in minte. Adaug mereu cate o idee la manuscris si in 3-4 luni de scris iese o carte. Ideile vin in timp si de aceaa nu le poti scrie ordonat. Creierul are cate putine idei in fiecare zi si plus de asta dupa o ora de scris intervine oboseala si nu poti scrie decat a doua zi.

Dupa ce am scris prima carte, "Puterea fiecarui om", un editor mi-a zis ca nici nu a putut sa o citeasca pana a capat. Manuscrisul nu era scris bine. Frazele nu prea aveau legaturi intre ele. Si asta batea la ochi. Dar cu timpul, am refacut manuscrisul si i-am dat alta fata fiecarei fraze. Am taiat, am adaugat si am modificat. Secretul unei pagini scrise bine este sa vezi daca suna bine atunci cand o citesti cu voce tare. Daca nu suna bine, trebuie refacut tot.

Manuscrisul si gandurile se organizeaza daca scrii si corectezi mereu la ele. Lasa timpul sa treaca si nu dipera. Cu timpul prinzi experienta si asa vei vedea lumea mai clar.

Unii autori si-au refacut cartile dupa cativa ani de la publicare. Cioran a refacut " Schimbarea la fata a Romaniei " dupa ani de zile. El a zis ca era prea tanar si a scris prea patimas. Dupa ce o scrii poti sa o dai cuiva sa o citeasca si vei afla parerea celorlalti. Dupa ce Cioran a scris " Tratat de descompunere " in franceza un prieten i-a zis sa o refaca. Si Cioran a refacut-o.

Ceilalti, uneori, vad, din exterior, lucrurile mai bine ca noi.

Eu nu ma opresc din citit cand scriu o carte. Sunt atent la fiecare detaliu care imi iese zilnic in fata, si iau detaliile ca un rapsuns pentru ceea ce scriu. Nu renunta la citit in timp ce scrii o carte: veo gasi raspunsuri la tot ce te framanta.

De curand, ma chinui sa scriu un roman. Dar nu pot sa scriu. Intamplator, am deschis un articol pe net despre care era despre cum sa spui o poveste unde scria " trebuie sa faci intamplarile sa evolueze". Raspunsul a venit. In roman trebuie sa faci intamplarile sa evolueze, putin cate putin. Cineva vorbeste mereu cu noi.

Sfatul meu este sa nu renunti sa studiezi si sa citesti in timp ce scrii o carte. Viata ta se petrece acum. Deci raspunsurile pe care le cauti ti se vor da in acest "acum", in timp ce cauti.

Corectare ideilor

Daca cartea ta inca nu e publicata inseamna ca mai trebuie sters sau adaugat ceva.

Eu credeam in idee ca noi ne decidem destinul independent de Dumnezeu. Ceea ce este gresit. Asta m-a facut sa rescriu si sa corectez “Puterea fiecarui om”. Puterea in mintea noastra o descoperim noi, dar ne-o da Dumnezeu. Iisus avea dreptate cand ne-a lasat sa intelegem ca puterea vine de la Dumnezeu. Intr-adevar, ceea ce numim noi soarta sau destin este Dumnezeu. El ne modifica uneori viata si face ce crede ca este de cuviinta. Nu avem deplina putere asupra vietii noastre, de Dumnezeu depinde multe lucruri. El ne lasa sa alegem, dar el stie planul dinainte si ne duce exact unde crede si unde vrem noi.

Viata este un amestec intre alegerile noastre si alegerile unui zeu. Totul sta in alegerile noastre. Dar el modifica mereu alegerile noastre. El detine planul. El stie tot.

Accepta idei noi. Accepta idei de la oameni, idei de la scriitori. Cea mai mare greseala este sa crezi ca stii totul. Niciodata nu vei stii totul. Mereu vei invata cate ceva.

Biblia

Exista o carte, care, de cum o deschizi, incepe sa emane o energie, o energie ca briza marii de pe tarm: biblia. Si in ea, cineva, incearca sa vorbeasca cu fiecare, dintre noi, in parte. Biblia este cartea lui Dumnezeu. In ea sunt regulile fundamentale scrise de un zeu pentru oameni. Daca incalci regulile ei, o forta te va sanctiona mereu. Daca respecti regulile ei, aceaiasi forta bizara te va ajuta mereu. Nu ai voie sa ucizi, sa furi sau sa minti. Corectitudinea este esenta Bibliei. Toate povestirile din Biblie incearca sa ne invete cum sa fim corecti. Ce le zece porunci sunt lege. Daca nu le respecti, te vei prabusi. Daca le incalci, vei suporta consecintele. Nefericirea va veni peste tine. Daca ucizi, inchisoarea te asteapta. Daca furi, politia te va prinde sau ti se poate intampla altceva si mai rau. Daca minti, intr-o zi, toti te vor parasi. Mintind, nu iti faci nici un prieten. Vei ramane singur. Si singuratatea este cea mai dureroasa pentru sufletul omului.

Biblia ramane cea mai evoluata carte. Biblia este cea mai emotionanta carte. Incepe cu Vechiul Testament si apoi cu Noul Testament. Pana sa citesc Biblia crezusem despre ea ca este doar o carte scrisa de parintii Bisericii. Este o carte care parca este scrisa de insusi Dumnezeu. In Vechiul Testament parca Dumnezeu vorbeste direct cu tine, in momentul prezent.

Putin stiu ca in Vechiul Testament insusi Dumnezeu apare printre oameni si vorbeste cu ei. De ce? Pentru ca oamenii nu citesc Biblia si daca o citesc nu prea o inteleg pentru ca ei nu cred asa de mult in Dumnezeu.

Biblia emana o energie calmanta. De aceea, eu o tin pe masa mea de lucru zilnic pentru ca emana o energie si o pace totala, divina.

Poti sa studiezi Biblia. Parerea mea este ca nimeni n-a inteles-o cu adevarat. Lumea o citeste ca si cum oamenii au scris-o, dar ea pare scrisa de insusi Dumnezeu. Citeste Biblia ca si cum a scris-o Dumnezeu. Atunci incepi sa o intelegi.

Biblia poate fi o sursa de inspiratie. Poti sa iei atatea idei din ea incat nimeni nu te poate acuza de nimic, pentru ca sunt idei de cand lumea si sunt tratate probleme universale. Poti sa scrii o carte despre casatorie inspirata din Biblie. Poti sa scrii o carte despre moarte, despre iubire. Poti sa scrii o carte despre Dumnezeu sau Iisus. Poti sa scrii o carte despre morala, despre constiinta, despre ce ai voie sa faci sau nu in aceasta lume. Sunt multe idei de carti.

Citeste Bilbia si cartea " Isus: destinul nostru" de Busch Wilhem si vei descoperi adevarata fata a lui Dumnezeu. Cum zicea pastoral Busch, "Dumnezeu este bun, dar poate fi inspaimantator".

Se poate ca Dumnzeu sa ne dea viata si ca tot el sa ucida, cum se spune in Biblie. Si eu cred ca asa este. Nu exista nimic fara Dumnezeu. Lumea nu poate trai fara echilibrul care il pune Dumnezeu in natura. Echilibrul intre planete si echilibrul de pe pamant intre oameni.

Dumnezeu

Sa nu scrii carti impotriva lui Dumnezeu sau sa spui ca Dumnezeu nu exista. Stiu ca pare ceva greu de inteles. Dumnezeu chiar exista. Si stie tot. Chiar ce gandesti tu acum. Sunt multe carti despre Dumnezeu. Daca vrei sa afli cum gandeste Dumnezeu citeste Vechiul Testament si Noul Testament.

Cartile care spun ca Dumnezeu nu exista nu au nici un success. Oamenii sunt interesati de cartile care contine ceva divin. Nu demult, cand eram student la facultatea de fizica, si plimbandu-ma prin biblioteca universitatii, am deschis o carte cu idei interesante, dar autorul vroia sa demonstreze ca Dumnezeu nu exista. Cartea continea idei bune, dar faptul ca spunea ca Dumnezeu nu exista ii lua tot farmecul. Probabil de asta a sfarsit pe un raft fara cititori. N-am citit-o in intregime. Asa va proceda orice cititor. Oamenii sunt interesati de ideea ca Dumnezeu chiar exista. Oamenii sunt atrasi de necunoscut, deci de Dumnezeu.

Dumnezeu exista si vede tot. E fascinanta puterea lui. Daca el a pus stelele pe cer inseamna ca are puterea sa stie si tot ce facem noi. Fiecare in parte. Scrie carti dn care sa reiasa existenta lui Dumnezeu, numai asa poti ajuta lumea sa devina mai buna si asa contribui la opera lui.

O sa-ti povestesc ceva ce n-am mai povestit la nimeni. O sa-ti spun de ce sunt convins ca Dumnezeu exista. Eram adolescent. Aveam 16 ani. Probabil a fost cel mai greu an din viata mea. Eram in ceata. Imi puneam intrebari. Intrasem in zona periculoasa a cunosterii si a intrebarilor supreme.

Slabisem in ultimul hal si tot timpul ma plimbam in parc ca un nebun. Invatam la un liceu economic. Nu dormeam noptile intreband si iar intreband. Se intampla sa nu adorm decat in zori nopti intregi. Intr-o noapte s-a intamplat ceva ciudat. In minte mi-am zis ca "nu mai pot". Mi-am zis " daca existi, ajuta-ma sa adorm" si m-am lasat cuprins de forta lui Dumnezeu. Raspunsul a venit imediat. O respiratie se auzea in toata camera. Aceasta respiratie, voce care respira m-a adormit. Si nu a fost un vis. Cateva zile la rand aceasta respiratie se auzea in camera dupa ce toata lumea se ducea la culcare si ramaneam singur. M-am uitat pe geam si nu vedeam nimic. Dar respiratia se auzea. Aceasta respiratie imi dadea o liniste totala. Ma adormea pe loc. L-am chemat si a venit. Cand mi-am revenit, aceasta voce care respira in camera mea a incetat sa mai vina. Si eu am incetat sa-l mai chem. Mi-am zis ca trebuie sa-mi revin. Cineva stie tot si ne ajuta. Au trecut aproape 12 ani atunci si n-a spus la nimeni. Am simtit ca nu trebuie sa spun. Sau poate mi s-a indus in minte asta. Chiar daca incalc un legamant acum intre mine si Dumnezeu sper ca cititorii mei sa devina niste oameni mai buni si sa creada in ajutorul care ni-l ofera Dumnezeu. Chiar si acum cand nu pot sa adorm ma las cuprins de forta lui. Il chem si apoi adorm pe loc. Este atent cu fiecare. Dumnezeu chiar exista. E pretutindeni.

Mai tarziu, am facut un experiment si l-am chemat pe Dumnezeu (vorbesc serios) sa vorbim. Era noapte. Dar nu a venit. Dar a facut alceva: m-a lasat sa adorm si apoi m-a trezit brusc si a miscat un obiect in casa. Iarasi mi-a aratat ca exista si este prettutindeni.

Filozoful Soren Kierkegaard spune ca Dumnezeu intra in viata noatra in functie de capacitatea noastra de a-l primi. El vine daca este chemat. Probabil nu prea il cheama nimeni, de aceea

nici nu ne apare in fata ochilor.

Nu crede ca esti mai inteligent daca scrii carti impotriva lui Dumnezeu. Daca vrei sa fi lucid pana la moarte crede in ajutorul lui Dumnezeu. Te poti pierde in nebunie fara Dumnezeu.

Incearca sa afli cum gandeste Dumnezeu. E evident. Uita-te in jurul tau: spitale, inchisori, biblioteci, scoli, orfelinate. Asa gandeste el.

Dumnzeu ne ajuta in tot ce facem. La scoala, la munca, in viata de zi cu zi. Vorba din popor ca este pretutindeni este adevarata.

Ceea ce m-a tinut in viata pana acum, la 28 de ani, cred ca a fost convingerea ca Dumnezeu exista. De la 5-6 ani am crezut intr-o forta superioara. Nu stiu tot secretul vietii. Dar asta este secretul pana la varsta asta. Sa mentii contactul cu el. Dumnezeu este obligat mereu sa aleaga cine moare si cine sa traieste, altfel se umple pamantul de oameni. Ii alege mereu pe cei care chiar cred in el.

Dumnezeu stie planul tau. Nu trebuie sa-ti fie teama. Dumnezeu stie planul tau. Dar tu nu stii planul tau. El stie ce va urma si cum vei putea reusi. Tu nu stii ce va urma cu exactate maine. Daca uneori viata ti se para confuza si plina de durere, sa stii ca asta este modul lui ciudat de a te invata ceva. Au fost momente in viata mea cand m-am intrebat de ce este durere tot timpul? Mi-am dat seama ca asta este modul in care trebuie sa invat sa devin cel care trebuie sa devin. Nu stim ca planul lui este ciudat. Atunci mi-am dat seama ca fericirea ar fi sa raman in durere ca sa invat ce am de invatat ca sa devin cel ce trebuie sa devin. Fericirea nu ar fi rezolvat nimic. Mi-as pierdut sensul. M-am intrebat oare nu este asta fericirea? Da, sub toata durerea mea era toata fericirea mea.

Dumnezeu stie planul. Greseala noastra este ca nu privim viata noastra in ansambu, noi privim decat in imediat. Dar Dumnezeu ne invata in timp. Noi ne grabim. El stie cum sa te invete sa scrii, te va trece prin intamplari grele care iti provoaca creierul sa devina pregatit.

El schimba intamplarile in viata noastra. La un moment dat m-a sunat un prieten si m-a intrebat daca nu vreu sa stau intr-o casa unde nu platesc nimic. M-am gandit la semnificatia momentului prezent: stateam intr-o casa in care nu plateam nimic si imi scriam opera. Dumnezeu a facut sa fie chiar asa. E prea mare coincidenta.

O sa devii un mare autor in functie de cat de aproape te crezi de Dumnezeu. Poti sa scrii despre orice. Nu se supara. Dar nu are rost sa scrii ceva impotriva lui. Lumea il vede ca pe cel mai mare om pe Iisus ca a inviat si deci a fost cel mai aproape de Dumnezeu. Daca pui in opera ta o conceptie asemanatoare cu a lui Iisus poti deveni un mare autor. Numai daca crezi ca Dumnezeu chiar exista te poate face un mare autor.

Nu scrie nimic fara ideea de Dumnezeu in minte si fara idee de moarte. Ambele fac parte din viata. Majoritatea scriu ca si cum ar fi eterni si da dovada de o mare inconstienta.

Unii cred ca este demodat sa crezi in Dumnezeu sau in religie. Sau ca Biblia este demodata. Este cea mai evoluata si emotionanta carte. Eu spun ca este pacat daca nu credem. Este un pacat fata de noi, este o nerecunostinta. Trebuie sa fim realisti: unii inca mai cred ca viata s-a dezvoltat din nimic pe o planeta care se invarte cu atat precizie. Totul este controlat. Dumnezeu are o forta mare asupra noastra. El a setat natura sa ne adoarma noaptea. El tine pamantul in aer. El mentine viata pe pamant.

Ca scriitor, fata de public, nimic nu te face mai sexy si atractiv decat credinta in Dumnezeu. Nimic nu e mai sexy la o femeie sau barbat decat credinta in Dumnezeu.

Daca ramai langa Dumnezeu nu te vei pierde. Kierkegard a ramas lucid pana in clipa mortii. Cioran la fel. Schopenhauer la fel. Sunt sigur ca toti in sinea lor au crezut ca Dumnezeu exista. Te vei pierde si vei simti nefericirea daca uiti de Dumnezeu. Tot ce nu e Dumnezeu e disperare. Sunt sigur ca si Nietzsche a crezut in Dumnezeu in sinea lui, dar a uitat de el si s-a pierdut si poate de asta nu a mai avut sprijin si a cazut prada bolii. Dostotievski a ramas lucid pana la moarte. Nu trebuie sa innebunesti ca exista moartea. Nu trebuie sa gandesti ca moartea este neaparat ceva teribil. Ea exista, dar fara ea nu era nimic sfant pe pamant. Moartea e doar o trecere. Gandul la Dumnezeu si moarte ne face sa ramanem lucizi. Ca scriitor trebuie sa ramai lucid mereu.

Dumnezeu este singurul care ne ajuta. De cate ori deschid un articol pe internet stiu ca Dumnezeu vrea sa-mi spuna ceva. Ceea ce caut si citesc Dumnezeu le scoate in cale pentru ca coincide mereu cu starea mea interioara. Consider ca Dumnezeu vorbeste cu fiecare in parte prin semne. Si vorbeste prin momentul prezent. Dar noi fiind preocupati prea mult cu altceva nu ne dam seama.

Dumnezeu poate vorbi, prin tine, cu intreaga lume. Prin ce scrii poate vorbi cu intreaga lume. Cum vorbeste prin Biblie. Creaza o carte prin care Dumnezeu sa vorbeasca cu oamenii prin tine.

Nu exista gand mai calmant ca gandul la Dumnezeu. Dumnezeu este un energizant al mintii noastre. Dumnezeu este o sursa de putere pentru om. Din el ne luam puterea de a continua. Cine nu crede in el, va fi nefericit. Nu va avea nici un sprijin moral de cate ori este in dificultate.

Au fost autori care s-au despartit de Dumnezeu si au fost nefericiti. Unii chiar au innebunit. Tu trebuie sa ramai lucid pana la sfarsitul vietii.

Puterea in om este de la Dumnezeu. Noi suntem nimic fara el. Dar el ne invata sa o descoperim singuri.

Este o forta care ne ajuta mereu. Napoleon Hill, celebrul autor al cartii "Think an grow rich" din cauza ca i s-a stricat masina si nu a mai ajuns unde vroia nu a mai fost asasinat. Trebuia sa se intalneasca cu un prieten, care a fost asasinat. Napoleon a scapat.

Dumnezeu nu apare in fata noastra pentru ca stie ca ne speriem si ar fi ingrozitor pentru om. Dar totusi Dumnezeu apare. Din marturiile unui fost hot, Dumnezeu i-a aparut si i-a spus "Acesta este omul".

Diavolul

Diavolul cred ca exista. L-am vazut. Era perioada tulbure din viata mea cand nu puteam sa dorm. Cand am deschis ochii intr-o dimineata era langa mine. Mi-a mai zis un prieten ca si el l-a vazut. Si din popor se aude ca diavolul exista si ca mult lume l-a vazut. Era o perioada cand ma intorsesem cumva impotriva lui Dumnezeu. Voiam sa neg totul.

Eu cred ca diavolul este mana dreapta a lui Dumnezeu. Nimic nu cred ca se intampla fara aprobarea lui Dumnezeu. Diavolul cred ca exista ca sa se ocupe de cei care fac rau. Dumnezeu poate sa ditruga raul si diavolul, dar nu vrea pentru ca noi trebuie sa alegem intre bine si rau. Dumnezeu a facut universul asa. Asta e si farmecul.

Si in Biblie Dumnezeu vorbeste cu diavolul si par prieteni. Diavolul este sub ordinul lui Dumnezeu. Nu cred ca diavolul face ce vrea si Dumnezeu nu poate sa faca nimic. Dumnezeu poate sa -l distruga. Cred ca diavolul se ocupa de iad. Cred ca si ingerii exista.

Adevarul

La cine este adevarul? Nimeni nu stie. Am observat ca marele adevar nu li se da scriitorilor, ci oamenilor simpli. Marele adevar este daca Dumnezeu exista sau nu. Asta este cea mai mare intrebare a omului. Stiu copii care li s-au aratat ingerii. Stiu doua cazuri de moarte clinica in care cuiva is-a aratat chiar Dumnezeu si care traiesc si acum. Si ne intrebam: de ce Dumnezeu se arata copiilor sau oamenilor simpli si nu se arata Papei de la Roma sau scriitorilor? Pentru ca Papa de la Roma daca spune totul in presa lumea ar intra in panica. Dumnezeu ne stie pe fiecare in parte de ce suntem in stare.

Viata ta este importanta. Tot ce vezi cu ochii este drumul tau. Dumnezeu vorbeste cu tine prin tot ce vezi cu ochii. Adevarul ramane adevarul tau. Ceea ce inteleg eu rareori se intampla sa priceapa altcineva. Nu te mira deloc ca ceea ce spui nu intelege altcineva. Nimeni nu vede viata asa cum o vezi tu. Felul in care tu vezi viata poate constitui originalitatea ta si adevarul tau. Nu exista doi oameni pe pamant ca sa vada viata exact la fel. Fiecare vede realitatea altfel. Asta in functie de experienta persoanala si de constientizarea experientei personale.

Nimeni nu vede lumea ca tine. Esti unicat. Asta este sansa ta de a-ti scrie opera.

Adevarul este evident, Emil Cioran. Uita-te in jurul tau: inchisori, Biserici, scoli, orfelinate, spitale, politie. Asa a fost creat tot. Adevarul este ceea ce vezi.

Nu trebuie să emiţi nu ştiu ce teorie despre univers: adevărul este chiar în faţa noastră. Tot ce vezi este adevărul.

Daca ti se va spune intreg adevarul de o forta superioara, nu stiu daca trebuie sa scrii tot adevarul. Cea mai inalta treapta la care poate ajunge omul este sa vorbeasca cu Dumnezeu. Dar nu stiu daca lumea trebuie sa afle asta. Fiecare om trebuie sa-l descopere pe Dumnezeu singur. Nu trebuie sa dezvaluim chiar tot.

Daca Dumnezeu nu ti-a aratat adevarul pana acum inseamna ca nu l-ai cautat sau nu vrei sa-l stii. Dumnezeu vorbesti cu noi prin tot ce vedem sau auzim. El ne poate spune tot: daca avem mintea sa receptam.

Lui Iisus i s-a spus adevarul, dar nu l-a spus la nimeni. Daca ti se va spune ceva, e decizia ta ce spui sau nu. Dumnezeu nu face diferenta intre tine si Iisus. El ne da importanta la fel. Numai Iisus a crezut in Dumnezeu si de aceea se spune ca vorbea cu el. Presupun ca Iisus la si vazut in timpul vietii. Dar Iisus era pregatit pentru Dumnezeu.

E posibil ca o forta exterioara sa-ti spuna tot dar trebuie sa decizi daca spui sau nu. Unele lucruri sunt atat de ingrozitoare pentru oameni incat ii poate tulbura. Daca afli intreg adevarul, e bine sa scrii decat o parte din el, pentru ca poti tulbura oamenii din jurul tau.

Sau daca stii adevarul dar vrei sa traiesti in liniste: lasa o carte nepublicata care sa fie gasita dupa moartea ta. Asa, ceea ce spui este mai atenuant si ar putea face lumea mai buna.

Ca sa descoperi adevarul, incearca sa gandesti cum gandeste Dumnezeu. Nu exista nimic pe pamant fara nici un sens. Tot ce vezi pe pamant este gandirea lui Dumnezeu.

Fara obstacole nu eram nimic. Cineva, din umbra, ne invata tot ca vrem sa stim: daca vrem sa stim cu adevarat. Adevarul ni se da si il intelegem prin suferinta. Nu mi s-a dat sa stiu ceva de valoare fara suferinta. Poate ca suferinta ne da maturitatea necesara pentru a fi mai constienti.

De mic, de cand am inceput sa fiu constient de ce se intampla in jurul meu am avut un sentiment ciudat. Cred ca 4-5 ani. M-a urmarit un sentiment ciudat fata de tot ce este in jurul meu. Sentimentul a fost inconstient la inceput. Nu puteam sa dorm fara lumina aprinsa. Era undeva, de abia acum imi dau seama, un sentiment fata de necunoscut. Acest sentiment m-a insotit toata viata. Nici acum nu dorm cu lumina stinsa. Aprind televizorul.

De la 4-5 ani m-a insotit acest sentiment pana acum. In liceu chiar s-a agravat si noaptea nu mai dormeam deloc. De-abia acum imi dau seama ca era o senzatie ciudata ca "nu stiu unde sunt" si "de ce sunt aici". De-abia acum im dau seama ca m-a urmarit niste intrebari inconstient: cine sunt? ce caut aici, chiar acum? In mintea mea era o frica amestecata cu perplexitate. Tin minte ca atunci cand eram mic aveam niste accese de criza ca nu stiam unde sunt. Nici eu nu stiu ce aveam. Era un adevarat cataclism cand ma trezeam si nu stiam unde sunt. Atunci era ceva inconstient. Acum imi dau seama ca era in inconstientul meu niste intrebari existentiale. Desi cu toate astea, eu am fost o fire vesela mereu, si acasa si cu prietenii. Aceste crize erau misterul meu. Aceste accese erau numai uneori si s-au intamplat de la 4-5 pana la varsta de 10 ani, cred. Stiu ca tata imi pusese o baterie de masina care alimenta un bec in casa atunci cand mai lua lumina. Nu puteam sa dorm cu lumina stinsa, nici mancar sa stau fara sa adorm. Nici acum nu dorm cu lumina stinsa, aprind televizorul.

Ceea ce vreau sa sublinez este ca nu trebuie sa stai cu frica de necunoscut. Totul este simplu: lumea este creata de un zeu si asta este. Noaptea este facuta ca sa dormim si ziua ca sa muncim. Nu incerca sa zdruncini lumea ca nu ai toate raspunsurile. Unele lucruri este mai bine sa nu le stii.

Nu trebuie sa suferi ca nu stii totul. Trebuie sa inveti sa traiesti cu un mister. Acum dorm bine noaptea. Dar tot asa, dorm cu televizorul aprins. Desi acum nu imi e frica, am doar o senzatie, o senzatie bizara. Trebuie sainveti sa traiesti cu calm misterul din jurul tau.

Conteaza cata importanta dai tu lucrurilor. Newton a descoperit legea gravitatiei pentru ca numai el a cautat-o. Einstein a descoperit teoria relativitatii pentru ca numai el a cautat-o. Ti se va da adevarul care il cauti. Ceea ce cauti iti va sari in ochi oriunde te duci. Noi idei vei gasi.

Nu ti se va da nici un adevar, pe care nu il cauti.

Nu stim noi adevarul absolute, trebuie decat sa-ti expui parerea. A scrie o carte inseamna practic sa-ti pui parerea, chiar daca coincide cu ate pareri. Conteaza modul si unghiul din care privesti problema.

Oamenii fac greseala de a tine adevarul in minte sub forma cuvintelor. Ei raman toata viata legati de cuvinte. Adevarul se simte. Oamenii gandesc in cuvinte. Cuvintelesunt un instrument, nu adevarul. Adevarul este ce vezi cu ochii si ce incerci sa dai in cuvinte.

Suferinta

Sublimul se naste numai din suferinta spiririrului si a trupului. E de ajuns sa te gandesti ce este de o adevarta valoare pe pamant. Oamenii cu bani colectioneaza picturi in valoare de milioane de dolari, colectioneaza carti si manuscrise vechi foarte scumpe. Sunt manuscrise care se vand cu sute de mii dolari, ale autorilor care au murit.

Valoarea se naste din suferinta si saracie. Ea ne invata cum sa traim. Numai saracia ne face oameni. Numai ea ne invata sa daruim. Numai ea ne invata sa iubim ceea ce avem.

Cand trupul sufera, mintea prinde minte. Saracia poate fi atu-ul tau de a deveni un mare scriitor. Nu iese nimic maret din oamenii care au tot ceea ce isi doresc. Ceea ce este etern in lume este datorita oamenilor care au suferit din cauza vietii si si-au creat un drum impotriva tuturor obstacolelor.

Suferinta ne da geniul. Daca te indragostesti de o fata si suferi ca nu e a ta, priveste aceasta suferinta ca pe ceva estetic si nu dramatiza, e plin pamantul de fete. Poti sa transformi suferinta iubirii in geniu. Priveste superior aceasta suferinta, ca pe ceva care te formeaza. Mintea are puterea sa opreasca iubirea pentru o fiinta daca iti repeti in gand sa nu mai iubesti pe cineva. Mintea are puterea sa inceapa sa iubeasca o fiinta daca tu iti repeti in gand ca iubesti acea fiinta. Poti sa crezi ca iubirea iti da suferinta necesara ca sa incepi sa gandesti.

Fii smecher. Nu suferi din iubire. Este o suferinta inutila. Majoritatea oamenilor trec prin viata ca sclavi al acestui sentiment. Priveste mereu sentimentele oamenilor ca fiind iluzorii, fii mereu rece si iubitor fata de tot. Daca tii mintea atasata de o suferinta nu vei vedea bine realitatea.

Sublimul nu se petrece in mijlocul oamenilor bogati ci in mijlocul oamenilor saraci. Nu am vazut peisaje pline de emotie decat mergand pe strada printre oamenii simpli.

Si Bill Gates spunea ca ii pare rau ca, de cand este bogat, n-a mai invatat nimic. Deci? Decat saracia te invata lucruri noi. Acum sa nu crezi ca saracia este o virtute. Nu este. Dar numai ea te poate forma ca un mare scriitor. Saracia este un atuu, dar asta nu inseamna ca daca esti bogat nu poti sa devii un mare scriitor. Si oamenii bogati sufera, chiar uneori mai ingrozitor, pentru ca au tot ce isi doresc si sufera sipitual.

Nu exista vreo opera pe pamant care nu include suferinta autorulului. Creativitatea inseamna sa scrii ceea ce traiesti. Asta nu inseamna ca oamnnii bogati nu sufera si nu au experiente de viata. Dimpotriva, scriitorul si omul de afaceri Donald Trump are niste carti despre viata de ramai uimit. A fost mereu bogat, dar a avut si momente de rascruce. Banii cred ca a avut mereu, dar asta nu l-a impiedicat sa-si scrie opera filosofica. Desi a a avut bani a experimentat suferinta.

Din scrisorile lui Rilke se observa o stare de tristete zilnica. Sau in Jurnalele lui Cioran. Schopenhauer se plangea de singuratate. Nu trebuie sa faci din viata ta zilnica o stare de suparare. Ia fiecare zi ca o sarbatoare. Eu cand ma trezesc dimineata ma bucur ca sunt inca in viata si decid sa fiu fericit alaturi de ceilalti oameni. Sarbatoreste fiecare zi a ta pe pamant.

Tristetea nu foloseste la nimic. Am suferit si eu in tinerete, dar acum sunt mereu vessel si bine dispus. Totul este sa inveti sa fi bine dispus indiferent ce se intampla in jurul tau.

Prin suferinta trecem toti, dar nu conteaza daca esti bogat sau sarac, secretul este in cat de mult iti dai seama ca suferi. Nu conteaza cat suferi, conteaza cat de mult esti constient de propria suferinta. Sunt suferinte ingrozitoare pe pamant. Orice om sufera. Diferenta dintre geniu si un om normal este ca geniul devine constient de suferinta si o transpune in opera lui. Suferinta da putere creierului si il ajuta sa stabileasca noi conexiuni intre idei. Eu am ramas , din tot trecutul meu, cu o suferinta dulce. Acum nu mai simt suferinta ca o drama ci ca o trairedulce. Chiar daca nu fac tot ce imi place de dimineata pana seara, traiesc printre oameni vessel si curios de ceea ce o sa se intample.

Suferinta are rolul sa ne trezeasca. Victor Frankl in cartea sa, "Omul in cautarea sensului vietii, ne povesteste ca o femeie inainte de moarte a spus ca s-a bucurat de suferinta ei pentru ca a trezit-o din inconstienta in care traise o viata.

Suferinta este constructiva, mai ales in dragoste. Nu este om care sa nu fi trecut prin suferinta iubirii. Mai ales, cand esti tanar, gandirea ta se indragosteste foarte repede. Cand devii mai matur, cam la 30 de ani, o sa vezi lucrurile mai bine. Dupa 30 de ani nu te mai indragostesti asa repede. Gandesti mai bine.

Nu face o drama din iubire. Nu face o drama din chipul unei femei daca nu poti sa o ai. Sunt multe femei frumoase singure si neintelese care cauta un barbat sa le placa. Frumusetea este peste tot.

Suferinta te va insoti tot timpul, pe parcursul vietii. Daca ti s-a dat suferinta asta inseamna ca este un dar. Suferinta care iti atarna in privire te face constient tot timpul. Trebuie sa faci din suferinta asta un dar si o bucurie.

Moartea

Cum sa privesti moartea? Sfarsitul vietii este si va ramane un mister pentru totdeauna. De ce? Fiindca exista o forta superioara care nu permite sa stim ce se intampla dincolo de moarte. De ce? Fiindca nu vrea. Adevarul este simplu: daca am stii ce se intampla dincolo de moarte nu am mai putea trai noi aici. Ne vom gandi mereu la lumea cealalta si deci nu ar fi posibila viata.

Cat ai fi de tare — nu vei putea trai daca ai stii ce se intampla pe lumea cealalta. Trebuie sa invatam sa traim cu misterul din jurul nostru. Si cu misterul care este dincolo de moarte. Moartea e este o limita ca si auzul si vederea noastra: vedem si auzim doar intr-o limita impusa. Nu vedem si nu auzim tot.

Moartea trebuie acceptata si atat. Face parte din creatie si nu trebuie sa ne fie teama de moarte pentru ca exista Dumnezeu. Moartea a fost creata sa ne arate ca viata este ceva sfant si trebuie sa apreciem tot ce este pe pamant.

Nu trebuie ca moartea sa ne inspaimante. Ea este pusa ca o lege universala ca sa ne faca sa devenim fiinte care gandesc. Trebuie sa constientizam ca murim, altfel nu vom deveni fiinte cu un suflet bun.

Daca scrii fara gandul mortii, scrii aiurea. Moartea face parte din viata si trebuie luata in consideratie. Cand scrii trebuie sa privesti lumea fundamental: trebuie sa te gandesti ca moartea exista, de cate ori scrii ceva, altfel vei fi in eroare. Moartea iti da o luciditate. In scris, in viata de zi cu zi.

Nu te pierde in scris pierzand, din minte, ideea ca existi. Adu-ti aminte mereu ca acum existi. Majoritatea scriitorilor uita asta. Acum se petrece viata ta. Moartea iti va aduce mereu aminte ca existi.

Oamenii au o privire pierduta. Daca ii privesti in autobuz, in metrou, pe strada vei constata ca nu sunt constienti ca traiesc. Toti sunt pierduti in lumea lor. Tu, trebuie sa fi perfect constient mereu. Nu uita niciodata de tine: altfel pierzi extraordinarul care se intampla in jurul tau. Moartea iti da senzatia ca aici este extraordinarul, divinul.

Cat de mult constientizezi moarte—de asta va depinde geniul tau. Eminescu, daca citesti poeziile lui, vei observa o permanenta constiinta a mortii, constienta sau inconstienta. La Cioran, le fel. Moartea iti da o forta de a trai in prezent. Si numai in prezent creezi.

Moartea creaza, moartea face mintea sa creeze, daca te gandesti la ea.

Ti se poate spune totul inainte de moarte. Poate ai vrea sa ma intrebi. M-am intrebat adeseori daca pentru supremul adevar trebuie sa platim cu viata. Adica, daca vrem sa stim ce este dincolo de moarte si daca exista Dumnezeu, trebuie sa murim, ca sa stim asta? Nu. Ni se poate spune si din timpul vietii. Ti-am mai zis ca sunt oameni pe pamant care chiar l-au vazut pe Dumnezeu. Asta ti se poate intampla si tie.

Sa nu-ti fie frica de moarte. Durerea mortii nu este decat la suprafata cred eu. Multi oameni care au avut accidente sau au fost fulgerati au declarat ca nu au simtit nici un pic de durere. Daca Dumnezeu vrea te poate lua din viata fara durere. Asa gandesc eu. Nu trebuie sa vezi neaparat ceva tragic. Dumnezeu iti poate anula durerea daca iubeste viata si apreciezi creatia lui.

Nu trebuie sa faci din ideea mortii o suferinta in mintea ta. Trebuie sa-ti aduci aminte de moarte ca sa devii mai constient.

Ideea mortii in mintea ta este diferita de ideea mortii trupului tau. Am trecut, ca orice om prin fata mortii, de-alungul timpului, dar nu am constientizat decat o data moartea trupului meu.

Ideea visatoare a mortii din adolescenta este diferita de ideea teribila a mortii propriului trup. Ideea mortii trupului tau te schimba total. A trebuit sa iau o decizia dramatica candva. A trebuie sa ma despart de iubire. Sentimentul iubirii este singurul care provoaca cel mai mult in mintea noastra aparitia mortii. Mi-am zis ca urmeaza moartea, ca totul s-a terminat. Dar probabil eram imatur. Acel sentiment al mortii propriul trup m-a schimbat total. Niciodata nu constientizasem ca chiar puteam sa mor. Acel sentiment de atunci ma urmareste si acum: acum vad moartea mult mai teribila, dar totodata o vad ca o trecere spre altceva. Poate era nevoie sa-mi vad propria moarte ca sa devin matur. Ceea ce vreau sa-ti zic este ca pana nu constientizezi ca tu chiar mori, nu devii matur. Nici in scris, nici in viata de zi cu zi.

Ideea proprie mortii poate sa-ti dea o forta teribila de a-ti termina opera. Eu pana nu mi-am constienizat propria moarte a trupului nu mi-am revenit din inconstienta. Cand mi s-a arata propria moarte, m-am schimbat. M-am gandit mult la moarte si chiar am trecut de multe ori prin fata mortii, dar este altceva sa o contientizezi si sa o porti cu tine.

Ti-e frica de moarte cand nu crezi in Dumnezeu. Noi plutim in mainile lui Dumnezeu, planeta pamant pluteste in mana lui. Ia ideea propriei morti ca fiind geniul tau.

Iubirea

Faptul ca gandesti prea mult poate diminua sentimentul iubirii din tine. Gandirea e de vina , nu iubirea sau femeia. Prea multa gandire anihileaza iubire din tine.

Dragostea si sexul da o luciditatea fiecarei fraze pe care o scrii. Iubirea fericita da o armonie in sufletul tau si scrisul nu inseamna altceva decat sa iti exteriorizezi sufletul. Fara energia sexuala luata de la femeie barbatul nu poate crea. Daca vezi o drama in dragoste nu poti crea mare lucru. Trebuie sa ridici iubirea la nivelul de estetic. Chiar propria ta suferinta in iubire trebuie transfomata in arta. In proza, in versuri, in filozofie, in ce vrei tu. Iubirea fericita sau nefericita trebuie transfomata in arta.

Acum daca iubirea ta este fericita sau crezi ca esti nefericit depinde de tine. Daca iubirea e nefericita inseamna ca ti-ai ales gresit partenerul. Multi scriitori au facut greseala sa vada intr-o singura femeie absolutul si acea femeie sa nu fie potrivita pentru ei. Multi scriitori si-au ales femeia nepotrivita cand pamantul era plin de femei care puteau sa-i inteleaga. Gaseste o femeie care sa te inteleaga.

Desi iubirea nefericita poate fi constructiva, nu e bine sa stai intr-o dragoste nefericita. Scriitorul care nu se poate desparti de femeia nepotrivita isi limiteaza puterea de a scrie. Gaseste pe cineva care sa te iubeasca, nu iubi numai tu. Sau nu face o drama dintr-o iubire neimplinita. Fii superior iubirii. Fii superior iubirii dintre oameni. Nu te apuca sa suferi din dragoste. Vei pierde ani in zadar.

Daca intrebi prostituata sau un pestele din coltul strazii despre iubire, vor rade de tine. Nu trebuie sa suferi din dragoste. Iubirea este ceva sfant, dar nu trebuie sa faci din ea o drama.

Cand citesti incepi sa gandesti, iar creierul are tendinta sa caute o consolare in iubire. De aici pleaca si nefericirea scriitorilor. Ei cauta ceva ce nu ar trebui sa caute. Iubirea nu trebuie cautata mereu ca un absolut ci trebuie sa o traiesti fara sa te gandesti prea mult la ea. Nu stiu daca exista o mare dragoste. Este adevarat ca toata lumea cauta o dragoste nebuna. Dar pentru o dragoste nebuna iti trebuie si o contiinta imensa ca sa o poti controla. Dragoste se intensifica prin gandire. Sexualitatea se intensifica prin iubire. Si nu stiu daca gasesti pe cineva cu o constiinta la fel ca tine. Sau daca poti sa-i induci cuiva constiinta ta. E bine sa fi lucid si sa nu stai sa cauti o dragoste nebuna. Poate ca exista, poate ca nu exista. Eu cred ca iubirea trebuie traita cu calm. Iubirea nu trebuie amestecat cu gandirea decat cand tebuie. Traieste iubirea cu calm si atat. Concentreaza-te mai mult pe scris. In iubire lasa lucrurile sa curga de la sine. In iubire este mai bine sa te abandonezi decat sa gandesti. Nu analiza prea mult persoana iubita. Nu cred ca o sa gasesti pe cineva perfect constient niciodata— numai Dumnezeu e perfect constient. Incearca sa-i induci persoanei iubite constiinta ta decat sa cauti pe cineva cu constiinta la fel ca tine. Fuga dupa o dragoste perfecta iti poate provoca suferinta. Asa am facut si eu si am pierdut ani de zile. Am cautat mereu pe cineva la fel de e constient ca mine. Si n-am gasit. Dar femeia este disponibila sa se schimbe si daca o inveti sa gandeasca ca tine va gandi ca tine. Daca tu faci exces de constiinta, femeia poate sa se transforme ca sa aiba constiinta. Daca crezi ca toti sunt inconstienti in afara de tine gresesti. Poti sa-i dai femeii constiinta ta si vei fi uimit ca te va intelege. Ele inteleg mai mult decat noi. Daca ii spui cum gandesti poate prelua gandurile tale.

Femeia este capabila sa detina orice secret si orice adevar.

Este mult mai sensibila si mai puternica decat barbatul. Femeia intelege mai mult. Daca esti nebun, te intelege. Daca ai facut o crima, ea te poate ierta. Femeia are o inima infinita. Femeia este facuta cu instinct si sensibilitate. Barbatul foloseste prea mult gandirea si nu e bine.

Acum nu mai sufar din dragoste. Sufeream si eu in cat am fost adolescent. Nu e bine sa suferi din dragoste. Iti pierzi luciditatea. E de ajuns sa vorbesti cu oamenii trecuti de 40-50 de ani si o sa observi ca la ei dragostea nu mai are asa mare efect. Ei sunt mult mai maturi.

Tu trebuie sa fi un bun cunoscator al vietii. Trebuie sa te intrebi de ce exista iubirea. Trebuie sa-ti pui intrebari fundamentale despre iubire daca vrei sa o intelegi. Intreaba-te de ce Dumnezeu a pus hiv-ul ca o limita, pentru a ne face sa respectam iubirea. Ca sa respectam iubirea cred ca era nevoie de ceva ingrozitor: hiv-ul. Acum cativa ani se intampla sa ma duc la prostituate fara prezervativ. Un prieten mi-a zis ca este o totala inconstienta. Eram fara minte. Dumnezeu sau intamplarea m-a iertat pentru inconstienta mea. Hiv-ul poate fi oriunde. Nu te duce la prostituate fara prezervativ. Indicat este sa nu te duci deloc. Bine este sa-ti faci o prietena.

Fa-ti o prietena si de la ea poti lua tot entuziasmul geniului tau. Eu am facut greseala sa caut absolutul si asa am renuntat la femei inspaimantator de frumoase. Gandirea mea teribila a distrus forta dragostei. Nu uita: cele mai bune carti s-au scris de barbati insurati. Sa nu crezi ca iubirea iti ia forta gandirii sau sa crezi ca fumusetea unei femei iti poate acapara gandirea cum i s-a intamplat filosofului Soren Kierkegaard. E vorba de obisnuinta: invata sa ramai in preajma femeilor si iti vei obisnui

gandirea cu ele.

Omul, de cate ori iubeste, are impresia ca stabileste o conexiune mentala eterna, dincolo de moarte. Poti sa creezi tu o conexiune mentala cu femeia pentru totdeauna. Acum sa nu mentii tu conexiunea asta mentala si ea nu, ca o sa sfarsesti sa o iubesti si altul s-o...Oamenii tind sa mentina conexiuni mentale chiar daca iubirea unuia din parteneri s-a terminat. Asta provoaca durere. Creierul are puterea de a uita o iubire daca iti repeti in minte sa uiti o iubire. Tine de c eganduri iti induci in minte. Tu trebuie sa fi lucid daca vrei sa fi scriitor, altfel vei pierde ani suferind pentru ceva nu e al tau.

Femeile vor mereu sa stabileasca conexiuni spirituale cu barbatii, dar ei nu sunt mereu asa spirituali. De aceea, tu ai mai multe sanse cu ele.

Conexiunea cu realitatea

Nu te pierde in idei, in carti sau in cautarea unor raspunsuri. Trebuie sa-ti pastrezi calmul. Nu dispera pentru idei, nu face din cunoastere o suferinta. Trebuie sa-ti tii mintea conectata la ce observi in realitatea ta. Raspunsurile vin la tin prin momentul prezent. Viata ta se deruleaza acum. Tu iti joci rolul acum. Nu te arunca in carti asa mult incat sa uiti ca traiesti acum. Tu acum esti viu. Pastreaza conexiunea cu ce se intampla in viata ta si scrie ce observi. Sunt o gramada de sisteme filosofice unde toata filosofia de rezuma la niste jocuri de cuvinte, fara o energie impregnata de luciditatea autorului.

Muti autori sufera pentru idei. Si le sustin pana in panzele albe. O idee sau un gand te poate face sa suferi toata viata. Cum ar fi suferintapentru o fiinta iubita. De aceea, incearca sa te detasezi uneori de tot ca sa poti privi lumea mai bine. Daca o privsti prin suferinta ta ceea ce scrii va fi limitat si va reflecta suferinta ta. Tu trebuie sa descrii realitatea dincole de suferinta ta. De aceea tine mereu mintea in alerta dupa noi adevaruri.

Conexiunea cu realul face din opera ta o capodopera. Inpictura, cu cat un pictor reda mai real realitatea este geniu. Daca poti sa pictezi un om ca si cum ar fi viu, este un pictor de geniu. Daca poti sa pictezi ochii cuiva ca si cum ar fi vii esti geniu. Cam asa este si in literatura: cu cat poti sa redai realul cu atat esti considerat mai important. Reda lacrimile oamenilor, descrie moartea, iubirea dintre oameni. Shakespeare ramane mare pentru ca descrie exact sentimentele oamenilor si tragedia lor. Descrie fantome, descrie moartea din cauza iubirii, descrie disperarea — descrie exact ce se intampla chiar in realitate.

Viziunea asupra vietii

Un mare scriitor are o viziune profunda asupra vietii. Conceptia ta personala asupra lumii va avea success daca se leaga profund de realitate si emana adevarul. Devii un mare autor daca reusesti sa explici bine sentimentele oamenilor. Devii un mare autor daca explici bine ca Dumnezeu exista. Oamenii sunt interesati de marile adevaruri. Vor sa li se explice.

La un pictor conteaza mai mult ideea picturii. Daca pictura contine o idee mare, pictura poate valora milioane de dolari. Daca nu spune nimic, va fi considerata o pictura mediocra. Dar conteaza si cum pictezi. Asa este si in literatura, conteaza cum scrii la fel cum conteaza cum pictezi, dar cel mult conteaza sa ai o idee mare ca sa reusesti. Si ce inseamna o idee mare? O conceptie profunda despre realitate. Exista sau nu exista Dumnezeu? Ce este dupa moarte? Si multe alte teme. Aceste conceptii te pot face un mare autor. Nu trebuie sa exagerezi si sa te abati de la realitatea care o vezi in jur. Adevarul este in jurul nostru. Conteaza sa ai o viziune profunda asupra a ceea ce vezi.

Kierkegaard a avut o viziune asupra disperarii omului si a scris Maladia mortala. Kierkegaard spune ca disperarea este un pacat in fata lui Dumnezeu.

Emil Cioran a avut o viziune profunda asupra disperarii si a scris “ Pe culmile disperarii”. La Cioran, disperarea este in fata mortii. Omul poate dispera ca viata se termina. Poti tu sa vezi disperarea altfel. Scrie felul cum vezi tu disperarea. Ai dreptul sa scrii despre orice. Updateaza-l pe Kierkegaard, scrie o carte tare despre disperare. Lumea are nevoie de aceasta carte.

Ce viziune ai despre Dumnezeu? Scrie cum il vezi pe Dumnezeu tu. Conteaza. Se poate sa-l vezi numai tu intr-un mod corect. Scrie ce crezi despre Dumnezeu intr-o carte. Documenteaza-te si in alte carti despre Dumnezeu. Citeste Biblia si asa iti faci propria parere. Gandeste-te cum vede Dumnezeu iubirea, cum vede el moartea, cum vede credinta, cum vede pacatul. Si scrie o carte. Nu conteaza ca au mai fost scrise multe alte carti despre Dumnezeu. Scrie si tu una. Numai o fraza din cartea ta poate schimba lumea, daca acopera un mare adevar neobservat pana acum. Numai Iisus avea o conceptie corecta despre Dumnezeu, cum il vezi tu poate fi unicat.

Observa ce lipseste din celelalte carti ale altor autori si scrie tu. Ideile sunt infinite. Temele sunt infinite.

Timpul

Timpul sterge ce nu e serios. Timpul sterge chiar frumusetea unei femei. Timpul este foarte crud. Cate frumusete a existat pe pamant? Toata frumusetea femeii a fost stearsa. Nu ramne decat gandirea. Nu ramane etern decat geniul. Timpul sau altcineva, selecteaza tot. Nu ramane decat sublimul. Nu ramane decat suferinta constientizata, pusa in fraze. Nu raman eterne decat observatiile puternice asupra vietii.

Inspira-te de la oamenii simpli, oricum timpul sterge tot ce spun ei. Decat sa se piarda mai bine le iei ideile si le scrii tu. Ei oricum nu le scriu. Multe carti nescrise sunt acoperite de timp pentru ca nu exista autori sa le scrie. Realitatea este o carte care este scrisa de timp in momentul prezent.

Cum vezi tu timpul de obicei asa scrii. Unii vad ca timpul nu trece, altii il vad mai lent, altii il vad ca trece prea repede. Cum trece timpul in mintea ta asa vei scrie. Eu am fost mereu obsedat de timp. Intotdeauna lucrez la ceva. Daca esti obsedat de timp poti sa scrii cateva carti in 2-3 ani.

Daca iti imaginezi ca timpul curge mereu prin creierul tau, poti sa-ti creezi o forta de a crea cand ai tu chef. Nu trebuie sa astepti inspiratia. Ideile sunt mereu in creierul tau. Momentul prezent este forta autorului. Daca scrii mereu cate ceva conteaza si adunat in cateva luni vei avea o carte.

Forta cuvintelor

Cuvantul “Dumnezeu” si “moarte” sunt cele mai misterioase cuvinte de pe pamant. Si nu numai ele. Sunt multe cuvinte care atrag oamenii. Am scris “ O discutie secreta cu Dumnezeu”, gandindu-ma ca ideea de a vorbi direct cu Dumnezeu v-a atrage oamenii si va aduce succesul cartii. Oamenii sunt atrasi de Dumnezeu. Omul, toata viata, constient sau incostient, il cauta pe Dumnezeu. Omul cauta divinul in tot, prin faptul ca este curios tot timpul. Si faptul ca omul este curios fata de tot inseamna ca vrea sa stie tot, sa stie cine este Dumnezeu.

Alegeti cuvintele. Fiecare cuvant conteaza. Fiecare fraza conteaza. Nu scrie mult si prost. O singura poezie te poate face cel mai mare poet. Cum este cazut lui Eminescu. Sau cum este cazul poetului Bacavia, care cu poezia plumb, care are 2 strofe a facut valve in epoca si lumea si-a dat seama ca este un mare poet cu numai 2 strofe de 8 randuri.

Cuvintele creaza Istorie. Ele sunt puterea. Doua cuvinte pot face la stiri inconjurul lumii. Nu trebuie sa scrii mult ca sa devii celebru. O simpla carte de 100 de pagini te poate face celebru. Numai cateva fraze din cartea ta te poate face celebru.

Moartea atrage. Scrie despre moarte. Scrie ceva din care sa reiasa ca mai exista alta lume, in care ne vom duce dupa moarte. Ideea existentei unei alte lumi dincolo de moarte a atras oamenii de cand omul si-a pus intrebarea existentei unei asemenea lumi. Aceasta idee o sa atraga mereu oamenii.

Iubirea atrage. Scrie despre iubire. O carte cu titul despre iub ire va atrage mereu.

Muzica

Eu scriu cu muzica. De obicei muzica care suna bine. Ascult unele radio-uri cu muzica arabeasca. Nu scriu cu muzica clasica, nu-mi place. Nu suna bine. Imi place muzica romantica.

Muzica iti da un curaj, pe care nu ti-l da nici un alt energizant. Muzica te face nebun. Muzica iti da curaj sa scrii orice. Muzica inalta in noi mereu revelatii. Creierul este creativ cand asculta muzica. Eu nu stiu daca as fi putut sa scriu ceva fara muzica. Invata sa scrii cu muzica: ea iti da nebunia de care ai nevoie.

Ce vrei sa stii?

Vrei sa stii totul? Daca vrei sa stii asta, vei fi bagat prin toate situatiile dificile care iti va deschide mintea. Depinde ce intrebari tii in minte. Eu, inconstient sau constient, am tinut mereu in minte ca as vrea sa stiu tot adevarul despre viata. Si mi s-a spus. Direct sau indirect, mi s-a spus. Daca vrei sa stii daca chiar exista Dumnezeu ti se va spune. Direct sau indirect. Natura sau Dumnezeu vorbeste cu noi prin semne, uneori evidente sau mai putin evidente. Daca vrei sa stii de ce exista moartea, ti se va raspunde. Intr-o zi.

Ceea ce te framanta pe tine, vei afla. Pe parcursul anilor. Depinde de capacitatea de intelegere. Nu ti se va raspunde la nimic din ceea ce nu vrei sa intelegi. Intr-o zi, chiar daca este in confuzie acum, te vei trezi cu toate raspunsurile in minte.

O sa-ti dai seama de ce ai trecut prin atatea. De-alungul anilor, Dumenzeu te ajuta sa faci ceea ce tii in minte. Daca vrei sa faci binele.

Raspunsurile vor veni la tine daca tii mintea si ochii deschisi asupa momentului, in care esti.

O data stateam, intamplator, intr-o librarie si am intrat in vorba cu un om si acesta mi-a zis: "poate avea puterea lui Dumnezeu numai acela care crede ca o are". Si a plecat. Raspunsurile vin la tine de oriunde.

Eu, de mic, la inceput inconstient, apoi constient, am vrut sa stiu totul. Tot adevarul. Si pe parcursul vietii, tragand linie, mi s -a spus. N-am stiut ca cel mai mare adevar este ca Dumnezeu exista. De-abia acum realizez asta. Am cautat mereu. Am fost intr-o continua cautare. Dumnezeu exista: acesta este adevarul. Faptul ca nu suntem ai nimanui abandonati mortii ci ca exista un creator este cel mai mare adevar pentru om. Desi, de la 16 ani, stiam ca Dumnezeu exista am continuat sa caut rapsunsuri, uneori disperand. De-abi acum im dau seama ca trebuia sa constientizezi ca Dumnezeu era marele adevar,

Luciditatea

A fost o perioada in viata mea cand am fost prea lucid. Si nu e bine. Prea multa constiinta distruge. Greseala care am facut-o eu in adolescenta este ca ma gandeam prea mult la lucrurile cotidiene, la intamplari, la ceea ce vedeam zilnic. Ma obseda seara tot ce faceam in timpul zilei.

Sa gandesti este esential, dar nu face greseala care am facut-o eu. Nu trebuie sa te gandesti prea mult, punand prea multa tensiune in creier. Au fost idei care m-au obsedat ani de zile. Lasa mintea libera, lasa mintea sa pluteasca, nu o tine in tensiune.

Creierul are un secret: poate fi controlat la comanda ta. Adica, daca ii spui mintii tale sa se gandeasca la un lucru il poate aprofunda si daca ii spui propriului creier sa nu se mai gandeasca la ceva, creierul nu se va mai gandi. Gandirea poate fi controlata, daca ai o vointa puternica. Deci ai puterea sa iesi din depresie oricand daca iti poti controla gandirea.

Eu gandesc numai cand vreau. Cand nu vreau, nu ma mai gandesc la nimic. Ascult muzica, ma plimb. Creierul este un aparat aflat sub controlul nostru. Daca il lasam sa gandeasca singur, el tinde sa accentueze gandurile si sa le dea o semnificatie grava.

Prea multa constiinta distruge, trebuie sa fi constient la modul calm.

Multi autori au crezut in opera lor si au luat-o la modul serios. Cunoasterea si ideile distrug spiritul daca iti umpli mintea cu exces de constiinta.

Nu conteaza cat suferi, conteaza cat de mult constientizezi suferinta ta. Asta va interesa lumea. Pe pamant exista dureri mai mari decat a ta , dar ce va uimi oamenii este cat de mult devii constient de ceea ce simti. Au fost multe suferinte mai groaznice decat moartea lui Iisus, dar decat el a constientizat suferinta si a devenit asemeni lui Dumnezeu.

Prea multa gandire nu e buna. Cand eram la liceu obisnuiam sa ma plimb toata ziua pe strazi din cauza gandirii mele teribile. Luciditatea distruge. De abia acum imi dau seama ca viata trebuie privita cu calm.

Prea mult constiinta poate fi o drama. Prea multa constiinta luciditate poate fi o drama. Prea mult spirit de observatie poate fi o drama. Prea mult spirit de atentie, in privire, poate fi o drama. Dar fii lucid fara sa suferi pentru ceva. Fa din drama ta o capodopera.

Extraordinarul este langa noi

Vad mereu femei frumoase pe strada, in magazine, la metrou. Peste tot. Extraordinarul este peste tot. Dumnezeu este peste tot. Dumnezeu este in detalii. Multe intamplari de viata se pierd pentru ca nomeni nu le observam. Cate idei interesante aud la ceilalti oameni simpli. Ia-le ideisle si scriile tu. Nu este plagiat, pentru ca oricum nu le va scrie nimeni. Rolul tau este sa observi viata. Gandeste-te cate lucruri extraordinare s-au intamplat pe lume si nu s-au scris!

Gandirea ta poate schimba lumea

Felul in care gandesti poate schimba lumea. Simpla ta existenta poate schimba lumea. Felul in care esti tu intereseaza lumea. Sunt oameni care schimba lumea numai prin energia care o emena din prezenta lor. Gandirea ta poate schimba lumea. Oamenii sunt schimbati de alti oameni. E de ajuns sa te uiti in viata reala ca sa vezi ca ne schimbam unii pe altii. Cartea ta poate schimba lumea. Daca tu ai scris-o insemana ca tu insuti ai avut nevoie de ea si deci sunt milioane de oameni care ar putea avea nevoie de ea. Felul cum esti si cum gandesti tu zilnic poate schimba lumea. Privirea ta si entuziasmul din privirea ta poate schimba lumea. Prezenta ta poate schimba lumea. Cunosc oameni care, de cum apar, intr-un local, schimba totul in jurul lor. Ei emana o energie frapanta in jurul lor.

Chiar acum ma uit pe coperta unei carti ce contine poeziile lui Bacavia, unde scrie, un anume Serban Cioculescu, o observatie interesanta: Bacovia a modificat sensibilitatea contemporana prin simplul fapt al existetei sale. Si nu numai a contemporanilor adaug, ci sensibilitatea tuturor timpurilor. Bacovia este unicat.

Who you are ?

Ceea ce se va vinde la final este : who you are, zicea Wiliam Zinsser. Este Dostoievski sau nu? Esti Emienscu sau nu? Esti Baudelaire sau nu? Ceea ce se va vinde la final esti tu.

Cauta sa fi tu insuti, sub gandirea ta sta chiar diamantul. Observati propriile senzatii, observati ideile, observati atitudinea, observati comportamentul pentru ca de fapt tu esti capodopera pe care trebuie sa o scrii.

Nu am putut sa scriu un roman pana nu m-am uitat la cum era eu in liceu, cum am comportam, cum gandeam. Ma chinuiam de vreo 5-6 ani sa scriu un roman. Ceea ce scriem este ascuns in experienta noastra din trecut. Pana nu iti analizezi senzatiile din trecut si prezent nu poti scrie. Eu cautam mereu idei in exterior, dar de fapt ideile erau deja in mine. Deruleaza filmul vietii tale din trecut pana in prezent. Cartile sunt chiar in trecutul tau. Citeste Many miles to go de Brian Tracy. Autorul povesteste intr-o carte despre obstacolele intampinate in desertul Sahara.

Toate personajele lui Dostoievski erau de fapt Dostoievski. Nu poti sa scrii ceva ce nu esti tu. Raskolnikov din Crima si pedeapsa este o parte din gandirea si comportamentul autorului. Nu prea ai cum sa scrii ceea ce nu esti sau ai observat.

Doar conexiunea care o faci intre idei te poate face un mare autor. Idei sunt multe si peste tot, dar daca tu pui esentialul intr-o carte devii un bun scriitor. Citeste Pushing to the front si o sa vezi ca Marden a facut una din cele mai tari carti doar observand vietile altora si a pus esentialul intr-o carte. Marden a facut conexiunea intre ideile lumii si le-a grupat intr-o carte. Doar conexiunea ideilor si aranjarea lor frumos intr-o carte te poate face celebru.

Ideile autorului plus ideile déjà existente creaza o carte. Uita-te in oglinda si vezi cine esti, acesta pe care il vezi poate fi un personaj de roman. Doar ceea ce ai observat poate fi o capodopera, nici nu mai conteaza daca e ideea ta sau nu de la inceput. Ce observi tu si redai lumii poate fi o carte buna.

Creaza-ti doua lumi.

Una de scriitor si alta de om. Unii scriitori fac greseala de a uita ca sunt oameni si se cred scriitori. Nu uita niciodata ca esti un simplu om.

Eu in lumea de scriitor am decis sa nu mai stau prea mult. O sa tratez scrisul ca pe un hobby, pe care o sa-l fac cand am timp. Realitatea conteaza mai mult. Ce cunoastem noi prin propriile simturi. Daca stai in casa n-o sa cunosti prea multe. Si plus de asta, cel mai important lucru este viata ta, si nu scrisul.

Puterea unei carti

Marii scriitori au ridicat durere lor la rangul de problema universala. Au facut din conceptia lor despre viata o conceptie care a schimbat lumea in bine. Marii scriitori au simtit ca lumea intreaga depinde de durerea lor personala. Marii scriitori au crezut ca de ei depinde lumea. Ei au crezut ca ei sunt lumea. Asa trebuie sa crezi si tu: daca crezi ca poti schimba lumeaprin gandurile tale, probabil ca poti.

Daca crezi ca conceptia ta despre viata poate schimba lumea in mai bine inseamna ca o poate schimba. Durerea ta poate schimba lumea in mai bine. Povesteste-ti viata. Scrie ceva.

Poti sa scrii un roman care va schimba oamenii. Creaza un personaj, un om care ti-ar place sa-l vezi printre oameni si daca-l pui in romanul tau poti schimba viziunea oamenilor.

O carte buna poate transforma lumea-ntreaga. Un autor sau o carte poate sa creeze sufletul unui intreg popor. Sunt convins ca romanele lui Dostoievski a contribuit la creare sufletului rusesc. Un scriitor poate da o identitate unui popor. Ce ar fi fost Rusia fara un Dostoievski? Un autor poate schimba sufletul unui intreg popor. Sau sufletul lumii intregi.

Poti sa creezi o opera care schimba oamenii. Poti sa creezi o opera care creaza un suflet in timp unei generatii. Cum a facut Kierkegaard, Dostoievski, Baudelaire. Oamenii au ne voie de un suflet, pe care fara cultura nu si-l pot crea.

Lui Orison Swett Marden, dupa ce a scris "Pushing tot the front" i-a luat foc manuscrisul in hotelul in care statea si pe urma a mai pierdut inca un an sa o rescrie. Inca 2 ani a fost refuzat de edituri pe motiv ca nu ar cumpara nimeni o carte despre success pe timp de criza. Dupa 2 ani i-a zis unui prieten ca are o carte, iar acesta i-a facut legatura cu o editura. A devenit cartea care a aruncat America in secolul 21, cartea care a creat cei mai multi milionari. O carte poate deveni o capodopera peste noapte si un instrument de schimbat mentalitati.

Puterea unei carti: o cartea buna te poate face cel mai important om din tara ta sau unul din cei mai importanti oameni ai lumii.
O carte inseamna putere asupra celorlalti.

Cand poetul Rilke a ajuns in Rusia a ramas socat sa vada ca majoritatea oamenilor aveau o lume a lor. Gandeau pe cont propriu. L-a impresionat profumzimea majoritatii oamenilor. Asta trebuie sa devenim noi: fiecare om o lume, o fiinta ganditoare. Daca ii ajuti pe oamenii sa-ti creeze o lume inseamna ca le dai o constiinta si asa creste binele in lume. Poate asta este sensul autorului: sa mareasca ideea de bine in mintea oamenilor.

Oameni sufera de o deficienta majora: nu au o lume a lor. Neavand o lume a lor asa se explica toata inconstienta si raul din lume. Un om cu o lumea a lui gandeste si actioneaza conform binelui.

Adu-i in lumea ta. Oamenii sunt incantati sa intre in gandirea ta. Ajuta-i sa-si creeze si ei o lume a lor. Oamenii pot deveni lumi.

Voi incheia printr-o fraza din Dostoievscki, care mi-a venit mereu in minte, de cate ori m-am intrebat daca nu cumva imi irosesc timpul:

„ Omul este o enigma. Ea trebuie dezlegata si, chiar daca ai consacra o viata intreaga spre a o dezlega, sa nu spui ca ti-ai pierdut vremea fara rost. “